

Kur'an'ın Eşsiz Mucizesi ZÜLKARNEYN

Prof. Dr. İbrahim Esinler

Kur'an'ın Eşsiz Mucizesi

ZÜLKARNEYN

Prof. Dr. İbrahim Esinler

Kur'an'ın Eşsiz Mucizesi ZÜLKARNEYN

Prof. Dr. İbrahim Esinler

Kur'an'ın Eşsiz Mucizesi
ZÜLKARNEYN

Prof. Dr. İbrahim Esinler

Bu kitabın 1. baskısının Türkçe yayın hakları Ozan Yayıncılığa aittir.
Tanıtım için yapılacak alıntılar dışında tüm alıntılar, Kültür Bakanlığı
Telif Hakları Sözleşmesi gereği yayınevinin iznini gerektirir.

Kur'an'ın Eşsiz Mucizesi ZÜLKARNEYN / Prof. Dr. İbrahim Esinler

Yayın Yönetmeni: Mustafa Demir

Editör: Orhan Suveren

Kapak tasarımı: Emre Erdoğan

Baskı ve Cilt: Ozan Matbaacılık

Davutpaşa Caddesi Güven Sanayi Sitesi B blok Kat: 2 No: 352

Topkapı İSTANBUL

Sertifika no: 42194

Kütüphane Bilgi Kartı (CIP):

Kur'an'ın Eşsiz Mucizesi ZÜLKARNEYN / Prof. Dr. İbrahim Esinler

Türk edebiyatı, Çağdaş yazarlar, Öykü

1. Baskı Ağustos 2023, Türkiye, İstanbul, 160 sayfa

ISBN: 978-625-7554-???

Sertifika no: 42194

Dağıtım:

İstanbul: Remzi Kitabevleri, Odak Kitap, Emek Kitap, D&R, Alfa

Ankara: Kıta Dağıtım, Dost Kitabevleri,

İzmir: Kitapsan

Adana-Mersin: Kitapsan

Diğer tüm şehirler: www.yaykoop.com

İnternet satış:

www.ozanyayincilik.com

ve

Kitap satılan her yerde...

OZAN YAYINCILIK LTD.

Alemdar Caddesi Güzel Sanatlar Sk. No: 9 Çağaloğlu İstanbul

Tel: 212.511 93 95-5204390 Faks: 212.527 98 47

Email: info@ozanyayincilik.com Web: www.ozanyayincilik.com

İÇİNDEKİLER

Prof. Dr. İbrahim Esinler'in Dilinden Biyografisi.....	7
Ön Söz	11
Giriş	15
Zülkarneyn Kıssasının Şerefli Kur'an'ımızdan Güzel Türkçemize Çevirisi.....	18
Zülkarneyn Dünya'da Yaşamıştır ve Kendisine Dünya'da Güç (Kuvvet) Verilmiştir	26
Zülkarneyn'in En Batıya Seferi.....	28
Su Havzası ve Bataklık.....	29
En Doğuya Doğru Bir Sefer.....	31
Zikredilen 3. Sefer Doğu veya Batı Olarak İşaret Edilmiyor	32
Fesatçı Kavimler Olan Yacuc ve Macuc'dan Korunmak İçin Seddin Tamir Edilmesi.....	34
Zülkarneyn Erimiş Saf Demir Üzerine Neden Katran Döküyor? ..	38
Zülkarneyn Kelimesinin Anlamı.....	47
İncil'de veya Tevrat'ta Diğer Zikredilen Peygamberlerden Daha Sıra Dışı Olarak İşaret Edilmiş Bir Kişi Var mı?	50
Dünya Mirası Olan Kiros Silindiri	55
Kiros İsmi Ne Anlama Geliyor?	60
II. Kiros Çift Boynuzlu Bir Miğfer Takmıştı	61
Ahameniş İmparatorluğu'nun En Batı Noktasında Yani Kapadokya'da Bulunan Bir Göze (Pınar) ve Bataklık	68
Kapadokya Bölgesinde Böyle Bir Su Havzası, Bataklık Bölge Var mı?	69
Sultan Sazlığı'nın Stratejik Önemi	72
Su Havzası Yanında Bulunan Kavim Kapadokyalılar	73
Zülkarneyn Hükmettiği Toprakların En Doğusuna Sefer Düzenliyor.....	84
Zülkarneyn'in Doğu ve Batı Haricindeki Seferi Nereye Olmuştur?.....	89
İki Set Arasında Bir Yere Yapılan Bir Sefer	90

Zülkarneyn İki Seddin Astında Yaşayan Bir Kavimle Karşılaşıyor	91
Udinlerin Sözdən Anlamamaları	97
Kimmerler “Yacuc” Kavmidir	105
Kimmerlerle İlgili Genetik Çalışmaların Büyük İşareti.....	108
İskitler “Macuc” Kavmidir	111
İskitlerle İlgili Genetik Araştırmalar Ne Diyor?	113
Yacuc ve Macuc Kavimleri Türkler Değildir!	115
Daryal Geçidi’nde Bir Set Var mı?	119
Derbent Geçidi’nde Bir Set Var mı?	124
Seddin Yapımına Başlanıyor	128
Demirin Eritilmesi ve Demiri Karbonla Alaşımlama	129
II. Kiroş’un Demir ve Bakır İşlediğine Yönelik Arkeolojik Kanıt Var mı?	130
II. Kiroş’un Geldiği İki Set Arasındaki Bölgeyi Baştan Başa Geçen Bir Nehrin Adının Cyrus Olması Tesadüf mü?.....	134
Setler Nasıl Yıkılmış Olabilir?.....	136
Yacuc-Macuc Kavimlerinin Her Tepeden Yayılmaları (Çoğalmaları)	137
II. Kiroş’un (Zülkarneyn’in) Yeni Babil Krallığı’nı (Kalde) Ele Geçirmesi ve Yahudilerin Durumu.....	137
Yahudi Kaynaklarında II. Kiroş.....	140
II. Kiroş’un (Zülkarneyn’in) Dinî İnanışı Neydi?	141
Zerdüştlük (Mitraizmin) Hakkında Kısa Bir Bilgi	141
II. Kiroş’un Kiroş Silindirinde Babil Tanrısı Marduk’u Övmesi ve Ona Bağlığını Bildirmesini Nasıl Anlamalıyız?	143
II. Kiroş (Zülkarneyn) Nasıl Öldü?	143
II. Kiroş’un (Zülkarneyn’in) Mezarı Nerede?	146
Zülkarneyn’in Kim Olduğuyla İlgili Farklı Görüşler; Büyük İskender mi?.....	147
Üzerinde Yaşadığımız Anadolu Toprakları Hakkında.....	155
Sonuç	157
Kaynaklar	158

Prof. Dr. İbrahim Esinler 'in Dilinden Biyografisi:

1974 yılında Denizli'de doğdum. İlk ve orta eğitimimi Denizli'de tamamladım. 1991 yılında İzmir Fen Lisesini bitirdikten sonra Türkiye 64'sü olarak Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi İngilizce Bölümüne girdim. Aynı yıl Türkiye İş Bankası Altın Genç ödülünü aldım. 6 yıllık tıp eğitimim süresince TÜBİTAK tarafından verilen özel başarı bursu aldım. 1996 yılında Prof. Dr. Şeref Zileli, Yılın Başarılı Öğrencisi ödülünü kazandım. 1998 yılında tıp doktoru oldum. 1998 yılının eylül ayında TUS'ta (tıpta uzmanlık sınavı) Türkiye 4'üncüsü olarak Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalında araştırma görevlisi olarak göreve başladım.

2003 yılında kadın hastalıkları ve doğum uzmanı oldum. 2006-2009 tarihleri arasında Avrupa Üreme Tıbbı ve Kısırlık Cemiyeti tarafından onaylanan üst ihtisas eğitimini tamamlayarak üreme endokrinolojisi ve kısırlık uzmanı unvanını aldım. 2010 yılında doçent oldum, 2018 yılında ise profesör unvanını kazandım.

Amerika Birleşik Devletlerinde EastRidge Hastanesi (Dr. C.Y.Liu, 2000 yılında Avrupa Jinekolojik Endoskopi Cemiyeti tarafından dünyanın en başarılı jinekolojik endoskopisti ödülünü almıştır.), Chattanooga, Tennessee ve Nortsides Hastanesi (Prof. Dr. Ceana Nezhat) Atlanta, Georgia'da 2008 yılında Jinekolojik İleri Düzey Endoskopik Cerrahi eğitimi aldım.

Tıp alanında yaptığım iki çalışmam ödül almıştır. Bunlar: İlk olarak 7-10 Eylül 2006 yılında Antalya'da gerçekleştir-

len 2. Ulusal Üreme Endokrinolojisi ve İnfertilite Kongresi'nde "Rat Modelinde Yüksek Doz Atorvastatin Uygulamasının Endometriotik Odaklara Etkisi" adlı çalışmamla 1.lik ödülünü aldım. Yine 2008 yılında Antalya'da düzenlenen 3. Ulusal Üreme Endokrinolojisi ve İnfertilite Kongresi'nde "Polycyctic ovary syndrome is associated with elevated plasma soluble CD40 ligand, a marker of coronary artery disease" adlı çalışmamla en iyi makale 1.'lik ödülünü aldım.

100'ün üzerinde yurtdışı ve yurtiçinde yayımlanan makalelerime yurt dışındaki saygın makalelerde iki binin üzerinde atıf yapılmıştır. İstatistik konusunda özel eğitim aldım. Bir yazılım şirketim de var, ülkemiz ve yurtdışı da dâhil olmak üzere tıp alanında kullanılmak üzere yazılım odaklı çözümler de sunmaktayız.

Kadın hastalıkları ve doğum-perinatoloji uzmanı Doç. Dr. Deniz Esinler ile evliyim. Yüce Allah'ın dilemesiyle Eren ve Ege isimli 2 erkek çocuk sahibi oldum.

Kur'an-ı Kerim ve Ben:

Kur'an'a olan ilgim her daim mevcuttu. Kur'an'ı kendi yazdığım bilgisayar programlarıyla analiz etmeye başlayınca bu şerefli kitabın Yüce Allah katından (indinden) geldiğine kesin olarak kani oldum ve alakam daha da arttı. Kur'an'ı daha doğru anlayabilmek ve tetkik edebilmek adına Arapçayı öğrendim ve şimdi ayetleri Arapça gramere uygun olarak çeviriyorum. Bu şekilde bir çeviri çevirmenin çeviriye etkisini en aza indirmekte ve bilimsel mucizelerin tecelli etmesini sağlamaktadır.

Hayatımın her saniyesini Kur'an'a göre yaşamaya çalışan bir insan olduğumu düşünüyorum. Yüce Allah'ın emir ve yasakları benim için her şeyin üzerindedir. Benim yaşadığım ve idrak ettiğim Kur'an mucizelerini herkesin yaşaması için aralıksız çalışmaya gayret ediyorum, Yüce Allah'ın izni ile son nefesime kadar da Kur'an yolunda çalışmaya devam edeceğim. Yüce Allah'ım muvaffak eder inşaAllah...

Prof. Dr. İbrahim Esinler

Ön Söz

Şeytanların dürtülerinden Yüce Allah'a sığınırım.

Kur'an ancak yine Kur'an ayetleri ışığında okunduğunda şeytanların dürtülerinden uzak kalınabilir. Yüce Allah'ımız, 16:98 ayetinde "Öyle ki, Kur'an okuduğun vakit; o durumda sığın Allah'a; taşlanmış/kovulmuş şeytandan." buyurmuştur. Bu ayet benim için bir emirdir.

Yüce Rabbimizin bu emrine uyararak derim ki: "Rabbim! Kur'an ayetlerini çevirirken, yorumlarken, tevil ederken ayetler arasında bağlantılar kurarken, ayetleri bilimsel açıdan anlamaya çalışırken başta kendi nefsimde olan 'idfücur (91:8)' şeytanından; sonra kararlarımı etkileyebilecek olan tüm şeytanlardan (bozuculardan/saptırıcılardan) biricik/tek olan sana sığınırım."

Ve derim ki:

"(رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ) 'Rabbi! Eûzu bike min hemezâtîş şeyâtîn.' Rabbim! Sığınırım sana dürtülerinden şeytanların."

Bu kitabı yazma amacım:

Uzun yıllardır Kur'an'ı bilimsel araçlarla analiz ediyorum, inceliyorum. Şahit oldum ki bu şerefli Kur'an mutlak ki Yüce Allah'ın indindedir, katındandır. Araştırmalarımın elde ettiğim sonuçları da aşağıdaki web sitesinde yayımladım.

<https://www.kuranmucizeler.com>

Ayrıca Kur'an'ın bilimsel mucizelerini dersler şeklinde detaylı olarak anlattım.

www.youtube.com/@kuranmucizeler

Zülkarneyn'in kim olduğunu bulma yolunda:

Kur'an'da ismi zikredilen Zülkarneyn'in kim olduğu, başından geçen olayların nerelerde ve kimlerle geçtiği konusu neredeyse 1400 yıldır tam olarak anlaşılammıştır. Elbette Yüce Allah'ın bir hesabı vardır. Biliyoruz ki Kur'an, haberlerini insanoğlu hazır olduğunda verecektir. Yüce Allah şerefli Kur'an'da şu şekilde buyuruyor:

27:93 *Ve de ki: "Hamd Allah'adır; gösterecek O size ayetlerini/mucizelerini; öyle ki tanırsınız onu; ve değildir sizin Rabbin gâfil/bilgisiz; yaptıklarınız hakkında.*

41:53 *Göstereceğiz onlara ayetlerimizi/mucizelerimizi; ufuklarda/afakta ve nefislerinde/içlerinde; beyan olunca ya/bildirinceye kadar onlara ki o (Kur'an) gerçek/hak; sizin Rabbin kâfi gelir/yeterli gelir değil mi? Ki O, her şey üzerine bir şahit/tanık.*

38:87 *Değildir o (Kur'an), alemler için bir zikir/bir hatırlatma/bir öğüt dışında.*

38:88 *Ve mutlak bilirsiniz haberini onun (Kur'an'ın); bir süre/bir zaman sonra.*

Görüldüğü üzere Rabbimiz Kur'an'ın zamanı geldiğinde haberlerini vereceğini bizlere bildirmiştir. Kur'an'ın haberlerini verme zamanı da gelmiştir. Bu kapsamda Zülkarneyn ile ilgili Kur'an'ın haberleri de tecelli etmiştir. Burada bana düşen görev sadece tecelli eden bu haberleri algılamak ve kitap hâline getirmek oldu. Yüce Allah'ıma bana bu konuda böylesi bir çalışmayı ortaya koyma gücü verdiği için, Kur'an'ın haberlerini anlama yetisini nasip ettiği için sonsuz şükrederim. Hamd sadece "O" nadır.

Bu kitap Yüce Allah'ın izni ile gelecek nesillere de ulaşacaktır. Bu satırları yazan kardeşiniz Rabbine kavuştuğunda bile bu kitap hayra, iyiliğe, güzelliğe vesile olmaya de-

vam edecektir. Çünkü bu kitap okuyucularını Yüce Allah'ın dosdoğru yolu olan sadece Kur'an'a çağırmaktadır.

Sevdiklerime:

Bu kitabı yazarken desteklerini benden bir an olsun esirgemeyen sevgili eşim Doç. Dr. Deniz Esinler ve aileme sonsuz teşekkür ederim. Yüce Allah'ım onlardan razı olsun. Haklarınızı tarafıma helal etmenizi istirham ederim...

Kitabın ücreti konusu:

Resûller (elçiler) görevlerini yaparken asla bir karşılık beklemediler, asla bir menfaat gözetmediler. Ben de onları örnek alarak okuyacağınız bu kitaptan tek bir kuruş kazanmadığımı ve asla kazanmayacağımı burada deklare ederim. Bu kitap tek bir kimsenin bile Kur'an'a iman etmesine vesile olursa o durumda Yüce Allah katında doğacak olan sevap bana fazlasıyla yeterli olacaktır ancak yayınevimiz basım-dağıtım ücretlerini cüzi de olsa kitaba fiyat olarak yansıtmak durumundadır. Yüce Allah onlardan da razı olsun.

Temennim:

Bu kitabı keyifle ve heyecanla okuyacağınızı tahmin ediyorum. Kur'an'ın mucizelerini haber vermeye başlamasıyla ortaya çıkan bu kitabın Kur'an'ın Yüce Allah katından geldiğine kesin olarak şahit olma sürecinizi başlatmasını Yüce Allah'ımdan dilerim.

16.5.2023

Prof. Dr. İbrahim Esinler

Prof. Dr. İbrahim Esinler

Giriş

MS 610-633 yılları arasında parça parça (necm necm) inen Kur'an her ayetinde Yüce Allah'ın katından geldiğini haykırmaktadır. Kur'an'ın ayetlerini incelediğimizde hemen görürüz ki Kur'an katmanlı bir yapıya sahiptir. Bir ayet ya da ayet grubunun farklı zamanlarda farklı anlamları tecelli edebilmektedir. 1400 yıl önce bir ayet farklı anlaşılabilirken, insanoğlunun sahip olduğu ilim sayesinde günümüzde daha farklı anlaşılabilir. Kuşkusuz ki ayetlerin her döneme yansıyan her anlamı şüphesiz her daim dosdoğrudur.

Kur'an'ın haberlerini ilim sahibi kimselerin algılayabileceği konusu:

Yüce Allah, yanında kitap ilmi olan kimselerin Kur'an'ın kendisinden geldiğine tanık (şahit) olacağını bildirmektedir.

13:43 Ve derler kâfirlik etmiş (gerçeği gizlemiş/örtmüş) kimseler; "Değilsin sen gönderilmiş bir resûl/bir elçi"; de ki: "Kâfi geldi/yetti Allah; benimle sizin aranızda bir şahit/bir tanık; ve kimse, yanındadır onun kitap ilmi".

Aslında yukarıdaki ayet bizler için bir emir olmalıdır. Gerçek Kur'an mümini, kitap ilimlerinin tamamını elinden geldiğince öğrenmelidir, öğretmelidir. Yüce Allah'ın ayetleri olan matematik, fizik, kimya, jeoloji, tıp, biyoloji, tarih, coğrafya gibi hemen sayabileceğim tüm ilimlerde

mümkün olduğunca derinleşmelidir. Neden bu ilimler öğrenilmelidir? Cevap aslında çok basittir. Kur'an ayetlerinin yansımalarını görebilmek ancak ve ancak ilimde derinleşmekle mümkündür. İlimlerde derinleşenler, Kur'an'ın bilimsel mucizelerini daha iyi anlarlar ve Kur'an'ı daha iyi takdir ederler. Dolayısı ile Kur'an'a olan imanları katbekat artar, kalpleri dinginleşir ve tatmin olur.

Bu girişi neden yaptık?

Bu kitabın konusunu oluşturan Zülkarneyn ile ilgili Kur'an'daki ayetler bilimde derinleşenler tarafından bilimsel veriler ışığında okunduğunda ve analiz edildiğinde bu ayetlerin günümüze olan yansımaları rahatlıkla görülebilir. Bu ayetlerin aslında Kur'an'ın büyük birer mucizesi olduğu anlaşılır.

Yüce Allah'ın izni ile sizler, elinizde tuttuğunuz bu kitabı bitirdiğinizde Zülkarneyn olarak Kur'an'da isimlendirilen kişinin kim olduğunu kesin olarak öğreneceksiniz. Bu kişinin başından geçen olayların neler olduğunu apaçık anlayacaksınız. Böylece Kur'an'ın Yüce Allah katından geldiğine kesin olarak tanık olma sürecine girmiş olacaksınız.

Bu kısa bilgiyi verdikten sonra Yüce Allah'ın izni ile konumuz olan Zülkarneyn kıssasına girelim.

Kur'an'daki Zülkarneyn kıssası bizlere ne anlatıyor?

Kur'an'ın 18. suresi olan Kehf (mağara) suresinin 83-98 numaralı ayetleri Zülkarneyn isimli bir kimseden ve onun başından geçen bazı olaylardan bahsetmektedir. Zülkarneyn'in kim olduğu konusunda çok farklı tahminler yapılmıştır. Konuyu daha iyi anlamak için Zülkarneyn'in kim olabileceği konusunda insanlar neler demişler çok detaya girmeden öğrenelim:

Zülkarneyn olduğu iddia edi-

Açıklama

İnen kimseler	
Makedon Kralı Büyük İskender	Özellikle Araplar arasında kabul görmüş bir fikirdir.
İran'ın efsanevi kahramanı Feridun	El-Tabari'nin Afridhun ibn Athfiyan olarak yorumladığı kimse.
Parth Kralı Kisrounis	
Pers İmparatoru Büyük Darius	I. Darius, MÖ 549-MÖ 485
İmru el-Kays ibn Amr	Lahmilerin prensi (Güney Mezopotamya'daki)
Güney Arabistan Himyerî Kralı Sa'b Zül-Merâtid	Güney Arabistan Himyerî Kralı Sa'b Zül-Merâtid
Himyer Kralı Afrîkiş el-Himyerî	
Akkad Kralı Naram-Sin	MÖ 2190 - 2154
Bilge Kağan ya da Oğuz Kağan	Türk komutan
Muhammed peygamberin bizat kendisi	
Musa peygamber	
Zaman yolculuğu yapabilen uzay yolcusu	

Zülkarneyn'in Makedon Kralı Büyük İskender olduğu Araplar arasında ve ehli-sünnete tabi olmuş kişiler arasında oldukça kabul görmüş bir fikirdir. Ancak Kur'an ayetleri şeytanların dürtülerinden uzak olarak okunduğunda yani Kur'an ayetleri sadece Kur'an ayetleri ışığında ve Rabbimizin "ilmelyakin" olarak tanımladığı kesin ilimle okunduğunda Zülkarneyn'in yukarıdaki kimselerden hiçbiri olmadığı kesin olarak görülür. Kitabın sonlarına doğru bu kimselerin neden Zülkarneyn olamayacakları konusunu detaylı olarak anlatacağız inşAllah.

Zülkarneyn kıssasının şerefli Kur'an'ımızdan güzel Türkçemize çevirisi:

Ayetlerin çevirileri Arapça gramere tam olarak uygun yapılmıştır. İrâblı çeviri (kelime kelime) tercih edilmiştir. Bu nedenle cümleler devrik cümle şeklindedir. Lütfen virgüllerde az, noktalı virgülde biraz daha uzun durun. Bu şekilde bir çeviri tekniği; ayetlerin daha doğru anlaşılmasını, çeviren kişinin etkisinin daha az olmasını sağlamaktadır. Kaldı ki ayetlerin mealini verdikten sonra tevilini de detaylı olarak yapacağız inşAllah. Lütfen aşağıdaki ayetleri dikkatlice okuyunuz. 18. sure olan Kehf (Mağara) suresinin 83-98. ayetlerinin mealleri verilmiştir:

Yüce Allah aşağıdaki ayetlerinde şu şekilde buyurmuştur.

Kur'an Âyet No Sure No Âyet No Âyet
2221 18 83 وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَلْتُوا عَلَيَّ مِنْهُ ذِكْرًا Arapça okunuş: Ve yes'elûneke an zil karneyn (karneyni), kul se etlû aleykum minhu zikrâ (zikren). Meal: <i>Ve sual ederler/sorurlar sana Zülkarneyn hakkında; de ki: "Okuyacağım sizlere ondan bir hatırlatma"</i>
2222 18 84 إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا Arapça okunuş: İnnâ mekkennâ lehu fil ardı ve âteynâhu min kulli şey'in sebebâ (sebeben). Meal: <i>Doğrusu biz, güçlendirdik/kuvvetlendirdik onu yerde/yeryüzünde; ve verdik ona her bir şeyden bir sebep.</i>
2223 18 85 فَاتَّبَع سَبَبًا Arapça okunuş: Fe etbea sebepâ (sebeben).

Meal:

Öyle ki, tabi oldu bir sebebe.

2224 | 18 | 86 | حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا الْقَوْمِئِذِ إِنَّمَا أَنْتُمْ تُعَذِّبُونَ وَإِنَّمَا أَنْتُمْ تُنذَرُونَ

Arapça okunuş:

Hattâ izâ belega magribeş şemsi vecedehâ tagrubu fi aynin hamietin ve vecede indehâ kavmâ (kavmen), kulnâ yâ zel karney-ni immâ en tuazzibe ve immâ en tettehize fihim husnâ (husnen).

Meal:

Ta ki ulaştığı/vardığı vakit battığı yere Güneş'in; ve buldu onu (Güneş'i) uzaklaştı/çekip gitti/battı (Güneş) bir gözede/bir pınarda, bir çamur; ve buldu yanında onun (gözenin) bir kavim; dedik Ey Zülkarneyn! Ya ki azap edersin veya ki tutarsın onlara bir güzellik.

2225 | 18 | 87 | قَالَ أَمَا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا

Arapça okunuş:

Kâle emmâ men zaleme fe sevfe nuazzibuhu summe yureddu ilâ rabbihî fe yuazzibuhu azâben nukrâ (nukren).

Meal:

Dedi: "Zulmetmiş kimseye gelince; öyle ki, yakında azap ederiz ona; sonra geri döndürülür Rabbine; öyle ki, azap eder (Rabbi) ona bilinmeyen bir azapla.

2226 | 18 | 88 | وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا

Arapça okunuş:

Ve emmâ men âmene ve amile sâlihan fe lehu cezâenil husnâ ve se nekûlu lehu min emrinâ yusrâ (yusren).

Meal:

Ve inanmış; ve düzeltici-iyileştirici-barışa yönelik işler yapmış kimseye gelince; onadır güzel bir ceza/bir karşılık; ve diyeceğiz ona emrimizden kolayını.

2227 | 18 | 89 | ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا

Arapça okunuş:

Summe etbea sebebâ (sebeben).

Meal:

Sonra, tabi oldu bir sebebe.

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا
سِتْرًا

Arapça okunuş:

Hattâ izâ belega matlıaş şemsi vecedehâ tatluu alâ kavmin lem nec'al lehum min dûnihâ sitrâ (sitren).

Meal:

Ta ki ulaştığı/vardığı vakit doğduğu yere Güneş'in; ve buldu onu (Güneş'i); doğdu (Güneş) üzerine bir kavim; asla yapmayız onlara onun (Güneş'in) astından bir örtü/bir siper.

كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا

Arapça okunuş:

Kezâlik (kezâlike), ve kad ehatnâ bimâ ledeyhi hubrâ (hubren).

Meal:

İşte böyledir; ve muhakkak kuşattık yanındakini onun; bir bilgi/bir ilim.

ثُمَّ أَنْبَعَ سَبَبًا

Arapça okunuş:

Summe etbea sebabâ (sebeben).

Meal:

Sonra tabi oldu bir sebebe.

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا

Arapça okunuş:

Hattâ izâ belega beyne seddeyni vecede min dûnihimâ kavmen lâ yekâdûne yefkahûne kavlâ (kavlen).

Meal:

Ta ki ulaştığı/vardığı vakit arasında iki set; ve buldu ikisinin (iki sed-din) astından bir kavim; olmazlar anlarlar bir söz.

2232 | 18 | 94 | قَالُوا يَا أَلْفَرَنْزِينِ إِنَّ يَا جُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا

Arapça okunuş:

Kâlû yâ zel karneyni inne ye'cûce ve me'cûce mufsidûne fl ardı fe hel nec'alu leke harceni alâ en tec'ale beynenâ ve beynehum seddâ (sedden).

Meal:

Dediler: "Ey Zülkarneyn! Doğrusu, Yacuc ve Macuc; fesatçı-lar/bozuncular yerde/yeryüzünde; öyleyse, yapar mıyız sana bir ha-raç, üzerine ki yaparsın bizim aramız ve onların arasına bir set?"

2233 | 18 | 95 | قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

Arapça okunuş:

Kâle mâ mekkennî fihi rabbî hayrun fe einûnî bi kuvvetin ec'al beynekum ve beynehum redmâ (redmen).

Meal:

Dedi: "İçinde güçlendirdiği/kuvvetlendirdiği Rabbimin, hayırlıdır; öy-le ki yardım edin bana bir kuvvetle; yaparım sizin aranızla ve onlar arasına bir duvar/bir set/bir baraj."

2234 | 18 | 96 | ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ أَنفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا

Arapça okunuş:

Atûnî zuberel hadîd (hadîdi), hattâ izâ sâvâ beynes sadafeyni kâlenfuhû, hattâ izâ cealehu nâren kâle âtûnî ufrig aleyhi kıtrâ (kitren).

Meal:

Getirin bana demir kütleleri; ta ki seviyelendiği/eşitlendiği vakit iki kenar arası, dedi: "Üfleyin!" Ta ki yaptığı vakit onu (demiri) bir ateş, dedi: "Getirin bana; dökeyim üzerine onun (demirin) katran/zift"

2235 | 18 | 97 | فَمَا اسْتَطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا

Arapça okunuş:

Femestâû en yazherûhu ve mestetâû lehu nakbâ (nakben).

Meal:

Öyle ki, değildi güç yetirenler ki aşarlar onu; ve değildi güç yetirenler ona; bir delişe.

2236 | 18 | 98 | قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا

Arapça okunuş:

Kâle hâzâ rahmetun min rabbî, fe izâ câe va'du rabbî cealehu dekkâ' (dekkâe), ve kâne va'du rabbî hakkâ (hakkân).

Meal:

Dedi: "Bu, bir rahmettir Rabbinden; öyle ki, geldiği vakit vaadi Rabbinin; yaptı onu yerle bir/dümdüz; ve oldu vaadi Rabbinin bir hak/bir gerçek.

Zülkarneyn ile ilgili kıssa bu ayetlerle bitmektedir. Ancak Kur'an'ı özensiz ve dikkatsiz okuyanlar, Kur'an hâricinde dinde hüküm koyan kitaplar okuyanlar hemen sonrası gelen 99, 100 ve 101. ayetleri Zülkarneyn kıssasına eklerler ki bu kesinlikle yanlıştır. Bu 3 ayeti Zülkarneyn kıssasına eklediğimizde Kur'an'ın mesajı yanlış anlaşılır. Zülkarneyn'in kim olduğu asla anlaşılabilir.

Oysa Zülkarneyn kıssası 98. ayet ile sonlanmıştır. Konu 99, 100 ve 101. ayetlerle "yevmeizin", "o gün (o evre)" kelimesi ile işaret edilen sura üflemeye, kıyametin kopmasına, ahiret evreninde insanların toplanmasına ve cehennem gösterilmesine dönmüştür. Daha detaylı delillerimizi sunmadan önce bu 3 ayeti dikkatlice okuyalım.

Yüce Allah aşağıdaki ayetlerinde şu şekilde buyurmuştur.

Kur'an Âyet No | Sure No | Âyet No | Âyet

2237 | 18 | 99 | وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا

Arapça okunuş:

Ve teraknâ ba'dahum yevmeizin yemûcu fî ba'dın ve nufiha fis sûri fe cema'nâhum cem'â (cem'an).

Meal:

Ve terk ettik bir kısmını onların o gün; dalgalanır bir kısım içinde; ve üflenir Sur'a/Borazan'a; öyle ki, bir araya getirdik onları; tümünden.

2238 | 18 | 100 | وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا

Arapça okunuş:

Ve aradnâ cehenneme yevmeizin lil kâfirîne ardâ (ardan).

Meal:

Ve sunduk/gösterdik cehennemi o gün kafirler için; bir sunuş/bir gösterme.

2239 | 18 | 101 | الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غَطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ
سَمْعًا

Arapça okunuş:

Ellezîne kânet a'yunuhum fî gıtâin an zikrî ve kânû lâ yettetîüne sem'â (sem'an).

Meal:

Kimseler; oldu gözleri onların bir örtü içinde, zikrimden (Kur'an'ımdan); ve oldular güç yetiremeyenler bir işitmeye.

Bu 3 ayeti iyi anlamak için Yüce Allah'ın 18:99 ve 18:100 ayetlerinde işaret ettiği "yevmeizin" yani "o gün (o evre, o dönem)" kavramı ile neyi işaret ettiğini iyi anlamak gerekir. İlk dikkat çeken nokta 18:99 ayetinde geçen "yevmeizin" kelimesi ile sura üfleminin birlikte işaret edilmesidir. Diğer önemli bir nokta ise 18:100 ayetinde geçen "yevmeizin" kelimesi ile cehennemın kâfirlere gösterilmesi olayının birlikte işaret edilmesidir.

Kur'an'da "yevmeizin" kelimesi toplam 70 kez geçer. Bu geçişlerden anlaşılır ki "yevmeizin" kelimesi yani "o gün (o evre, o dönem)" kelimesi geçtiği ayette işlenen konuya göre değişir. Açıkça anlarız ki 18:99 ve 18:100 ayetlerinde işaret edilen "o gün (o evre, o dönem)" evrenimizin yok olma sürecinin başlamasıyla başlayan (sura üfleme ile te-

tiklenen ve Kur'an'da "saat" olarak geçen olayın başlamasıyla başlayan) ahiret evreninde yeniden diriliş ve hesap görmeye devam eden ve sonrası insanların cennet veya cehennem evrenlerine geçişiyle sonlanan dönemdir (evredir, gündür). Benzer geçişlere örnek olarak 4:42, 6:16, 7:8, 11:66, 14:49, 16:87, 20:102, 20:108, 20:109, 22:56, 23:101 ayetleri verilebilir.

Kur'an'da kıssaların nasıl değiştiğine güzel bir örnek:

Zülkarneyn kıssasından hemen önce 18:82 ayetiyle anlatılan kıssa bir şehirdeki iki yetim çocuğa ait olan bir hazinenin Yüce Allah tarafından korunması ve zamanı geldiğinde bu iki yetimin hazinelerini çıkarmaları kıssasıdır.

18:82 "Ve duvara gelince; öyle ki, o (duvar) şehirdeki iki yetim çocuk içindi; ve onun (duvarın) altındaydı bir hazine o ikisine; ve o ikisinin babaları bir salih/bir iyiydi; öyle ki, diledi Rabbin ki erişsinler güçlü çağlarına ve çıkarsınlar hazinelerini; bir rahmet Rabbinden; yapmadım onu emrimden; işte budur tevili asla güç yetiremediğinin üzerine bir sabır."

Yüce Allah iki yetim kıssasını 18:82 ayetinde bitirip Zülkarneyn kıssasına "vav (ﺝ)" yani "ve" bağlacıyla girmiştir. 18:83 ayetinde "Ve sual ederler/sorarlar sana Zülkarneyn hakkında..." buyurarak konuyu değiştirmiştir. Zülkarneyn kıssasını 18:83-18:98 ayetleri arasında bizlere bildirmiştir. Yüce Allah 18:99 ayetinde yine "vav (ﺝ)" yani "ve" bağlacıyla konuyu tekrar değiştirmiştir. Zülkarneyn konusunu bitirip konuyu "yevmeizin (o gün, o dönem)" kelimesi işaretleriyle sura üfleme, kıyametin kopmasına, ahiret evreninde görülecek hesaba ve cehennem gösterilmesine döndürmüştür.

18:99, 18:100 ve 18:101 ayetlerinin Zülkarneyn kıssası ile ilgisi yoktur. Bu 3 ayet Kur'an'ın genel mesajlarını içerir.

18:99 ayetinde işaret edilen, Yüce Allah'ın terk ettiği, birbirleri içinde dalgalanan kimselerin ve ahirette hesap için bir araya getirilen kimselerin Zülkarneyn kıssasıyla ilgisi yoktur. Açıktır ki bu ayetlerde işaret edilen kimseler kıyametin kopmasına yani "saate" tanık olan insanlardır. Ahirette topluca bir araya getirilenler de tüm insanlardır. 18:100 ayetinde de açıkça bildiriliyor ki bir araya getirilen insanlardan kâfirlik etmiş olanlara (gerçeği örtmüş, gizlemiş olanlara) cehennemin de gösterilmesi haktır. Sonuç olarak 18:99, 18:100 ve 18:101 ayetleri Zülkarneyn kıssasına katılmamalıdır.

Yüce Allah'ın izni ile ayetlerin detaylı analizine başlıyoruz:

İlk olarak ayetleri bölümler hâlinde tevil edeceğiz. Ayetleri tam olarak anladıktan sonra Zülkarneyn'in kim olduğunu belirleyeceğiz. Şerefli Kur'an'da Rabb'imiz Zülkarneyn'i bizlere bir mucize olarak nasıl tanıtmış şahit olacağız. Zülkarneyn'in kim olduğunu öğrendikten sonra ayetleri bu kez Zülkarneyn kişisi üzerinden tekrar okuyacağız. Çok büyük mucizelerle karşılaşacağız Yüce Allah'ın izniyle.

Ayetlerin detaylı olarak analizi:

Kur'an'ın indiği yıllar olan MS 610-633 yılları arasında Arabistan coğrafyasında yaşayan bazı insanlar mutlak ki Zülkarneyn hakkında az da olsa bilgi sahibiydi.

18:83 ayetinde '*Ve sual ederler/sorarlar sana Zülkarneyn hakkında*' buyrulmuştur. Kesin olarak anlarız ki Muhammed peygambere Zülkarneyn hakkında bir soru sorulmuştur. Arapça gramer açısından incelediğimizde görürüz ki "*Ve sual ederler (sorarlar) sana*" geçişinin fiili (sual etme, sorma) 3. şahıs, çoğul ve eril olarak gelmiştir. Anlarız ki bu soruyu soran tek bir kişi değildir, en az 3 ve daha fazla kişiden oluşan bir grup insan bu soruyu sormuştur. Soruyu soran

kişiler Zülkarneyn hakkında az da olsa bir duyum, bir bilgi sahibi olmalıdır. Aksi bir durum söz konusu olamaz. Zülkarneyn hakkında daha fazla bilgi öğrenmek istiyor olabilirler veya Muhammed peygamberin elçiliğini test etmek istiyor olabilirler. Her ne şekilde olursa olsun önemli olan bu soruyu soran kimselerin Zülkarneyn hakkında az da olsa bilgiye sahip olmaları gerekliliğidir. Bu nokta gerçekten çok önemlidir. Demek ki Zülkarneyn Kur'an öncesi yaşamış bir kimse olmalıdır.

18:83 ayetindeki de ki: “Okuyacağım sizlere ondan bir hatırlatma” geçişi de Kur'an aracılığı ile Zülkarneyn hakkında bir hatırlatma yapılacağını bizlere gösterir. Ayette geçen *zıkrân* kelimesi *bir zikir* demektir. Zikir de hatırlatma demektir. Bu da bize daha önce yaşanmış olan olayların bir hatırlatmasının yapılacağını gösterir. Böylece kesin olarak anlarız ki Zülkarneyn ve onunla ilgili Kur'an'da işaret edilen olaylar Kur'an'ın indiği tarihten daha önceki bir tarihte gerçekleşmiş olmalıdır.

***Zülkarneyn Dünya'da yaşamıştır
ve kendisine Dünya'da güç (kuvvet) verilmiştir:***

18:84 ayetinde “doğrusu biz, güçlendirdik/ kuvvetlendirdik onu yerde/yeryüzünde” buyrulmuştur. Kur'an'da “yer” yani “ard (arz)” kelimesi hiç şüphesiz Dünya için kullanılır. Bu da bize Zülkarneyn'in yeryüzünde (Dünya'da) yaşamış olduğunu gösterir. Zülkarneyn'in yeryüzünde geçerli olan bir kuvveti (bir gücü) olduğunu anlıyoruz. Gökte (uzayda, evrende) bir kuvveti veya bir gücü yoktur. Kendisine Yüce Allah tarafından bahşedilen güç (kuvvet) yeryüzü içinde verilmiştir. Kesindir ki Zülkarneyn uzayda oradan oraya gidebilen, zamanda yolculuk yapabilen bir uzaylı asla değildir. Şimdiden söyleyebiliriz ki uzaylı Zülkarneyn teorisi daha ilk ayetlerde çökmüştür.

Zülkarneyn mutlak ki bir hükümdar (bir kral) olmalıdır:

18:84 ayetinde “doğrusu biz, güçlendirdik/ kuvvetlendirdik onu yerde/yeryüzünde” buyrulmuştur. Bu güç (kuvvet) mutlak ki ancak bir hükümdarda (bir kralda, bir melikte) olabilir. Hükümdarların orduları olur, hükümdarlık ettiği topraklarda mutlak güç ve kuvvet sahibi olurlar. Ağızlarından çıkan sözler tüm halklar için bir emirdir. Ayetten anlaşılıyor ki Zülkarneyn'in hükümdarlığı kendi dönemindeki kuvvetli bir hükümdarlık olmalıdır.

Zülkarneyn'e her bir şeyden verilen bir sebep:

18:84 ayetinde Yüce Allah “... ve verdik ona her bir şeyden bir sebep.” buyurmuştur. *Sebeben* (سَبَبًا) kelimesinin kökü سبب (sbb) olup gerekçe (occasion), sebep (cause, reason), motivasyon (motive) anlamındadır (Hans Wehr 4th ed., page 456 (of 1303)). Türkçeye de geçmiş bir kelimedir.

Örneğin “Kristof Kolomb'un gemileriyle okyanusa açılmasının sebebi neydi? Neydi o sebep?” diye bir soru sorulduğunda ne anlıyorsunuz? Kristof Kolomb'un okyanusa açılma gerekçesini (motivasyonunu) sormuş oluyoruz. Cevap, yeni kıtalar keşfetmek, yeni sömürgeler elde etmek, ganimetler elde etmek, zulme uğrayan bir toplumu kurtarmak, isyanları bastırmak vb. olabilir. Zülkarneyn'e her bir şeyden bir gerekçe (sebeple) verilmiştir. Açık olarak anlıyoruz ki yeryüzünde kendisine güç ve kuvvet bahşedilen Zülkarneyn'in hayatı sürekli bir mücadele içinde olmuştur. Mücadelesi hiç bitmemiştir. Sebepden sebebe, gerekçeden gerekçeye koşmuştur.

Bir gerekçeyle (sebeple) başlayan bir yolculuk:

18:85 ayetinde “...öyle ki, tabi oldu bir sebebe.” buyrulmuştur. Yukarıda anlatıldığı üzere Zülkarneyn bir gerekçeyle (sebeple) en batıya doğru bir sefere başlamıştır. Bu seferin gerekçesi en batıda yaşayan bir kavmin zulme uğraması-

dır. Zülkarneyn zulme uğrayan bu kavmi kurtarmak amacıyla batıya bir sefer düzenlemiştir. Zülkarneyn bunu mutlaka yapmış olmalıdır çünkü Yüce Allah Kur'an'da zulmeden kimselerle gerekirse savaşılması gerektiğini bizlere bildirmiştir.

49:9 Ve eğer iki gruptan inananlar kavga ederlerse dövüşürlerse, o durumda düzeltin onların arasını; ancak zulmederse o ikisinden biri diğeri üzerine, öyleyse kavga edin-dövüşün zulmedenle, dönünceye kadar Allah'ın emrine; sonrası eğer dönerse, artık düzeltin onların arasını, ölçülü şekilde; ve eşitliği gözetin; çünkü Allah sever eşitliği gözetenleri.

Yeryüzünde yaşayan insanlar Yüce Allah'ın sadece bu muhteşem ayetine bile uysalar gezegenimiz barış yurdu olurdu. Ancak Yüce Allah'ın ayetlerine gerçek anlamda uyan (teslim olan) çok az kimse vardır. Mutlak ki Zülkarneyn zulme uğrayanların yanında olmuş olmalıdır. Zulmeden kimse veya kimselerle gerekirse ölümüne savaşmış olmalıdır.

Zülkarneyn'in en batıya seferi:

18:86 ayetinde Yüce Allah "Ta ki ulaştığı (vardığı) vakit battığı yere Güneş'in ve buldu onu (Güneş'i) uzaklaştı (çekip gitti, battı Güneş). Bir gözede (bir pınarda) bir çamur ve buldu yanında onun (gözenin) bir kavim." buyrulmuştur.

Güneş'in battığı yer neresi?

Ayetler Zülkarneyn'in gözünden anlatılmaktadır. Bu nokta çok önemlidir. Arapça gramer açısından incelendiğinde görülür ki "belega magribeş şemsi (ulaştı, vardı Güneş'in battığı yere), "vecedehâ (buldu onu)" gibi fiillerin öznesi tekil, eril ve 3. şahıs olan Zülkarneyn'dir. Zülkarneyn de bir insan olduğuna göre yeryüzünde yaşayan bir insan

Güneş'i nasıl görüyorsa ayetlerin de o şekilde gelmesi beklenir. Ayetleri iyi anlamak için kendimizi Zülkarneyn'in yerine koymamız ve ayetleri onun gözleri ile bakiyormuş gibi düşünmemiz gereklidir.

Bir hükümdar için Güneş'in battığı yer hükmettiği toprakların en batısıdır. Daha batıya gidemediği en batıdır. Gidemez çünkü daha batıda başka bir krallığın sınırları başlar. Zülkarneyn için Güneş'in battığı yer, Güneş'in Zülkarneyn'in hükümdarlığının en batı noktasında battığı yerdir. İlerleyen sayfalarda anlatılacağı üzere Zülkarneyn olduğunu tespit ettiğimiz kimsenin adının *Güneş* anlamına gelmesi de Yüce Allah'ın büyük bir işareti ve büyük bir mucizesidir. Bu kimse kendi adının battığı yani hükümdarlığının son bulduğu noktaya gitmiştir.

Anlıyoruz ki Zülkarneyn ve ordusu hükümdarlığının en batısına (Güneş'in battığı yere) doğru bir sefer yapmıştır. Hükümdarlığının en batısına (Güneş'in battığı yere) geldiğinde bir su havzası ve bir bataklıkla karşılaşmıştır.

Su havzası ve bataklık:

18:86 ayetinde *“ve buldu onu (Güneş'i) uzaklaştı/çekip gitti/battı (Güneş) bir gözede/bir pınarda, bir çamur”* buyurulmuştur. *Fî aynin hamietin* geçişindeki *aynin* kelimesi göz (pınar, su kaynağı) anlamındadır. *Hamietin* kelimesi ise *bir çamur* demektir. Anlarız ki Zülkarneyn hükümdarlığının en batısına geldiğinde gün batımını görmüştür. Güneş ufuktan batarken Zülkarneyn onu seyretmiş olmalıdır. Güneş bir su havzası ve aynı zamanda bir bataklık olan bir yerin içine batıyormuş gibi görünmüş olmalıdır. Deniz kenarlarında nasıl ki Güneş ufuktan sanki denizin içine batıyormuş gibi görünür, Zülkarneyn de Güneş'i bir su havzası ve bataklığın içine batıyormuş gibi görmüş olmalıdır. Anlarız ki Zülkarneyn bir su havzası ve aynı zamanda bir bataklık olan yerin doğusundan bu yere yak-

laşmıştır. Ayetlerin Zülkarneyn'in gözünden anlatıldığına lütfen dikkat edin.

Su havzası (bataklık) yanında yaşayan bir kavim:

18:86 ayetinde “*ve buldu yanında onun (gözenin) bir kavim”* buyrulmaktadır. Anlarınız ki su havzası olan bu bölgenin yanında bir kavim (topluluk) yaşamaktadır.

Yüce Allah tarafından Zülkarneyn'e iki yol gösteriliyor:

18:86 ayetinde “*dedik Ey Zülkarneyn! Ya ki azap edersin veya ki tutarsın onlara bir güzellik.*” buyrulmuştur. Bazı kimseler bu ayetten Zülkarneyn'e suçsuz kimselere azap etme yetkisi verildiğini anlıyor. Ancak bu büyük bir yanılıdır. Bir sonraki ayette (18:87) Zülkarneyn şöyle söylüyor “*dedi: “Zulmetmiş kimseye gelince; öyle ki yakında azap ederiz ona; sonra geri döndürülür Rabbine; öyle ki azap eder (Rabbi) ona binmeyen bir azapla.”*”

Bu noktada anlıyoruz ki Zülkarneyn'in en batıya gelmesinin nedeni su havzası (bataklık) yanında yaşayan bir kavme (bir topluma) zulmeden bir kimsenin ortaya çıkmasıdır. Yüce Allah Zülkarneyn'e bir tercih sunuyor. Zülkarneyn de bir insandır. Yüce Allah insanların bir konuda kendi tercihini yapmasına izin vermiştir. Bir insan doğru yolu veya yanlış yolu seçmekte özgürdür. Mutlak ki Zülkarneyn de bir insan olarak özgürdür. Zülkarneyn'e yapılan tercih şudur: “*ya ki azap edersin veya ki tutarsın onlara bir güzellik.*” Bu geçişi Arapça gramer açısından inceleysek “*immâ en tuazzibe ve immâ en tettehıze fihim husnâ (husnen)*” (Ya ki azap edersin veya ki tutarsın onlara bir güzellik.) geçişindeki *fihim* onlara zamirinin 3. şahıs çoğul kimseleri işaret ettiğini görürüz. Bu kimseler de ayette işaret edilen zulme uğramış toplumdaki insanlardır. Zülkarneyn zalim bir kimse tarafından zulme uğramış bu halka (topluma) zulmedecek asla değildir.

Ancak bu topluma zulmeden kimseye karşı çıkmaz ve bu kavmi kurtarmazsa bu topluma dolaylı olarak zulmetmiş olacaktır. Zulmeden kimseye karşı mücadele eder ve bu kavmi kurtarırsa onlara bir güzellik yapmış olacaktır. Ayetten anlarız ki Zülkarneyn yukarıda bahsettiğimiz 49:9 ayetinin gereğini yapmıştır. Zulme uğrayan bu topluma bir güzellik (iyilik) yapma kararı almış ve zulmeden kimseye azap edeceğini yani ona karşı savaşaacağını *öyle ki, yakında azap ederiz ona* geçişi ile bildirmiştir.

Barış yanlılarına uygulanacak tavır:

18:88 ayetinde *“Ve inanmış; ve düzeltici-iyileştirici-barışa yönelik işler yapmış kimseye gelince; onadır güzel bir ceza/bir karşılık; ve diyeceğiz ona emrimizden kolayını.”* buyrulmuştur. Anlarız ki Zülkarneyn zulmeden kimseye karşı kendisine yardım edecek olan kimseye güzel bir karşılık verecektir. Barış içinde, zorluklardan uzak, kolay bir yaşam sürmesi için gereken tüm emirler verilecektir.

Zülkarneyn'in bir başka sefere çıkması:

18:89 ayetinde *“Sonra, tabi oldu bir sebebe.”* buyrulmuştur. Anlaşılır ki başka bir gerekçe, başka bir sebep oluşmuş ve Zülkarneyn'in başka bir sefere çıkması gerekli olmuştur. Zülkarneyn bu kez hükümdarlığının en doğusuna bir sefer yapar.

En doğuya doğru bir sefer:

18:90 ayetinde *“Ta ki ulaştığı/vardığı vakit doğduğu yere Güneş'in ve buldu onu (Güneş'i); doğdu (Güneş) üzerine bir kavim”* buyrulmuştur. Bu kez Zülkarneyn Güneş'in doğduğu yere yani hükümdarlığının en doğusuna gitmiştir. Hükümdarlığının en doğusuna vardığında Güneş'in ufuktan doğuşunu seyretmiştir. Güneş'in bir kavim üzerine doğ-

duğunu görmüştür. Bu ayette de geçen fiillerin öznesi Zülkarneyn'dir. Bu nedenle ayeti Zülkarneyn'in gözlerinden (bakışlarından) anlamak durumundayız.

“Asla yapmayız onlara onun (Güneş'in) astından bir örtü/bir siper.”

Zülkarneyn'in hükümdarlığının en doğusunda yaşayan bu kavmin bir özelliği çok dikkat çekicidir. Yüce Allah bu kimselerle Güneş arasına bir siper (örtü) koymadığını bildirmektedir. Anlarınız ki bu kimseler çıplaktır. Bu da bize bu kavmin ilkel bir kabile olduğunu gösterir.

Zülkarneyn karşılaştığı ilkel kabileye bir şey mi öğretti?

18:91 ayetinde “İşte böyledir; ve muhakkak kuşattık yanındakini onun (Zülkarneyn'in); bir bilgi/bir ilim.” buyrulmuştur. Bu da bize Zülkarneyn'in sahip olduğu bir ilmi/bilgiyi ülkesinin en doğusunda yaşayan bu ilkel kabileyile paylaştığını düşündürür.

Zülkarneyn'in yine başka bir sefere çıkması:

18:92 ayetinde “Sonra tabi oldu bir sebebe.” buyrulmuştur. Zülkarneyn'e yine bir sebep doğmuştur. Bu kez başka bir gerekçe ortaya çıkmıştır. Bu sebep ilk seferin nedeniyle aynıdır. Bir topluma zulmeden başka toplumlar vardır. Zülkarneyn duruma müdahale etmek için yeni bir sefere çıkar.

Zikredilen 3. Sefer doğu veya batı olarak işaret edilmiyor:

18:93 ayetinde “Ta ki ulaştığı/vardığı vakit arasına iki set” buyrulmuştur. Anlarınız ki bu sefer Zülkarneyn'in hükümdarlık topraklarının en doğusundan veya en batısından farklı bir yere olmuştur. 3. seferde gidilen yer kuzeyde veya güneyde olabilir. Ancak ilerleyen bölümlerde göre-

ceğimiz gibi 3. sefer kuzey yönüne olmuştur. “S-sed-deyni” kelimesi “2 set” demektir. Set kelimesi ayette isim kelimesi olarak gelmiş olup bir yeri bir yerden ayıran engel olarak tanımlanabilir. Setler genellikle bir düşman saldırısını önlemek için yapılır. Biliyoruz ki savunma amaçlı yapılan setlerin içinde en yaygın olarak kullanılanı büyük, geniş ve yüksek duvarlardır. Çin seddi gibi. Anlarız ki Zülkarneyn iki seddin (duvarın) arasında bulunan bir yere (bölgeye) sefer yapmış olmalıdır.

Gidilen yere dair işaretler:

18:93 ayetinde “*ve buldu ikisinin (iki seddin) astından bir kavim; olmazlar anlarlar bir söz.*” buyrulmuştur. Anlarız ki Zülkarneyn’in 3. seferinde gittiği 2 seddin arasında bir bölgede bir kavim yaşamaktadır. Bu kavim iki seddin rakım olarak daha alçağında yaşamaktadır. Tersten okursak bu kavmin yaşadığı yere yakın ancak daha yükseklerde iki set vardır. Bu da bize bu iki seddin dağlık bir geçitte olduğunu düşündürür. Zülkarneyn o kavmin yanına vardığında iki setten bahsedilmesi bu setlerin Zülkarneyn oraya varmadan önce de var olduğunu düşündürür. Ayetlerden bu iki seddin görev yapmadığını anlıyoruz. Mutlak ki bu setler yıkık dökük bir hâlde; işlevini kaybetmiş bir durumda olmalıdır.

Sözden anlamayan kavim:

18:93 ayetinde “*olmazlar anlarlar bir söz.*” buyrulmuştur. Zülkarneyn’in 3. seferinde karşılaştığı kavim Zülkarneyn’in ve ordusunun konuştuğu dili anlamamaktadır (anlayamamaktadır). Bu kavmin o dönemde yeryüzünde konuşulan dillerden çok farklı ve çok nadir bir dil konuşuyor oldukları rahatlıkla söylenebilir. Çok net olarak biliyoruz ki antik dönem dâhil olarak yeryüzünde çok sayı-

da dil konuşulmaktadır. Farklı dilleri konuşan toplumların, özellikle toplumu yönetenlerin birbirlerini anlamak için tercüman kullanmaları gerektiği aşikârdır. Mutlak ki Zülkarneyn yaşadığı dönemde yeryüzünde yaşayan insanların konuştuğu tüm dilleri bilemez. Ancak tercümanlar aracılığıyla farklı bir dil konuşan bir toplumla iletişim kurulabilir. Ayetten anlıyoruz ki işaret edilen kavimle bu iletişim yapılamamıştır. Kısacası tercümanlar yetersiz kalmış olmalıdır. Anlarız ki bu kavim o dönemde Zülkarneyn'in tercümanlarının bile bilmediği, yeryüzünde çok az kimsenin konuştuğu bir dil konuşuyor olmalılardır.

Sözden anlamayan kavimle (toplumla) nasıl iletişim kuruldu?

Ayette bu kavmin Zülkarneyn'in dilinden çok farklı olan ve çok nadir konuşulan bir dil konuştuğu vurgulanmaktadır. Bu kavimle anlaşmak için tek bir tercüman bulunamamış olsa bile el kol işaretleri ile anlaşma sağlanmış olabilir. Ya da belirli bir süre sonra her iki dili bilen bir kişi de bulunmuş olabilir.

Fesatçı kavimler olan Yacuc ve Macuc'dan korunmak için seddin tamir edilmesi:

18:94 ayetinde "Dediler: "Ey Zülkarneyn! Doğrusu, Yacuc ve Macuc; fesatçılar/bozguncular yerde/yeryüzünde; öyleyse, yapar mıyız sana bir haraç; üzerine ki yaparsın bizim aramız ve onların arasına bir set?" buyrulmuştur. Zülkarneyn'in dilinden çok farklı ve çok nadir bir dil konuşan bu kavim biri veya her ikisi görev yapamayan setlerin tamir edilmesini veya güçlendirilmesini istemektedir. Bu hizmet için Zülkarneyn'e bir pay yani bir haraç teklif etmişlerdir.

18:95 ayetinde “*Dedi: “İçinde güçlendirdiği/kuvvetlendirdiği Rabbimin, hayırlıdır”* buyrulmuştur. Zülkarneyn onların vereceği haracın önemsiz olduğunu, onların vereceği haraca ihtiyacı olmadığını, Yüce Allah'ın kendisini zaten güç ve kuvvet içinde kıldığını, bunun kendisine verilecek olan haraçtan daha hayırlı olduğunu bildirmiştir.

18:95 ayetinde “*öyle ki yardım edin bana bir kuvvetle; yaparım sizin aranızla ve onlar arasına bir duvar/bir set/bir baraj.*” buyrulmuştur. Anlıyoruz ki Zülkarneyn setleri tamir etmeyi veya güçlendirmeyi kabul etmiştir. Setlerin tamiri için herkesin imece usulüyle, ellerinden gelen her türlü kuvvetle yardım etmesini istemiştir. Toplum için yapılan bir işte toplumun her bireyi aktif katkı sağlamalıdır.

Zülkarneyn'in dökme demir (çelik) üretmesi:

18:96 “*Getirin bana demir kütleleri; ta ki seviyelendiği/ eşitlendiği vakit iki kenar arası, dedi: “Üfleyin!” Ta ki yaptığı vakit onu (demiri) bir ateş, dedi: “Getirin bana; dökeyim üzerine onun (demirin) katran/zift”* buyrulmuştur. Dökme demir normal demirden kat kat güçlüdür. Hem de daha esnek-tir. Aslında çelik de bir dökme demirdir. Yüce Allah'ın Davut peygambere dökme demir yapma yöntemini öğrettiğini Kur'an'dan öğreniyoruz.

34:10 Ve ant olsun; verdik Davut'a bizden bir fazl/bir üstünlük; “Ey dağlar! geri dön onunla beraber; ve kuş”; ve yumuşattık ona demiri.

Yukarıdaki ayetten demirin eritilerek dökme demir hâline getirilme yönteminin Davut peygambere öğretildiğini anlıyoruz. 18:96 ayetinden Zülkarneyn'in de dökme demir üretmeyi bildiğini anlıyoruz. Bu da bize çok önemli bir işaret verir. Zülkarneyn mutlak Davut peygamberden sonra yaşamış olmalıdır. Süleyman peygamberden de

sonraki bir zamanda. Bu da bize Zülkarneyn'i demir çağında aramamız gerektiğini açık olarak gösterir.

Harut ve Marut adlı

iki Babil hükümdarı üzerinden elde edilen delil:

Bakara suresi 102. ayette Yüce Allah Harut ve Marut isimli iki hükümdarla Süleyman peygamber arasında bir bağlantı kurmaktadır. Arkeolojik kazılardan elde edilen verileri analiz ettiğimde Harut ve Marut isimli iki Babil hükümdarının gerçekten yaşamış olduklarını şaşkınlık içinde gördüm. Bu durumu fark ettiğimde gerçekten büyük bir şok yaşadığımı hatırlıyorum. Elbette Kur'an'ın haberlerini vermeye başlamasıyla bu delillere ulaşabildik. Bu noktada Süleyman peygamberin son zamanlarının MÖ 1332 ile MÖ 1282 tarihlerine denk gelmesi gerektiğini Kur'an'ın işareti ile öğrendik. Harut ve Marut ile ilgili araştırmalarımın sonuçlarını bir sonraki kitapta Yüce Allah'ın izni ile yayımlayacağım. Şu an sadece gerekli olan bilgileri vereceğim. Süleyman peygamberin yaşadığı son dönem düşünüldüğünde Davut peygamberin de yaklaşık olarak MÖ 1390 ile MÖ 1340 dolaylarında gençlik çağında olduğu düşünülebilir. Kur'an'ın bize verdiği bu işarete göre demir çağı Davut peygambere demirin yumuşatılması ile başlamıştır. Tevrat ve İncil'den çıkarılan analizler Süleyman peygamberin MÖ 900'lü yıllarda yaşadığını göstermektedir. Ancak bu doğru değildir. Kur'an *musaddık* yani doğrulayıcı, düzeltici ve tasdik edici özelliğini bir kez daha göstermiştir. Kur'an bizlere Süleyman peygamberin yaşadığı zamanı büyük bir mucizeyle göstermiştir.

Demir çağı ne zaman başladı?

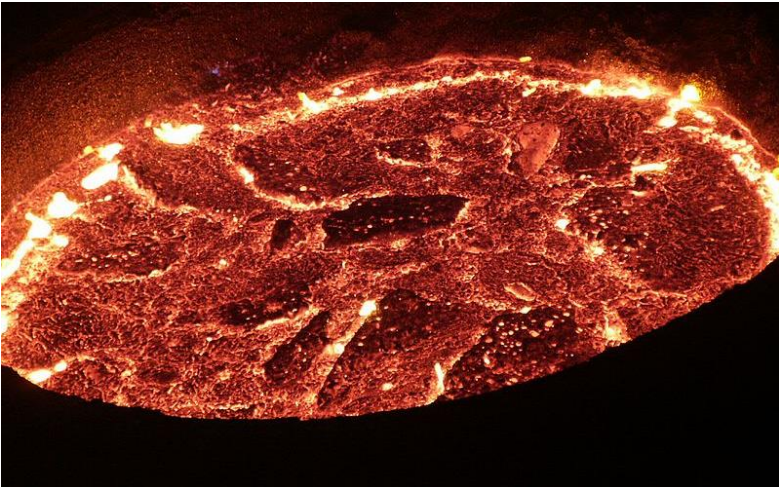
Demir Çağı'nın demir cevherinin ergitilmesinin ve demircilik yöntemlerinin keşfiyle yaklaşık olarak MÖ 1.300-1400 dolaylarında Anadolu'da, Kafkasya'da ya da Balkanlarda başladığı kabul edilmektedir. İnsanlar tunçtan daha etkili olan demiri işlemeyi öğrenince çok daha etkili savaş aletleri ve günlük kullanım için eşyalar yaptılar. Demiri eritebilmek kolay bir şey değildir. Bakır ve kalayın erime sıcaklıkları sırasıyla 1.085 °C ve 232 °C olup demire oranla daha düşük olduğundan bronz için daha basit fırınlar, örneğin seramik fırınlar yeterli olmuştur. Oysa demir ancak uygun biçimde tasarlanmış fırınlarda ergitilebilir ve erime sıcaklığı (1.538 °C) çok daha yüksektir. Doğada demir madenleri bakır gibi madenlere göre daha fazla oranda bulunmasına rağmen eritmesinin zor olması nedeniyle insanoğlunun Demir Çağı'na girmesini 1-2 bin yıl geciktirmiştir. Kur'an'la bilimsel verilerin uyduğu rahatlıkla görülebilir. Bu da bizlere Demir Çağı'nın Davut peygamberle başladığını gösterir. Böylece anlarız ki Zülkarneyn MÖ 1300-1400 ve sonrasında bir dönemde, Davut ve Süleyman peygamberlerden sonraki bir dönemde aranmalıdır.

Demir işleme ve dökme demir elde etme tekniği konusunda kısa bir bilgi:

Demir doğada saf olarak bulunmaz. Demir madeninden çıkan ve saf olmayan demir erime noktasına (1538 °C) kadar ısıtılır. Bu yüksek sıcaklıklara ulaşmak antik dönemde yani Demir Çağı'nın başlamasıyla ancak kayalar içine yapılan çok özel ocaklarda mümkün olabilirdi. Kaya içine oyulan boşluklar bir ocak (bir fırın) hâline getirilir, yüksek sıcaklıklara ulaşabilmek için odun kömürü kullanılırdı. Genellikle bir birim demiri eritmek için 8 birim odun kömürü kullanmak gereklidir. Odun kömürü bildiğiniz

mangal kömürüdür. Nasıl ki mangal kömürünü daha yüksek sıcaklıklara ulaştırmak için yelleme yaparak bol oksijenle buluşturmak gerekiyor, demiri eritecek olan ocaklarda yanan odun kömürünü de havalandırmak gereklidir. Körük benzeri havalandırma sistemleri yardımıyla odun kömürü yüksek sıcaklıklara çıkabilir. Zülkarneyn'in "Üfleyin!" demesi boşuna değildir. Fırına (ocağa) üflemeyle odun kömürünün sıcaklığı demiri eritecek olan 1538 °C ve üstüne çıkar. Demir erimeyle sıvılaşır. Eriyen demir cüruftan ayrılır ve saf demir elde edilirdi.

Resim 1. Eritilmiş ve cüruftan ayrılmış saf demir.

Ayetten Zülkarneyn'in erimiş yani ateş (nâr) hâline gelmiş olan demir üstüne katran döktüğü anlaşılıyor.

***Zülkarneyn erimiş saf demir üzerine
neden katran döküyor?***

Katran eski çağlardan beri bilinmektedir. Katran hidrokarbon ve serbest karbondan oluşan koyu kahverengi ve-

ya siyah akışkan bir sıvıdır. Farklı yöntemlerle katran elde edilebilir. Petrol gibi doğal olarak yeryüzüne çıkan kaynaklardan elde edilebildiği gibi odundan ya da kömürden de elde edilebilir.

Resim 2. Los Angeles'ta bulunan La Brea katran çukurları gösterilmiştir. Katran kendiliğinden yeryüzüne çıkabilmektedir.

Odundan katran üretimi Antik Yunan'da bilinmekteydi. Demir Çağı'ndan beri İskandinavya'da odundan katran yapıldığı da bilinmektedir. İskandinavya'da sarı çam küçüklerinden ve köklerinden aşağıdaki resimdeki gibi katran fırınları üretilmiştir.

Resim 3. Antik dönemde İskandinavya'da odundan katran elde etmek için yapılmış bir ocak görülmektedir.

Odundan elde edilen katran gemi ve teknelerin gövdelelerini mühürlemek için antik dönemde kullanılmıştır. Kömürden de katran elde edilir. Kömür ve petrolden elde edilen katranın karbon oranı çok yüksektir. Ancak odundan elde edilen katranın karbon oranı daha düşüktür. Zülkarneyn'in hangi tip katran kullandığını tahmin etmek zor olsa da odundan elde edilen katranı kullanmış olması biraz daha yüksek ihtimaldir. Çünkü çelik üretimi için demire çok az bir oranda karbon eklemek gereklidir. Petrol ve kömürden elde edilen katran çok yüksek oranda karbon içerdiği için tercih edilmemiş olabilir. Diğer bir işaret ise demiri eritmek için kullanılmış olan odun kö-

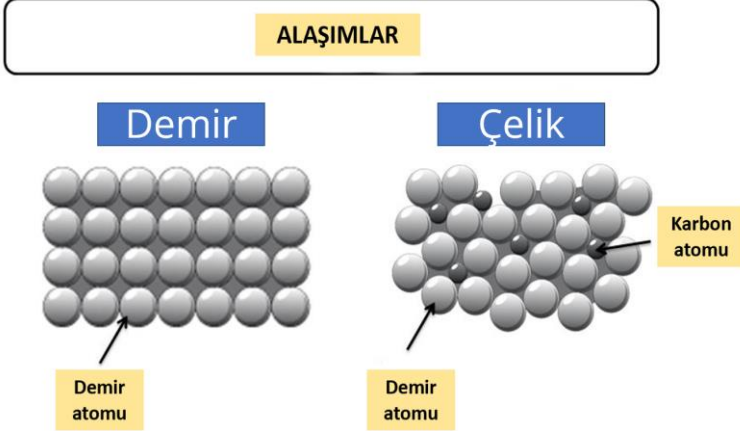
mürlerinin yapımı esnasında da katran oluşmasıdır. Bu oluşan katranın erimiş demir üzerine döküldüğünü düşünmek çok mantıklıdır.

Resim 4. Huş ağacı katranı.

Zülkarneyn erimiş saf demir üzerine katran dökerek dökme demir (çelik) elde etmiş ve bu elde ettiği güçlendirilmiş demirle yıkılmış olan seddi tamir etmiştir. Saf demirde demir atomları katmanlı bir yapıda olduğu için bu katmanlar birbiri üstünden kolayca kayar. Saf demirin kırılğan olması bu nedenledir. Saf demire karbon atomları eklendiğinde karbon atomları demir atomları arasına girer ve bu katmanlı yapıyı bozar. Böylece dökme demir veya çeliğe dönüşen saf demir çok daha sağlam, daha esnek ve daha hafif olur.

Resim 5. Saf demirde atomlar muntazam bir katman oluşturur. Dökme demir ve çelikte ise karbon atomları demir atomları arasında girerek bu katmanı bozar; kırılabilirliği azaltır.

Ayette dökme demirin işaret edilmesi bu seddin sadece demirden yapılması gerektiğini göstermez. Çin seddi gibi benzer setler incelendiğinde görülür ki taş bloklarını daha sağlam şekilde bir arada tutmak için karşılıklı gelen taşların her iki tarafına delik açılarak bu boşluğun dökme demirle doldurulduğu bilinmektedir. Ayrıca tahta kalasların demirle kaplanması tekniği de daha sağlam surlar yapmak için antik dönemde kullanılan yöntemlerdendir.

Dökme demirlerle destekli seddi

Yacuc ve Macuc kavimleri geçemiyor, delemiyor:

18:97 ayetinde “Öyle ki, değildi güç yetirenler ki aşarlar onu; ve değildi güç yetirenler ona; bir delişe.” buyrulmuştur. Anlaşılır ki setler gerçekten çok sağlam ve etkili yapılmıştır. Yacuc ve Macuc kavimleri bu iki seddi aşmaya ya da delmeye güç yetirememişlerdir.

Zülkarneyn, bu seddin Yüce Allah'tan gelen, zulme uğrayan bir kavim için bir rahmet olduğunu bildiriyor:

18:98 ayetinde “Dedi (Zülkarneyn): “Bu, bir rahmettir Rab-bimden...” buyrulmuştur. Açık ve net olarak anlarız ki zulme uğrayan bir topluma Yüce Allah rahmet etmiştir. Zülkarneyn'i vesile kılarak bu topluma yardım etmiştir. Yüce Allah bir kavme rahmetini bağışladığı vakit artık o kavme bir korku, bir hüznün asla olmaz. Kötülüklerden uzak kalır. Ancak Yüce Allah bir toplumdan rahmetini çekti mi artık o kavmin yüzü asla gülmez.

Zülkarneyn'in yaptığı seddi Yüce Allah bir zaman mutlaka yıkacaktır:

18:98 ayetinde “...öyle ki, geldiği vakit vaadi Rabbimin; yaptı onu yerle bir/dümdüz; ve oldu vaadi Rabbimin bir hak/bir gerçek.” buyrulmuştur. Anlarız ki Yüce Allah bu seddi bir zaman mutlaka yıkacaktır. Bu vaat kesinlikle gerçekleşecek olan bir vaattir; bir gerçektir. Seddi Yacuc ve Macuc yıkmayacaktır. Yüce Allah'ın bizzat kendisi yıkacaktır. Yüce Allah'ın emir ve işleri uygulamasına Yüce Allah'ın sünneti diyoruz. Deprem gibi doğal afetler Yüce Allah'ın ayetleridir. Anlıyoruz ki deprem veya benzeri bir doğal afetle bu setler bir zaman kesin olarak yıkılacaktır.

İki setten en az birisi ne zaman yıkıldı?

Ayetleri iyi anlamak için Kur'an'ı bir bütün olarak anlamak zorundayız. Yacuc ve Macuc kavimleri Enbiya suresi 96. ayetinde de geçer.

İnceleyelim:

Yüce Allah **aşağıdaki** ayetlerinde şu şekilde buyurmuştur.

Kur'an Âyet No Sure No Âyet No Âyet
2577 21 96 ۞ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِمَّن كَلَّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ
Arapça okunuş: Hattâ izâ futihat ye'cûcu ve me'cûcu ve hum min kulli hadebin yensilûn (yensilûne).
Meal: <i>Ta ki açıldığı vakit önü Yacucun ve Yacucun; ve onlar her bir tepeden inerler/yayırlar/çoğalırlar/ürerler.</i>
2578 21 97 ۞ وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقِّ فَإِذَا هِيَ شِجْصَةٌ أَبْصُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا يُؤْتِنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ
Arapça okunuş: Vakterabel va'dul hakku fe izâ hiye şahısatuñ ebsârullezîne keferû, yâ veylenâ kad kunnâ fî gafletin min hâzâ bel kunnâ zâlimîn (zâlimîne).
Meal: <i>Ve yaklaştı vaat, hak/gerçek; öyle ki, o vakit o donup kalandır; kâfirlik etmiş kimselerin gözleri; vah bize! Muhakkak olduk bir gaflet içinde bundan; evet! Olduk zalimler.</i>

Her zaman söylerim: Kur'an bir bütün olarak okunmalıdır. Ayetler konu bütünlüğü dikkate alınmadan, cımbızla çeker gibi alınıp yorumlandığında yanlış anlaşılmalara kaçınılmazdır. Nitekim bu ayetler de yanlış anlaşılmıştır. 21:97 ayetindeki "vakterabel va'du" yani "ve yaklaştı vaat" geçişini kıyametin başlama zamanı olarak yanlış olarak anlarsak bu kez bir önceki ayette geçen Yacuc ve Macuc kavimlerinin önünün açılmasının kıyametin hemen öncesi olacağını anlamak zorunda kalırız. Bu anlayış yanlıştır. Kur'an'da kıyamet durumu *saat* kelimesi ile işaret edilmiştir. 54:1 ayetinde Yüce Allah 'Yaklaştı saat' buyurmuştur.

Vaat ise daha geniş bir kelimedir. Saati de kapsar. Yüce Allah'ın dinzorları yok eden gök taşı dünyaya düşürmesi de bir vaattir. Ancak saat değildir. *Saat*, evrenin tamamen yok olma sürecidir. Lut peygamberin kavmini yok eden ve havada patlayan "airburst" gök taşı da bir vaattir. Ancak *saat* değildir. Ayetleri daha iyi anlamak için ne yapmak gerekir? Söylediğim gibi konu bütünlüğü önemlidir. Öyleyse ayetleri anlamak için bu surenin başından bu ayete kadar hangi konular bizlere anlatılmış özetleyelim:

21:6 ayetinde "iman etmeyen kentlerin helak edilmesine" bir işaret var.

21:11 ayetinde "zalim kentlerin kırıp geçirilmesine ve onlardan sonra tekrar inşa edilmesine" bir işaret var.

21:40 ayetinde "Musa ve Harun peygamberlere" bir işaret var.

21:51 ayetinde "İbrahim peygambere" bir işaret var.

21:76 ayetinde "Nuh peygambere" bir işaret var.

21:78 ayetinde "Davut ve Süleyman peygambere" bir işaret var.

21:83 ayetinde "Eyüp peygambere" bir işaret var.

21:85 ayetinde "İsmail, İdris ve Zülkifl" peygamberlere bir işaret var.

21:87 ayetinde "Zennun yani Yunus peygambere" bir işaret var.

21:89 ayetinde "Zekeriya ve Yahya" peygamberlere bir işaret var.

Hemen sonrası 21:96 ayetinde de Yacuc ve Macuc' üzerinden dolaylı olarak Zülkarneyn'e işaret var.

21:96 ayeti "Ta ki açıldığı vakit önü Yacucun ve Yacucun; ve onlar her bir tepeden inerler/yayırlar/çoğalırlar/ürerler."

Yacuc ve Macuc'un bir zaman önünün açılacağı; her tepeden aşağılara inerek yayılacakları, çoğalacakları, üreyecekleri anlaşılır.

21:97 ayeti "Ve yaklaştı vaat, hak/gerçek; öyle ki, o vakit o donup kalandır; kâfirlik etmiş kimselerin gözleri; vah bize! Muhakkak olduk bir gaflet içinde bundan; evet! Olduk zalimler."

Vaadin yakın olduğu Rabb'imiz tarafından bildiriliyor. Vaat *saat* olmadığı için seddin yıkılması kıyamet gününe

yakın olmak zorunda değildir. Hatta bu seddin Kur'an inmeden önce bir zamanda yıkılmış olduğu anlaşılabilir. Bunun delillerini inşaAllah ilerleyen sayfalarda sunacağız.

Devam edelim:

Seddin açılması ile Yacuc ve Macuc kavimlerinin yayılmaları (çoğalmaları) ilk etapta Zülkarneyn'in yardım ettiği kavmin yaşadığı coğrafyayı ve daha sonra tüm yeryüzünü etkileyecektir. Çünkü 18:94 ayetinde '*doğrusu, Yacuc ve Macuc; fesatçılar/bozguncular yerde/yeryüzünde*' buyrulmuştur. Bu geçişte fiil tercih edilmemiş, bunun yerine isim kelimesi tercih edilmiştir. Yani '*fesatçılık/bozgunculuk yaptılar*' gibi bir geçiş yerine isim kelimesi geçişi ile '*fesatçılar/bozguncular*' buyrulmuştur. Böylece anlarınız ki bu kavimlerin fesatçılıkları / bozgunculukları en azından farklı zamanlarda bir özellikleri, bir karakterleri olmuştur. Ayetlerden anlıyoruz ki Yacuc ve Macuc'un yeryüzünde bozgunculuk yapmaları kâfirlik yapmış halkları da direkt olarak etkileyecektir. Bu kimselerin kendilerini bir gaflet içinde tanımlamaları da anlamlıdır.

Kur'an'ın büyük bir mucizesi:

Yüce Allah Yacuc ve Macuc'un önünü açacak olan seddin yıkım vaadini 21:97 ayetinde '*Ve yaklaştı vaat, hak/gerçek*' buyurarak işaret etmiştir. Ayetin tamamı aşağıda verilmiştir.

21:97 Ve yaklaştı vaat, hak/gerçek; öyle ki, o vakit o donup kalandır; kâfirlik etmiş kimselerin gözleri; vah bize! Muhakkak olduk bir gaflet içinde bundan; evet! Olduk zalimler.

Şimdi çok dikkat edin, büyük bir mucizeye tanık olacaksınız. Kur'an bir beşer sözü olsaydı mutlak ki içinde birçok çelişki olacaktı. Ancak Kur'an Yüce Allah katındandır. Kur'an'da asla ama asla çelişki olmaz. Hatta muhteşem bir tutarlılık söz konusudur.

18:98 ayetinde;

“Dedi: “Bu, bir rahmettir Rabbimden; öyle ki, geldiği vakit vaadi Rabbimin; yaptı onu yerle bir/dümdüz; ve oldu vaadi Rabbimin bir hak/bir gerçek.” buyrulmuştur.

Tutarlılığı gördünüz mü? Binlerce ayet içeren; 23 senede parça parça inen Kur'an'da farklı zamanlarda inmiş olan bu iki ayetteki (18 ve 21. surelerde geçer.) tutarlılığa lütfen dikkatle bir bakın. *Vaat* ve *Hak* kelimeleri Zülkarneyn'le ilgili ayetlerde farklı surelerde olsa da aynı kavramları işaret etmektedir. Muhammed peygamberin elinde bir bilgisayar yoktu. Kelimeleri kısa sürede aratıp ona göre düzenleme şansı yoktu. Bırakın bir bilgisayarı elinde A4 kâğıdı bile yoktu. Bu muhteşem istikrar ancak kutsal bir kitapta olabilir. Zülkarneyn ile ilgili ayetleri iyice anladıktan sonra şimdi Yüce Allah'ın izni ile Zülkarneyn'in kim olduğunu bulmaya çalışalım.

Zülkarneyn kelimesinin anlamı:

Zülkarneyn kelimesi Arapça 'ذی القرنین' 'ZY ELQRNYN' olarak yazılır ve Zu'l-Karneyn olarak okunur. 'Zu' 'ذی' kelimesi Arapça 'sahibi' demektir. 'القرنین' 'l-Karneyn' kelimesi ise belirlilik takısı ile gelmiş olup kökü 'قرن' 'KRN'dir. KRN kökünden türeyen isim kelimesi boynuz ('horn') anlamındadır. Hayvanların boynuzu için kullanılır. Kelime tesniye ile yani iki şeyi işaretle gelmiştir. Böylece anlarınız

ki 'ذى القرنين' 'ZY ELQRNYN' Zu'l-Karneyn (Zülkarneyn) iki boynuz sahibi demektir.

Zülkarneyn kesinlikle bir peygamberdir:

Zülkarneyn kelimesi Kur'an'da toplam 3 kez geçer (18:83, 18:86 ve 18:94). Kur'an'da geçen peygamberlerin isimlerinin ve geçiş sayılarının matematiksel bir mucize gösterdiğini biliyoruz. Kur'an'da 27 peygamberin ismi geçmektedir. Bu 27 peygamberin toplam geçiş sayısı 513 olup 19 sayısının tam 27 katıdır ($513=19 \times 27$). 19 sayısının önemi Kur'an'ın 74. suresi olan Müddesir suresinde işaret edilmiştir. Kur'an'ın 19 asal sayısı ile kodlandığını görmekteyiz. 19 mucizesine tanık olan kimselerin imanı kat kat artar. Görüldüğü üzere 513 sayısı özel olarak seçilmiş bir sayıdır. Yüce Allah 27 peygamberin ismini tam da 27 sayısının 19 katı geçirerek mührünü vurmıştır. Bu makalede daha detaylı bir inceleme yapılmayacak. Önemli olan bu matematiksel verinin Zülkarneyn'in bir peygamber olduğunu kesin olarak göstermesidir.

Yüce Allah'ın muhteşem **peygamberler** tablosunu sunalım.

No	Peygamber ismi	Geçiş Sayısı
1	İbrahim	69
2	İshak	17
3	Yakup	16
4	Nuh	43
5	Davut	16
6	Süleyman	17
7	Eyüp	4
8	Yusuf	27
9	Musa	136
10	Harun	20
11	Zekeriya	7

12	Yahya	5
13	İsa	25
14	İlyas	2
15	İsmail	12
16	Elyesa	2
17	Yunus	4
18	Lut	27
19	İdris	2
20	Hud	7
21	Salih	9
22	Âdem	25
23	Şuayb	11
24	Muhammed	4
25	Zülkifl	2
26	Zülkarneyn	3
27	Uzeyr	1
Toplam peygamber sayısı=27		Toplam= 513=19x27

Tabloda görüldüğü üzere bu tablodaki bir peygamberi çıkarmak veya bir peygamber eklemek mümkün değildir. Bu durumda $19 \times 27 = 513$ mührü bozulacaktır. Kesin olarak anlarız ki Zülkarneyn bir peygamberdir.

Peygamberlerin Ortadoğu, Arap yarımadası ve Mısır bölgesinde doğmuş olması hadisesi:

Kur'an'da adı zikredilen, yukarıda tabloda isimleri verilen 27 peygamberin istisnasız olarak hepsi Ortadoğu, Arap yarımadası ve Mısır bölgesinde doğmuştur. Bu veri çok önemlidir. Zülkarneyn'in de mutlaka bu bölgede doğmuş ve yaşamış olması gereklidir. Zülkarneyn'in kim olduğunu bulmak için bu bölgeye odaklanmak zorunludur.

Zülkarneyn hakkında ehli kitabın bilgisi vardı:

Ehli Kitap olarak işaret edilen Yahudilerin ve Hristiyanların geçmiş peygamberler hakkında detaylı bilgi sahibi oldukları Kur'an tarafından doğrulanmıştır. Bu nedenle 18:83 ayetindeki "Ve sual ederler/sorular sana Zülkarneyn hakkında" geçişinden anlarız ki Muhammed peygamberin gerçekten gönderilmiş bir elçi olup olmadığını anlamak için ona kitaplarından çok iyi bildikleri ancak herkesin bilemeyeceği bir kişiyle ilgili bir soru sormuşlardır.

16:43 Ve göndermedik senden önce adamlardan başkasını; vahyettik onlara, öyleyse sorun zikir ehline, eğer bilmiyor iseniz.

16:43 ayetinde konu daha önce gönderilmiş olan peygamberlerdir. Yüce Allah daha önceden gönderilmiş peygamberler konusunda yeterli bilgisi olmayan insanlara bu konuda daha fazla bilgisi olan zikir ehline yani kitap ehline bilgilenme amaçlı soru sormalarını önermiştir. Kuşkusuz ki o dönemde kitap ehli gönderilmiş olan peygamberler konusunda ellerindeki Tevrat'a ve İncil'e hâkim olmaları nedeniyle daha bilgiliydiler. Kısacası konuya hâkim ve konunun uzmanıydılar. Gönderilmiş olan bu peygamberlerle ilgili detaylı bilgi Tevrat ve İncil'de mevcuttur.

Gönderilmiş elçiler konusunda bilgili olan, uzman olan zikir ehlinin Muhammed peygambere Zülkarneyn hakkında soru soran zümre olması mutlak ki en mantıklı olandır. Zikir ehli en iyi bildikleri Tevrat ve İncil'de geçmesine rağmen toplum tarafından çok az bilinen, sıra dışı bir kimseyi Muhammed peygambere sormuş olmalılardır.

İncil'de veya Tevrat'ta diğer zikredilen peygamberlerden daha sıra dışı olarak işaret edilmiş bir kişi var mı?

Evet, var. İncil'de geçen bir kimse var ki bu kimsenin Yahudiler arasında çok önemli bir yeri var. Kendisi bir İsraili

loğlu (İsrail/Yakup soyu) olmamasına rağmen İsrailoğullarının tanrısının kendisini mesih yaptığı, kendisiyle konuştuğu bir kimse var. Yahudileri İsrailoğullarının tanrısının emriyle kölelikten kurtaran, ülkelerine dönmelerine izin veren, yıkılan Süleyman Mabedi'ni onarmalarına yardım eden bir kimse var.

Bu kişi İncil'de geçen ismiyle Koreş'tir. Tarihteki ismiyle büyük Kiros'tur (Cyrus the Great). Perslerin büyük Kralı II. Kiros (Cyrus II of Persia). Yunanlılar tarafından *Yaşlı Kiros* olarak da bilinmektedir.

Doğum yılı hakkında kesin bir bilgi olmamakla birlikte MÖ 600 ve sonrası doğmuş olduğu farklı tarihçiler tarafından yazılmıştır. MÖ 530 yılında vefat etmiştir. Yeryüzünün gördüğü ilk ve en büyük imparatorluğu kurmuştur. Bu imparatorluk bir Pers İmparatorluğu olan Ahemeniş İmparatorluğu'dur.

İncil'de bu kimse şu şekilde anlatılıyor:

Çeviri <https://kutsalkitap.info.tr> sitesinden alınmıştır.

Yeşaya 45:1'de:

1- RAB mesh ettiği kişiye,
Sağ elinden tuttuğu Koreş'e sesleniyor.
Uluslara onun önünde baş eğdirecek,
Kralları silahsızlandırarak,
Bir daha kapanmayacak kapılar açacak.
Ona şöyle diyor:

2- "Senin önün sıra gidip
Dağları düzleyecek,
Tunç kapıları kırıp
Demir sürgülerini parçalayacağım.

3- Seni adınla çağıranın

Ben RAB, İsrail'in Tanrısı olduğumu anlayasın diye

Karanlıkta kalmış hazineleri,

Gizli yerlerde saklı zenginlikleri sana vereceğim.

4- Sen beni tanımadığın hâlde

Kulum Yakup soyu ve seçtiğim İsrail uğruna

Seni adınla çağırıp onurlu bir unvan vereceğim.

5- RAB benim, başkası yok,

Benden başka Tanrı yok.

Beni tanımadığın hâlde seni güçlü kılacağım.

6- Öyle ki, doğudan batıya dek

Benden başkası olmadığını herkes bilsin.

RAB benim, başkası yok.

...

13- Koreş'i doğrulukla harekete geçirecek,

Yollarını düzleyeceğim.

Kentimi o onaracak,

Sürgünlerimi ücret ya da ödül almadan o özgür kılacak."

Böyle diyor her şeye egemen RAB.

14- RAB diyor ki,

"Mısır'ın ürettikleri,

Etiyopya'nın (Kûş'un) ticaret gelirleri

Ve uzun boylu Sebeliler size gelecek, sizin olacak.

Zincire vurulmuş olarak ardınız sıra yürüyecekler.

Önünüzde yere kapanıp yalvaracaklar:

'Tanrı yalnız sizinledir,

Başkası, başka Tanrı yok.'

15- Gerçekten sen kendini gizleyen bir Tanrı'sın,

Ey İsrail'in Tanrısı, ey Kurtarıcı!

16- Put yapanların hepsi utandırılacak, rezil olacak.

Utancı içinde uzaklaşacaklar.

17- Ama İsrail RAB tarafından kurtarılacak,
Sonsuza dek sürecek kurtuluşu.
Çağlar boyunca utandırılmayacak,
Asla rezil olmayacak.

Ezra 4:3' de:

Ama Zerubbabil, Yeşu ve İsrail'in atalarının geri kalan önderleri onlara dediler: Tanrımıza bir tapınak yapmak için bizimle hiçbir ilginiz yok; ama Pers Kralı Koreş'in bize buyurduğu gibi, İsrail'in Tanrısı RAB için birlikte inşa edeceğiz.

İncil'de geçen bilgileri özetlersek:

- Kral Koreş, bir İsraili yani RAB'ın halkına ait biri olmadığı hâlde tanrısal bir görevi yerine getirmek üzere RAB tarafından görevlendirilmiştir.
- Bu kimseyi RAB Mesih olarak seçmiştir. Bir peygamberdir.
- Ulusları onun önünde boyun eğdirecek, kralları silahsızlandırarak, kendisine kapanmayacak kapılar açacak bir güç, bir hükümdarlık vermiştir.
- RAB bu kimseye yardım edecektir. Önündeki tüm engelleri kaldıracaktır.
- Bu kimse başta RAB'ı bilmemektedir, tanımamaktadır. Ancak RAB kendisini bu kimseye tanıtmıştır. 'Seni adınla çağırıp onurlu bir unvan vereceğim.' geçişinden anlarınız ki RAB bu kimseyi peygamberlik verecektir.
- Bu kimse daha önce gidilmemiş yerlere gidecek, gizli kalmış zenginliklere sahip olacaktır.
- Doğu ve batı bu kimse için zikredilmiştir.
- Koreş doğrulukla hareket etmektedir.
- Mısır'ın ve Etiyopya'nın ticaretini kontrol edecektir ve Sebelilere hâkim olacaktır.
- Bu kimsenin yaptığı işleri bir ücret talep etmeden yani RAB rızası için yaptığı anlaşılmaktadır.

- Kentleri onarmaktadır. Düzeltici (onarıcı) işler yapmaktadır.

Not: Tevrat ve İncil’deki bilgilere %100 güvenemeyiz. Ancak Kur’an’ın *musaddık* özelliği ile yani düzeltici ve tasdikleyici özelliği ışığında bu bilgiler bizlere ışık tutabilir.

“Ve sual ederler/sorarlar sana

Zülkarneyn hakkında; de ki:

“Okuyacağım sizlere ondan bir hatırlatma”:

İşte zikir ehli yani ehli kitap Muhammed peygamberin gönderilmiş olup olmadığını anlamak için ellerindeki İncil’den bildikleri Koreş’i soruyorlar. Koreş İncil’de geçen diğer peygamberler gibi yaygın olarak bilinen bir kimse değil. İncil’i satır satır ezbere bilen birisi ancak bu kimse hakkında bilgi sahibi olabilir.

Kitap ehlinin hakkında

soru sorduğu ve Yüce Allah’ın Zülkarneyn kıssası ile açıkladığı kimse kimdir?

Zülkarneyn insanlığın ilk kez tanık olduğu, en büyük ve en güçlü imparatorluk olan Ahemeniş İmparatorluğu’nun ilk kurucusu olan, bir peygambere yakışan bir hayat sürmüş olan Pers Kralı II. Kiros’tur. Zülkarneyn: Pers Kralı II. Kiros’tur (Büyük Kiros). Yüce Allah’ın izniyle kitabın ilerleyen bölümlerinde tüm delilleriyle göreceğiniz gibi Zülkarneyn Pers Kralı II. Kiros’tur.

Delillerimizi sunalım:

Pers Kralı II. Kiros yaklaşık olarak MÖ 600 sonrası doğmuştur. Perslerin ilk imparatorluğu olan Ahemeniş İmparatorluğu’nun kurucusudur. II. Kiros yönetimi altında imparatorluk büyük bir genişleme ve güçlenme yaşamıştır. Batıda Anadolu’nun tamamı, doğuda İndus Nehri’ne

(Hindistan'a) kadar genişleyen imparatorluk dünyanın o zamana kadar gördüğü en büyük imparatorluk olmuştur. Onun döneminde Persler dünyanın en büyük gücü olmuşlardır.

II. Kiros fethettiği toprakların geleneklerine ve dinlerine saygı duymasıyla tanınırdı. Sadece 29 sene hükümdar olarak kalmasına rağmen imparatorluğunun topraklarını inanılmaz bir şekilde büyüttü. Bunun nedeni fethettiği topraklarda yaşayan insanların kültürüne, yaşam tarzlarına ve en önemlisi dinlerine müdahale etmemesiydi. İnsanların dinlerine büyük saygı duyuyordu. Onun hükümdarlığında tam bir din özgürlüğü vardı. Dileyen dilediği dini yaşayabiliyordu. II. Kiros köleliğe karşıydı. Köle halkların kölelikten kurtulması için büyük mücadeleler vermiştir. Bunu nereden biliyoruz? Bir dünya mirası olan, çivi yazısıyla yazılmış, belki de ilk insan hakları bildirgesi olan bir kil silindirinden.

Dünya mirası olan Kiros Silindiri:

II. Kiros Babil'i savaşmadan hükümdarlığına katmıştır (MÖ 539). Tabiri caiz ise Babilliler gönüllü olarak II. Kiros'a teslim olmuşlardır. II. Kiros Dicle Nehri'nin taşkınlarını önleyecek bir kanal kazdırmış ve Babillileri sel baskınlarından kurtarmıştır. Babillilerin taptığı Marduk baştan-rısına saygılı olacağını Babillilere bildirmiştir.

1879 yılında İngiliz Arkeolog Hormuzd Rassam tarafından Babil'deki Marduk Tapınağı kalıntılarında (Babil'in şehir duvarları altında bulunduğunu iddia edenler de vardır.) bir kil silindir bulundu. Pişirilmiş, soluk renkli kil üzerine, Babil dili olan Akad dilinde çivi yazısı tekniğiyle yazılmıştı. Bu yazıtın Babil dili olan Akad dilinde yazılması II. Kiros'un Babil halkının okuyup anlamları için bu yazıtı (bildirgeyi) gönderdiğini düşündürmektedir. Bir fıçık şeklinde olan bu silindir 21,9 cm uzunluğunda ve 10 cm çapındadır. Toplam 45 satırdır.

Resim 6. Kiros silindiri. Akadça dilinde çivi yazısıyla yazılmıştır. (British Museum) Birleşmiş Milletlerin New York'taki binasında bir kopyası bulunmaktadır.

Yazıtın 1 ve 2. satırı kırık olduğu için okunamamıştır. 44 ve 45. satırlar da aynı nedenle okunamamıştır. Aşağıda silindirin önemli olan kısımlarının çevirisi verilmiştir. (17. kaynak)

Satırlar:

3- Ehil olmayan bir kişi ülkesinin başına geçti.

4- O, onlara ağır vergiler yükledi.

5- Esagil Mabedinden sahte numuneler yaptı. Uygunsuz gelenek ve ayinleri Ur Mabedine ve diğer mabetlere yerleştirdi ve kirli hediyeler sundu.

6- Her gün küfür kokan sözler söyledi. Buna ek olarak geleneksel kurbanları durdurdu. Gelenek ve görenekleri altüst etti.

7- O, tanrıların kralı Marduk'a yapılan ibadetleri ortadan kaldırmak için tuzaklar kurdu ve o onun şehrine karşı hep kötülük yaptı.

8. Her gün ... acımasızca ve sürekli, oranın sakinlerini zorla çalıştırdı ve onları mahvetti.

Bu satırlara kadar II. Kiros Babil kenti kralının yaptığı hataları sıralamaktadır.

Bunlar:

Ehil olmayan kişinin yönetime geçmesi, acımasız ve sürekli bir zulüm, bazı insanları zorla çalıştırmak. Kısacası kölelik düzeni.

Halka ağır vergiler yüklemek.

Halkın din özgürlüğüne müdahale etmek.

Halka tek bir dini empoze etmek.

Halkın gelenek ve göreneklerini yasaklamak ve yok etmek.

Halkın bir kısmının inandığı bir dini ortadan kaldırmak. Bunun için tuzaklar kurmak.

Halka kötülük yapmak.

Halka faydası olan geleneksel kurban kesimlerini durdurmak.

Küfür kokan yani kötü sözler söylemek.

Daha sonra ki satırlarda II. Kiros kendisinin seçilmiş olduğunu işaret etmektedir. Elbette halkın anlayacağı bir yöntemle bunları anlatmıştır. II. Kiros'un halkın bakış açısından bu yazıtı yazdırdığını anlıyoruz. Bu silindir gibi başka silindirlerin şehrin yoğun olarak ziyaretçi alan bölgelerine koyulduğu tahmin edilmektedir. Amaç mutlak ki bu silindirde yazarların insanlar tarafından okunması ve II. Kiros'un ne dediğinin bilinmesidir.

Yazıttaki 12. satırla birlikte II. Kiros'un adil bir kral olduğu vurgulanmıştır.

13. satırda ise kralın halka adaletle ve insafla rehberlik etmesi gerektiği vurgulanmıştır.

14. satırda kralın yaptığı iyi işler ve temiz kalbine bir vurgu vardır.

24. satırda barış ve huzura bir vurgu vardır. Başka toplumların başka toplumları korkutmalarına izin verilmeyeceğine de vurgu vardır.

25. satırda bir ülkenin ve onun kutsal mekânlarının asayişinin sağlanmasına bir vurgu vardır. Halkın zorla çalıştırılmasının bir haksızlık olduğu açıkça vurgulanmıştır.

26. satırda halkın sıkıntılarının giderilmesi gerektiği ve özgür değillerse özgürleştirilmeleri gerektiğine bir vurgu vardır. İyi işler yapmanın önemi ayrıca vurgulanmaktadır. Köleliğin yasak olduğu açık bir şekilde vurgulanmıştır.

28. satırda barış içinde yaşamaya; sefa ve dostluk içinde yaşamaya bir vurgu vardır.

32-33-34. satırlarda dinî değerlere saygıya bir vurgu vardır. Belirli bir dinî inanca sahip halkların dinî ritüellerini ve değerlerini yerine getirmeleri için gerekli şartların sağlanması gerektiğine bir vurgu vardır.

36. satırda her yeri emniyetli oturma alanları yapmaya bir vurgu vardır.

37. satırda günlük yapılan kurban miktarının (halkın yemesi için) artırılmasına bir vurgu vardır.

38. satırda şehrin duvarının güçlendirilmesine bir vurgu vardır. Yaşanılan yerin savunmasının güçlü olmasına bir vurgu vardır.

II. Kiros silindirinin tarihin ilk insan hakları beyannameesi olduğu iddia edilmektedir. Orijinali İngiltere’de “British Museum”da olan bu kilden yazıtın bir kopyası Birleşmiş Milletler New York binasındadır.

II. Kiros’un yükselişi nasıl oldu?

Media Krallığı Dönemi:

Medler Kyaksares (MÖ 625-585) hükümdarlığı döneminde en geniş topraklara sahipti. Kyaksares yeni Babil Krallığıyla birlik olarak MÖ 612 yılında başkent Ninive’yi fet ederek Asur Krallığı’nı yıkmıştır. Kyaksares Anadolu’ya yönelerek MÖ 590’da başkent Tuşpa’yı yani Van’ı ele ge-

çirerek Urartu Krallığı'nı da yıkmıştır. Böylece Media Krallığı (Medler) batıda Kapadokya'ya kadar genişlemiştir. Anadolu'nun batısında bulunan ve Anadolu'nun en büyük gücü olan Lydia Krallığı'yla Media Krallığı arasındaki çatışmaların büyümesi ile bu iki krallık MÖ 590 yılında Kızılırmak (Halys) nehri civarında savaşmışlardır. Bu savaşlar yaklaşık 5 yıl sürmüştür. MÖ 28 Mayıs 585 tarihinde gündüz yaşanan Güneş tutulmasını tanrılardan bir işaret olarak kabul etmişler ve karşılıklı barış yapmışlardır. Yapılan barışla Kızılırmak nehri iki krallık arasında sınır kabul edilmiştir. O dönemde Yozgat'ın Pteria şehri Kapadokya bölgesinin başkentiydi. Anlaşıyor ki Kapadokya bölgesi Media Krallığı topraklarında kalmıştır. MÖ 585-550 yılları arasında Media Krallığı'nın başına Astiages geçmiştir.

Günümüz İran ülkesinin Fars eyaletinde Media Krallığı'na bağlı iki krallık yaşamaktaydı. Anşan ve Parsu Krallıkları olarak isimlendirilen bu iki Pers krallığı merkezi yönetim olan Media Krallığı'na bağlıydı yani özgür değildi. Günümüz İran'ın Fars eyaletinin Şiraz şehrinin 46 km kuzeyinde Malyan köyünde bulunan antik şehrin Anşan olduğu anlaşılmıştır. II. Kiros Anşan hanedanlığının kralıdır. İlk yaptığı iş Anşan ve Parsu krallıklarını birleştirmek olmuştur. İki pers hanedanlığını birleştirmiş ve bu iki krallığın tek kralı olmuştur (MÖ 559). II. Kiros sonrası Pers İmparatoru olan I. Darius'un da Parsu krallığından geldiğini biliyoruz.

II. Kiros I. Kambises'in oğludur. Annesi ise Herodot'a göre yukarıda anlatılan MÖ 28 Mayıs 585 tarihinde gerçekleşen barış sonrası Lydia Kralı Alyattas'ın kızı Aryenes ile Media Kralı Kyaksares'in oğlu olan Astiages'in (MÖ 585-550) evliliğinden doğan Mandane'dir. Karısı ise yine Herodot'a göre Ahamenişlerden Pharnaspes'in kızı Cassandane'dir.

II. Kiros ne zaman doğmuştur?

II. Kiros'un doğum tarihi kesin olarak bilinmemektedir. MÖ 600-580 yılları arasında doğduğu tahmin edilmektedir.

Kiros ismi ne anlama geliyor?

II. Kiros'un ismi Farsçada (Persçede) "Kūruš" olarak geçer. İbranice Koreş'tir. Çivi yazıtlarında 'Ku-ra-aş' olarak yazılmıştır. Kiros ismi Persçede *Güneş* demektir. Adının Güneş anlamına gelmesinin aslında büyük bir işaret olduğunu ilerleyen bölümlerde detaylı inceleyeceğiz inşAllah.

II. Kiros'un Persleri özgürlük için ayaklandırması:

Tarihçi Herodot'un yazdığına göre II. Kiros Pers halkını Media Krallığı'na karşı ayaklandırmak için bir plan yapar. Pers halkına kendisinin Astiages tarafından komutan olarak atandığını, herkesin bir orak olarak ertesi gün bir otlak alanda toplanmasının emredildiğini bildirir. Eline orağını alan gelir. Onları bir gün boyunca çalıştırır. Ertesi gün tekrar gelip toplanmalarını söyler. Ertesi gün babasının (I. Kambises) elinde ne kadar küçükbaş ve büyükbaş hayvan varsa hepsini kestirir. Yanına başka yemekler de ekleyerek tüm Pers halkına yedirir. Yemek sonunda II. Kiros Pers halkına şu şekilde seslenir: "Dünkü iş mi hoşunuza gitti yoksa bugünkü ziyafet mi?". Onlar da "Elbette ziyafet!" diye cevap verirler. Bunun üzerine II. Kiros kendisine tabi olurlarsa onları kölelikten kurtaracağını, rahat ve bolluk içinde yaşayacaklarını söyler. Kendisine güvenmelerini, Medlerden zayıf olmadıklarını, Astiages'e olan desteklerini geri çekmelerini ister.

II. Kiros'un Media Krallığı'nı ele geçirmesi:

II. Kiros halkı için özgürlük istemişti. Bunu kabul etmeyen Media Kralı Astiages II. Kiros ve babasının üzerine dev bir orduyla yürümüştür. Çivi yazısıyla yazılmış Sippar Silindiri'ne göre II. Kiros'la Media Kralı Astiages arasında MÖ 553 yılında başlayan savaş 3 yıl sürer. MÖ 550 yılında II. Kiros küçük ordusuyla çok daha büyük olan Medleri yenmeyi başarır ve Astiages'i tutsak eder. Herodot'un yazdığına göre II. Kiros Astiages'i öldürtmemiştir. Astiages'e kötü de davranmamıştır. Normal bir hayat sürmesine izin vermiştir.

II. Kiros Media Krallığı'nın başkenti olan Ekbatana'ya herhangi bir direnişle karşılaşmadan girer ve yönetimi ele alır. Media Krallığı'nı ele geçiren II. Kiros Medlerle akraba olmasının avantajıyla ve ayrıca iyi kalpli bir yönetici olması nedeniyle halk arasında sevilmiştir. II. Kiros Medlerin önemli yönetim kademelerinde görev almalarına izin vermiştir.

II. Kiros çift boynuzlu bir miğfer takmıştı:

Zülkarneyn kelimesinin anlamının "çift boynuz sahibi" olduğunu Kur'an bizlere bildiriyor. Bir insan gerçek boynuzlara sahip olamayacağına göre bu da bizlere Zülkarneyn'in iki boynuz içeren bir miğfer taktığını düşündürür. Büyük Kiros'u temsil eden dört kanatlı koruyucu figürü aşağıda gösterilmiştir. Bu taş kabartma İran'ın Pasargad şehrindeki kapı sütunu üzerinde bulunan ve üzerinde bir zamanlar üç dilde "Ben kral Kiros, bir Ahamenişliyim." cümlesinin yazılı olduğu taş kabartmadır.

Resim 7. Sütunda eski Farsça, Elamca ve Akadça dillerinde "Ben Kral Kiros, bir Ahamenişliyim." yazmaktadır. II. Kiros adına yazılan bu yazıtların muhtemelen daha sonra I. Darius tarafından kendi tasarladığı Eski Persçe yazıyı kullanarak soyunu onaylamak amacıyla yapıldığı tahmin edilmektedir.

Taş kabartmadan açık ve net olarak görülür ki II. Kiros çift boynuzlu bir miğfer takmıştır. Bu işaret bizler için çok önemlidir. Ayrıca II. Kiros'un iki tarafında kanatlar sahibi olarak resmedilmesi de ilginçtir. Kesin olarak anlarız ki II. Kiros çift boynuz sahibiydi, çift taraflı kanatlar sahibiydi.

Resim 8. II. Kiro's'un kafasına taktığı çift boynuzlu bir miğferle gösterildiği taş kabartma.

Resim 9. II. Kiroş'un kafasına taktığı çift boynuzlu bir miğferle gösterildiği taş kabartmanın daha detaylı görünümü.

Şu ana kadar anlaşılıyor ki tarihin ilk büyük imparatorluğu olan Ahemeniş İmparatorluğu'nu kuran bu barışçıl, adaletli ve iyi kalpli insan (II. Kiroş) Kur'an'da işaret edilen Zülkarneyn'dir.

Yüce Allah'ın izniyle delillerimizi sunmaya devam edelim:

Kur'an'da Zülkarneyn'le ilgili işaret edilen olayların II. Kiros'un yaşadıklarıyla tam olarak örtüştüğünü Yüce Allah'ın izniyle göreceğiz.

II. Kiros'un en batıya olan Lydia Seferi'nin sebebi nedir?

18:85 ayetinde 'Öyle ki, tabi oldu bir sebebe.' buyrulmuştur. Lydia Kralı Alyattes ölünce oğlu Kroisos (MÖ 560-546) Lydia kralı oldu. Bu kral servetiyle ün salmıştır. Günümüzde bile Kur'an'da geçen Kârun olduğunu iddia edenler olmuştur. Ancak Kur'an'da geçen Kârun'la uzaktan yakından ilişkisi yoktur. Çok zengin olduğu için bu yakıştırma yapılmış olabilir.

Lydia Krallığı topraklarındaki altın kaynaklarının fazlalığı nedeniyle Kroisos servetine servet katmıştı. Bu altın günümüz Bozdağ'dan (Tmolos Dağları) çıkan ve dönemin başkenti Sardis'ten geçen Sart Çayı'ndan (Paktolos) elde ediliyordu. Bu krallığın başkenti ülkemizin Manisa ili Salihlili ilçesi Sart kasabasında bulunan Sardis antik şehridir.

Resim 10. Aşağıdaki resimde Kroisos tasviri görülmektedir. Kırmızı figürlü amfora, MÖ 500-490 civarı boyanmış.

Resim 11. Kroisos dönemine ait olan altın sikke, Türkiye'de bulunmuştur.

Güçlü bir krallık olan Lydia Krallığı'nın Kralı Kroisos Media Krallığı'nın yıkılmasını (II. Kiros'un ele geçirmesini) bir fırsat bilmiştir. MÖ 585 yılında Media Krallığı'yla yapılan antlaşma Media Krallığı'nın yıkılmasıyla hükümsüz hale gelmiştir. Gücüne ve zenginliğine güvenen Lydia Kralı Kroisos topraklarını Anadolu'nun doğusuna kadar yani Kızılırmak (Halys) nehrinin doğusuna genişletmek istemektedir.

Herodot'a göre Kroisos saldırmak konusunda emin değildir. Farklı kâhinlerin görüşlerini alan Kroisos en son Delhi kâhininin (Pythie) kehanetinin en doğru olduğuna karar verir. Kâhin belirsiz bir şekilde, "Kral Kroisos Kızılırmak nehrini geçerse büyük bir imparatorluğun yok olacağını" öne sürer. Kral Kroisos Kızılırmak nehrini geçerse döneminin en büyük imparatorluğu olan Ahemeniş İmparatorluğu'nun yıkılacağı hayaline kapılır. Kâhinin işaretiyle Kral Kroisos (Croesus) doğu sınırlarını genişletmek ve Ahemeniş İmparatorluğu'nu sona erdirmek amacıyla Ahemeniş İmparatorluğu'nun bir satrapı olan (eyaleti olan) Kapadokya'yı işgal etmeye kalkışır. Kızılırmak nehrini geçer ve o zamanlar Kapadokya yerel yönetiminin başkenti olan Pteria'yı (Yozgat/Sorgun/Kerkenes Harabeleri-Kayıp Şehir Pteria) ele geçirir. Şehri yağmalar, yakar, yıkar ve insanları köleleştirir.

II. Kiros Lydia Kralı Kroisos'un bu zulmünü haber aldığı İonialılara bir elçi gönderir. Lydia Krallığı'na karşı bir tavır almalarını ister. Ancak İonialılar II. Kiros'un isteğini kabul etmezler. II. Kiros zulme uğrayan Kapadokya halkını kurtarmak için büyük bir sefere çıkar.

Bu noktada anlarınız ki Pers Kralı II. Kiros'un en batıya olan seferinin amacı Lydia Kralı Kroisos'un yaptığı zulmü durdurmaktır. II. Kiros Lydia Kralı Kroisos'un Kapadokya halkına zulmetmesine son vermek için hükümdarlığı altındaki en batı noktaya yani Güneş'in battığı yere bir sefer başlatmıştır.

Pers Kralı II. Kiros'un Güneş'in battığı yere yaptığı seferdeki Güneş'in battığı yer nasıl anlaşılmalıdır?

Kiros adı, eski Farsça "Kūruš" adından türemiştir. Eski Yunan tarihçileri Ctesias ve Plutarhos, Kiros'un adının "Güneş gibi" (Khurvash) anlamında olduğunu belirtmişlerdir. *Kuros* Güneş demektir, *vash* eki ise benzerlik ekidir. Güneş'in Farsça ismi olan *khor* ile ilişkisine de dikkat çekerler. Kısacası Kiros'un kelime anlamı *Güneş gibi* demektir. Kiros'un adının *Güneş gibi* anlamına gelmesi Yüce Allah'ın ayetlerde neden Güneş'i özellikle işaret ettiğinin cevabını verir. 18:86 ayetinde "*Ta ki ulaştığı/vardığı vakit battığı yere Güneş'in*" buyrulmuştur. Bu ayet için iki farklı ancak benzer analiz yapılabilir:

1. Güneş'in II. Kiros'un kendisini işaret ettiği düşünülürse anlaşılır ki Güneş'in ışıklarının kaybolup battığı yer Pers Kralı II. Kiros'un gücünün yettiği; hükmettiği toprakların en batısındaki yerdir.
2. Güneş batı yönünden batıp kaybolduğu için Ahameniş İmparatorluğu'nun en batı noktası Güneş'in battığı yer olur.

Her iki analiz de doğrudur. Anlınız ki bu ayette geçen Güneş'in battığı yer Pers Kralı II. Kiros'un hükümdarlığı'nın en batı noktasıdır. Bu yer de Ahameniş İmparatorluğunun en batıdaki satraplığı (eyaleti) olan Anadolu'daki Kapadokya'dır. Satraplık Ahameniş medeniyetinde ülke topraklarının idari birimlere, eyalet benzeri yapılara ayrılması durumudur. Perslerin imparatorluk yönetimini valiliklere bölmesi ve her bölgeye bir vali ataması olarak da adlandırabileceğimiz bir sistemdir. Satraplıkların her birinde bir Pers garnizonu bulunmaktaydı. Bu garnizonlar, buldukları kavmin ya da ülkenin inançlarını ve geleneklerini devam ettirmelerinin garantisi olmuşlardır.

Lydia Kralı Kroisos (Croesus) Pers Kralı II. Kiros'un hükmettiği en batıya yani Ahameniş İmparatorluğu'nun en batı noktası olan Kapadokya'ya saldırdığı için II. Kiros kendisinin hükmettiği en batıya yani Güneş'in battığı yere ordusuyla birlikte ulaşmıştır (varmıştır).

Ahemeniş İmparatorluğu'nun en batı noktasında yani Kapadokya'da bulunan bir göze (pınar) ve bataklık:

Yüce Allah 18:86 ayetinde “*Ve buldu onu (Güneş'i) uzaklaştı/çekip gitti/battı (Güneş) bir gözede/bir pınarda; bir çamur*” buyurmuştur. Anlınız ki Pers Kralı II. Kiros Kapadokya'ya geldiğinde büyük bir su havzası ve bataklıkla karşılaşmıştır. Ayette göze/pınar ve bataklık birlikte işaret edildiği için bu yer gerçekten büyük ve önemli bir yer olmalıdır. Pers Kralı II. Kiros ordusuyla birlikte doğu tarafından bu bölgeye yaklaştığında, batıya doğru baktığında ufukta bataklık alanlar içeren bu su havzasını görmüş olmalıdır. Öyle büyük olmalıdır ki Güneş ufuktan batarken bu bataklık su havzasına batıyormuş gibi görünmüş olmalıdır.

Kapadokya bölgesinde böyle bir su havzası, bataklık bölge var mı?

Kapadokya bölgesinde, günümüz Kayseri'de bulunan Sultan Sazlığı tam da ayetteki işaret edilen göze, pınar ve bataklığın özelliğine uymaktadır. Sultan Sazlığı Yeşilhisar-Develi ovasının ortasında yer alır. Bu sulak alan, güney kesiminde sazlıklarla kaplı tatlı su bataklığı, kuzey kesiminde tuzlu Yay Gölü ve bu alanları çevreleyen arazilerden oluşmaktadır. Sultan Sazlığı sadece Türkiye'nin değil Orta Doğu ve Avrupa'nın en büyük ve en önemli sulak alanıdır. Sultan IV. Murat 1638-39 yıllarında Bağdat'ı ele geçiren Safevîlerin üzerine yürümüştür. Bu seferde ordusunu Sultan Sazlığı'nda 3 ay konaklatmıştır. Bu sazlığın adını bu olaydan aldığı rivayet edilir.

Tatlı ve tuzlu su eko sistemlerinin yan yana bulunduğu bu bölgede konaklayan kuş türlerinin sayısı 250 civarındadır. Develi kapalı havzasının en çukurunda yer alan Sultan Sazlığı tatlı, tuzlu ve hafif tuzlu açık su yüzeyleri, geniş sazlık ve bataklık alanlar içerir. Bu alanları çevreleyen bol miktarda sulak çayırlar yer almaktadır. Sultan Sazlığı'nın derinliği 2 metre civarındadır. Su seviyesi mevsimlere göre 40-60 cm kadar farklılık gösterir. Bu duruma bağlı olarak sazlığın yüzey alanı genişler veya daralır. Günümüzde bile bu bölgeyi besleyen akarsular üzerine barajlar yapılmış olsa bile bu bölge hâlen bataklık ve sazlık halinde olup çok büyük bir alanı kaplamaktadır. Milli park olarak korumaya alınan bu sazlığın yüzölçümü 243,6 km²dir.

Avrupa Konseyi tarafından 1994 yılında taraf olunan Ramsar Sözleşmesi (Su Kuşları ve Sulak Alanlar Hakkında Sözleşme) kapsamında Ramsar Alanı olarak koruma altına alınmıştır.

Resim 12. Aşağıdaki uydu görüntüsü Google Earth programından alınmıştır (28.10.2020 tarihli görüntü). Görüntü 26 km yüksekliktedir.

Ayette 'aynin' göze/pınar kelimesinin kullanılması da önemlidir. Sultan Sazlığı bol miktarda tatlı su içerir. Sultan Sazlığı Orta Doğu ve Avrupa'nın ne büyük gözesidir, pınarıdır. Ayette çamura da işaret edilmesi suyla birlikte bazı yerlerin çamur halinde olduğunu bizlere gösterir. Sultan Sazlığı'nın bol miktarda bataklık kısımları da mevcuttur.

Resim 13. Aşağıdaki resimde Sultan Sazlığı'nın küçük bir bölgesinin fotoğrafı görülmektedir.

Resim 14. Çok büyük bir tatlı-tuzlu su havzası ve bataklık olan Sultan Sazlığı o kadar büyüktür ki ufka kadar uzanır.

Resim 15. Sultan Sazlığı çok büyük bir su havzasıdır. Bir gözedir; bir çamurlu bataklıktır.

Resim 16. Sultan Sazlığı bataklıklar da içerir. Sayısız kuş için büyük bir göç alanıdır.

II. Kiroş Sultan Sazlığı'na ordusuyla birlikte doğu tarafından yaklaştığında Güneş'in akşam batışını izlemiş olmalıdır. Aşağıdaki resim bir drondan çekilmiştir.

Resim 17. Bir drondan yani yüksekten bir resim; Sultan Sazlığı'nda Güneş'in batışı.

Mutlak ki en fazla bir atın sırtı yüksekliğinden bakabilen II. Kiroş Güneş'i bataklık su havzası olan Sultan Sazlığı'nın içine batıyor gibi ufukta görmüştür. Aşağıdaki resim Sultan Sazlığı'nda bir gün batımı resmidir. Görüldüğü üzere Güneş sanki bir göze, sulak alana batıyor gibi görünmektedir.

Resim 18. Sultan Sazlığı'nda Güneş'in batışı; Güneş sanki bir göze, sulak alana batıyormuş gibi görünmektedir.

Sultan Sazlığı'nın stratejik önemi:

II. Kiroş'un Sultan Sazlığı'na gelmesi stratejik olarak da önemlidir. Sultan Sazlığı yüzbinlerce kişiden oluşan bir

ordunun muhtemel bir savaşa hazırlanması için seçilebilecek en iyi yerdir. Bu bölge ve çevresinde de bol miktarda at yetiştirilmektedir. Çiftlik hayvanları yetiştirilmektedir. Ordunun su, besin ve yiyecek ihtiyacını karşılaması için II. Kiros'un bu bölgeyi stratejik olarak seçtiği rahatlıkla anlaşılır. Çok önemli olan diğer bir nokta ise Kızılırmak nehrini geçmek için en iyi yer olan Sarıhudır'a en yakın yerlerden birisi olmasıdır. Bu konu daha detaylı olarak ilerleyen sayfalarda anlatılacaktır. Şimdilik bu kadar bilgi verelim.

Su havzası yanında bulunan kavim: Kapadokyalılar

18:86 ayetinde “ve buldu yanında onun (gözenin) bir kavim” buyrulmuştur. Anlarız ki Sultan Sazlığı'nın yani sulak gözenin/pınarın yanında bir kavim vardır. Bu kavim/toplum Kapadokyalılardır. Aşağıdaki resimde Kapadokya Krallığı görülmektedir. Lydia Krallığı ile Media Krallığı MÖ 28 Mayıs 585 tarihinde karşılıklı barış yapmışlardı. Yapılan barışla Kızılırmak nehri iki krallık arasında sınır kabul edilmişti. Kızılırmak nehrinin doğusu Medlerin bir eyaleti şeklinde Kapadokyalılara bırakılmıştı. O dönemde günümüz Yozgat şehrinin Pteria bölgesi Kapadokya'nın başkentiydi.

Resim 19. İlk olarak Media Krallığı'na bağlı olan Kapadokya bölgesi Media Krallığı'nın yıkılmasıyla Ahameniş İmparatorluğunun bir satraplığı hâline gelmiştir. Bu bölge ile Sultan Sazlığı'nın ilişkisi gösterilmiştir.

Resim 20. II. Kiroz'un ülkesinin en batısına yani Güneş'in battığı yöne olan seferi. Ayrıca Sultan Sazlığı da en batı noktası olarak gösterilmiştir. Resimde Ahemeniş İmparatorluğu'nun II. Kiroz tarafından kurulmasıyla I. Darius dönemine kadar (MÖ 500) genişlemesi gösterilmiştir. II. Kiroz dönemi daha koyu renk ile gösterilmiştir.

Kapadokya bölgesinde yaşayan bu kavme zulmeden kimse kimdir?

Kapadokya bölgesinde yaşayan bu kavme yani Kapadokyalılara acımazca ve haksız şekilde zulmeden kimse yukarıda anlatıldığı üzere Lydia Kralı Kroisos'tur. Bu zulmü durdurmak için ülkesinin en batısına yani Güneş'in battığı yere gelen II. Kiroz'a (Zülkarneyn'e) 18:86 ayetinden anladığımızı göre Yüce Allah şu şekilde vahyetmiştir: *"Dedik Ey Zülkarneyn! Ya ki azap edersin veya ki tutarsın onlara bir güzellik"*. Görüldüğü üzere Zülkarneyn'in önünde 2 seçenek vardır. 1. seçenek zulme karşı çıkmayarak Kapadokyalıların köleleşmesine yani zulme uğramasına dolaylı olarak katkıda bulunmak; dolayısı ile o kavme zulmetmek. Ya da güzel bir yol tutup Kapadokyalıları Lydia Kralı Kroisos'un zulmünden kurtarmak. Bu ayeti iyi anlayamayanlar Zülkarneyn'e masum insanlara, dilediği

kavme zulmetme yetkisi verilmiş sanmışlardır. Bu mümkün değildir. Yüce Allah'ın sünnetinde asla bir değişiklik olmaz. Hiçbir resûl masum insanlara zulmetmez, edemez. Aksi takdirde resûl olmaz. Bu ayet mantık ve akıl ile okunduğunda durum netleşir. Zulme uğrayan bir kimseye veya topluma karşı tavır almamak o kimseye veya topluma zulmetmek demektir. 18:87 ayetinden anlıyoruz ki Zülkarneyn bir peygambere yakışanı yapmıştır. Zulme uğramış Kapadokya halkını zulmden kurtarma kararı almıştır.

Zülkarneyn zulmeden Lydia Kralı Kroisos'a karşı savaş kararı alıyor:

18:87 ayetinde "Dedi: "Zulmetmiş kimseye gelince; öyle ki yakında azap ederiz ona" buyrulmuştur. Arapça gramer olarak bakıldığında azap edilecek kimse tekil ve 3. eril şahıs olarak gelmiştir. Anlarınız ki azaba uğrayacak kimse bir kavim değil, bir toplum değil bir kimsedir. Bu da Pers Kralı II. Kiros'un (Zülkarneyn'in) direkt olarak Lydia Kralı Kroisos'u hedef aldığını bizlere gösterir. Doğal olarak II. Kiros (Zülkarneyn) Kapadokya halkına zulmeden Lydia Kralı Kroisos'a karşı savaş ilan etmiştir. Ayetten anlarınız ki Zülkarneyn hedefinde hemen başarılı olamayacaktır. Ayetteki "yakında" geçişi önemlidir. Bu da Zülkarneyn'in hedefine ulaşması için belirli bir zaman geçeceğini bizlere bildirir.

Zülkarneyn'in Kapadokya halkına zulmeden Lydia Kralı Kroisos'a karşı savaş kararı almasıyla birlikte Sultan Sazlığı'nda konaklayan II. Kiros'un ordusu Lydia Kralı Kroisos'un ordusuna doğru harekete geçmiştir. O dönemde Lydia Kralı Kroisos ve ordusu yeni fethettiği Kapadokya'nın başkenti olan Pteria (Yozgat ili/Sorgun İlçesi Şah-

muratlı Köyü'nde bulunan Kerkenes Harabeleri) şehrinde ve çevresindedir.

II. Kiros Sultan Sazlığı'ndan Pteria şehrine gitmek için Kızılırmak'ı nasıl geçti?

Kızılırmak yaklaşık olarak 60 metre genişliğindedir. Kızılırmak nehri 1.355 km uzunluğu ile C harfine benzer bir rota izlemektedir. Geçilmesi gerçekten zor bir nehirdir. On binlerce kişiden oluşan orduyla bu nehri geçmek neredeyse imkânsızdır. II. Kiros Sultan Sazlığı'nı konaklama alanı olarak boşuna seçmemiştir. Pteria şehrine gitmek için bu C harfi şeklindeki nehrin etrafından dolaşmak gereklidir. Bu da çok uzun bir yol demektir. Bu nedenle en iyi seçenek Kızılırmak nehrini geçmek olacaktır. II. Kiros mutlak ki Kızılırmak nehrini geçmek için çok özel bir yer seçmiştir. Bu yerin adı gününüz Nevşehir iline bağlı Avanos ilçesinin beş kilometre yanında yer alan Sarıhıdır'dır. Antik dönemde Kızılırmak üzerinde köprü yoktu. Kapadokyalılar ticaret kervanlarının Kızılırmak'tan rahatlıkla geçmeleri için Kızılırmak nehrini saptıran bir tünel kazdılar. Bu tünel günümüzde Sarıhıdır köyü olan yerdedir. Bir yeraltı tüneliyle Kızılırmak suyu saptırıldı ve nehrin kendi yatağındaki su seviyesi ve debisi azaltılmış oldu. Böylece kervanlar bu bölgeden rahatlıkla geçebildi.

Sarıhıdır yeraltı tüneli hakkında:

Sarıhıdır'da bulunan, Kızılırmak nehrinin suyunun akışını saptırmak için inşa edilen tünelin ne zaman inşa edildiği kesin olarak bilinmiyor. Tarihçi Herodot'a göre bu tüneli Pteria'yı işgal etmeye giden Lydia Kralı Kroisos açtırmış ve ordularını bu tünel sayesinde debisi azalan Kızılırmak'tan geçirmiştir. Tünel tasarımının da Tales'e ait olduğu iddia edilir. Ancak bunun bir dayanağı yoktur. Kısa

bir sürede böyle bir tünelin açılması pek mümkün olmadığı için bu tüneli Kapadokyalıların ticaret amacıyla kazdıklarını düşünmek daha mantıklıdır.

Şekil 21. Sarıhıdır tünelinin yeri kırmızı okla gösterilmiştir. Kızılırmak suyu bu tünele girince kendi yatağındaki su derinliği azalacağı için geçiş kolay olacaktır.

Tünel hakkında:

2014 yılında ülkemizde yapılan bir çalışmada (41. kaynak) bu tünelin detaylı bir incelemesi yapılmıştır. Bu çalışmaya göre Kızılırmak suyunu saptırmak için yapılan bu tünel, 8 ila 10 metre genişliğindedir. 4 metre yüksekliğinde ve 200 metre uzunluğundadır. Volkanik tüf içine kazılmıştır. Tünelin güney girişi bir insanın ayakta durulabileceği kadar yüksek olan daha geniş bir bölüme hızlı bir şekilde erişim sağlar. Tünel zemini nehir kumuyla kaplanmıştır. Duvarlarda insanlar tarafından kazıldığını gösteren kazma ve kandil izleri görülebilmektedir.

Prof. Dr. İbrahim Esinler

Resim 22. Aşağıdaki resim Sarıhıdır tünelinin içini göstermektedir. Nehir kumu birikimine lütfen dikkat ediniz. Not: Bu resim Paris Üniversitesinde Jeoloji profesörü olan Dr. Eric GILLI tarafından çekilmiştir. Kendisinden özel izin alınmıştır. Buradan da kendisine teşekkür ederim.

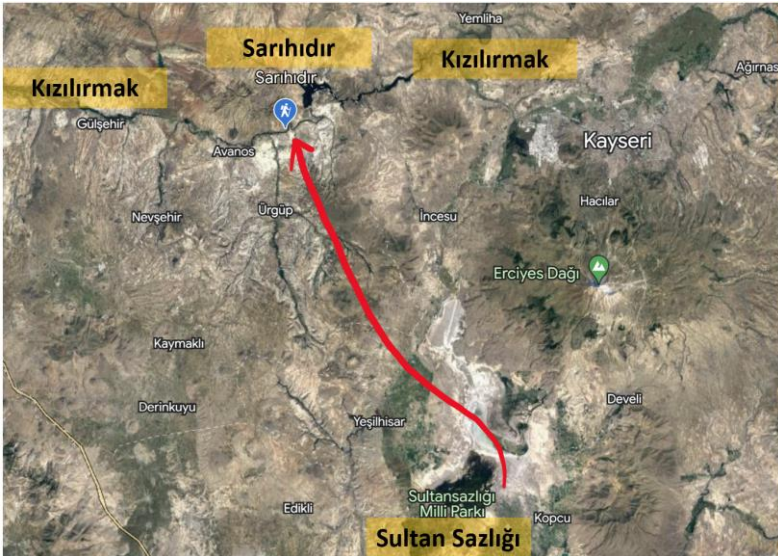
Resim 23. Aşağıdaki resim Sarıhıdır tünelinin göstermektedir (Solda kayalar içinde). Tünel kayaların içinden Kızılırmak nehrini baypas etmektedir. Bu resim Paris Üniversitesinde Jeoloji profesörü olan Dr. Eric GILLI tarafından çekilmiştir. Kendisinden özel izin alınmıştır. Buradan da kendisine teşekkür ederim.

Sarıhıdır tüneliyle saptırılan Kızılırmak'ın suyu kendi yatağındaki debisini kaybetmekte ve karşıya geçiş daha kolay olmaktadır.

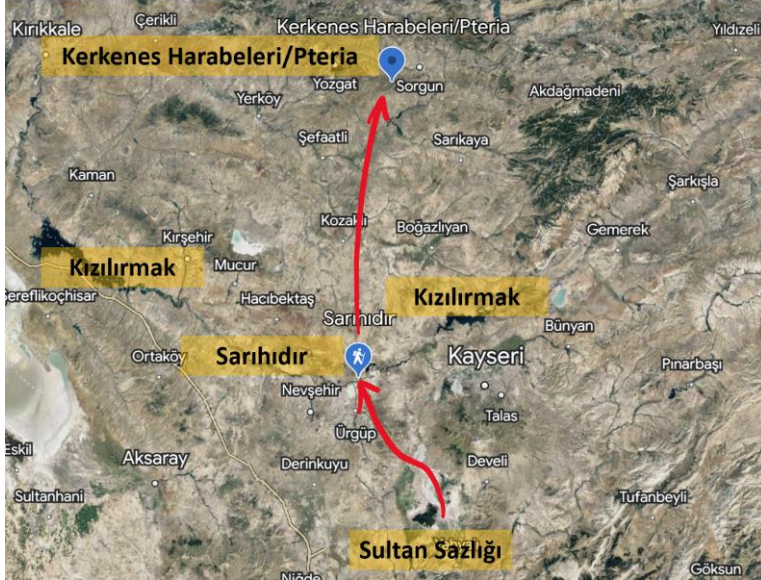
Pteria'yı işgale giden Lydia Kralı Kroisos ve ordusunun nasıl bir rota izlediği tam olarak bilinmemektedir. Bir hipoteze göre Sardis'ten çıkan ordunun Gordion üzerinden Kızılırmak'ı geçtiği düşünülmüştür. Ancak Sarıhıdır bölgesinde keşfedilen bu saptırma tüneli sonrası Lydia Kralı Kroisos'un ve ordusunun Avanos ilçesinde bulunan Sarıhıdır bölgesinden Kızılırmak'ı geçmiş olması ihtimali oldukça artmıştır. Eric GILLI'de makalesinde Lydia Kralı Kroisos'un bu güzergâhı kullanmış olabileceğini bildirmiştir. Kur'an'ın işaretine göre Sultan Sazlığı'na gelen II. Kiros ve ordusunun Yozgat'ta bulunan Pteria şehrine gitmek için Sarıhıdır'ı kullanmış olması ise neredeyse kesindir. Çünkü Sultan Sazlığı Sarıhıdır geçiş bölgesine çok yakındır. II. Kiros'un Sultan Sazlığı'na aslında Sarıhıdır'dan geçmek için geldiği de rahatlıkla anlaşılır.

Resim 24. Sultan Sazlığı'nda konaklayan II. Kiros Kızılırmak'ı geçmek için Sarıhıdır bölgesine gitmiştir.

II. Kiros'un ordusu Sarıhıdır'ı kullanarak Kızılırmak'ı geçmiş ve günümüz Yozgat'ın Sorgun İlçesinde bulunan Şahmuratlı Köyü'ndeki Pteria antik şehrine (Kerkenes Harabeleri) gelmiştir.

Resim 25. II. Kiros'un Sultan Sazlığı'nda konaklattığı ordusunu Pteria şehrine doğru sevk etmesi.

II. Kiros Pteria şehrine geldiğinde hâlen bu bölgede olan Lydia Kralı Kroisos'un ordusuyla savaş için karşılaşmıştır. İki ordunun karşılaşması MÖ 547 sonbaharında olmuştur. Pteria yakınlarında yapılan savaşta yenen veya yenilen olmamıştır. Pers Kralı II. Kiros hedefine ulaşamamıştır. Lydia Kralı Kroisos geriye başkenti Sardis'e yani günümüz Manisa'nın Salihli ilçesi, Sart beldesine çekilmiştir. Amacı kış dönemini fırsat bilip güçlenmek, müttefikleri Babilliler, Mısırlılar ve özellikle Spartalılardan destek almaktır. Pers Kralı II. Kiros'un kendisini takip edeceğini

düşünmemiştir. Ancak 18:87 ayetine göre Zülkarneyn'in zulmetmiş kimse olan Lydia Kralı Kroisos'un peşini bırakmaya niyeti yoktur. Yakın bir zamanda Zülkarneyn ve ordusu zalim Lydia Kralı Kroisos'a azabı tattıracaktır.

Pers Kralı II. Kiros geriye dönmez ve savaşı devam ettirme kararı alır. Ege bölgesine doğru ordusunu ilerletir. MÖ 547 Aralık ayında Sardis'in kuzeyindeki ovada iki ordu tekrar karşılaşır. Lydia Kralı Kroisos ordusunu olabildiğince takviye etmiştir. Kroisos'un ordusu Pers Kralı II. Kiros'un ordusundan iki kat daha büyüktür. Ancak Pers Kralı II. Kiros zalim Lydia Kralı Kroisos'u buna rağmen mağlup etmiştir (Thymbra Muharebesi). Bu savaş belirleyici olmuştur ve 14 günlük Sardis kuşatmasından sonra şehir düşmüş ve Lydia Krallığı II. Kiros (Zülkarneyn) ve ordusu tarafından ele geçirilmiştir.

Pers Kralı II. Kiros (Zülkarneyn) Lydia Kralı Kroisos'u ele geçirdikten sonra ne yaptı, onu öldürdü mü?

18:87 ayetinde *"sonra geri döndürülür Rabbine; öyle ki azap eder (Rabbi) ona bir azapla; bilinmeyen"* buyrulmuştur. Anlatırız ki Zülkarneyn esir düşmüş olan Lydia Kralı Kroisos'u öldürtmemiştir. Zülkarneyn Lydia Kralı Kroisos'a sadece azabı tattırmıştır. Gramer açısından baktığımızda ayette *"yureddu"* yani *"geri döndürülür"* fiilinin geniş zaman ve pasif geldiğini görürüz. Bu da bizlere Zülkarneyn'in Lydia Kralı Kroisos'u öldürtmediğini, büyük azabı Yüce Allah'a bıraktığını düşündürür.

Tarihî kayıtlarda, Yunan yazar Herodot'a göre, Pers Kralı II. Kiros savaştan sonra Lydia Kralı Kroisos'a iyi ve saygılı davranmıştır. Hatta onu yanında tutmuş, önemli konularda kendisine danışmıştır.

İnanmış ve düzeltici (barışa yönelik) işler yapmış kimse kim?

18:88 ayetinde “*Ve inanmış ve düzeltici-iyileştirici-barışa yönelik işler yapmış kimseye gelince; onadır güzel bir ceza/bir karşılık; ve diyeceğiz ona emrimizden kolayını.*” buyrulmuştur.

Pers Kralı II. Kiros (Zülkarneyn) zalim Lydia Kralı Kroisos’a karşı zafer kazandıktan sonra İonia ve Aiol Krallığı II. Kiros’a elçiler göndermiş ve Kroisos’a nasıl bağlularsa II. Kiros’a da aynı şekilde bağlı kalacaklarını bildirmişler ve bazı ayrıcalıklı haklar istemişlerdir. II. Kiros zafer öncesi yaptığı teklifi reddettikleri için bu iki krallığın isteğini kabul etmemiştir. 12 İonia kentinden sadece tek bir kente özel haklar tanımıştır. Bu da Miletus yönetimidir. II. Kiros Lydia Krallığı’nı ele geçirdikten sonra burada yaşayan insanlara tanıdığı hakların aynısını Miletoslulara da tanımıştır. II. Kiros neden böyle bir ayrıcalık tanınsın? Muhtemeldir ki Kroisos ile II. Kiros arasındaki savaştan önce Miletus’un başındaki kişi Kroisos’un yaptığı zulme karşı çıkmış olmalıdır. Savaş öncesi II. Kiros’un bu küçük yönetimlere yaptığı “Lydia Kralı Kroisos’un zulmüne ortak olayın; benim yanımda yer alın” teklifine diğer yönetimler gibi hayır dememiş olmalıdır.

Herodot’a göre Miletoslular II. Kiros’tan korkmazlardı. II. Kiros’un komutanı olan Harpagos İonia kentlerini savaşarak ele geçirmiştir. Sadece Milatoslular II. Kiros’un onlara sağladığı haklar nedeni ile Harpagos ile savaşmak zorunda kalmadılar. Açıkça görülüyor ki II. Kiros’un batı seferinde bir yönetime (Milatos) güzel bir karşılık vermiştir. II. Kiros bu halka karşı iyi ve güzel emirler vermiş oluyor. II. Kiros’un komutanı Harpagos savaşarak Kariyalıları, Kanoslularını ve Lykialıları Pers Hükümdarlığı’na katar.

Miletus’un II. Kiros’un bizzat kendisi ve emrinde olan Harpagos tarafından ayrıcalıklı bir muameleye muhatap

olması gerçekten dikkat çekicidir. 18:88 ayetinde işaret edilen, inanmış ve düzeltici (iyileştirici, barışa yönelik) işler yapmış bu kimse Miletus kentinin MÖ 547 tarihinde (Lydia Krallığı'nı düştüğü tarihte) yöneticisi olan kimse olabilir. Çok ilginç ki MÖ 499 yılında yani 50 yıl sonra Miletus'un başka bir yöneticisi Perslere karşı bu kez isyan girişimine katılacaktır. Bu da bizlere toplumu yönetenlerin ne kadar önemli olduğunu gösterir. Yöneticiler toplumlarını ateşe de sürükleyebilir, mutluluğa (huzura, refaha) da sürükleyebilir.

II. Kiros'un fethettiği yerlerdeki yönetim şekli:

II. Kiros eyalet sistemi olarak tanımlanabilecek *satraplık* yöntemini benimsemiştir. Tarihçi Ksenefon'a göre II. Kiros eyaletlere iyi yetişmiş, eğitilmiş kimselerden seçtiği kimseleri yönetici olarak atamıştır. Bu yöneticilerin görevleri halkı iyi yönetmek, halka iyi davranmak, vergileri toplamak, askerlerin maaşlarını ödemek, malları olanların mallarına zarar gelmesini önlemek, süvari ve arabacılar yerleştirmek, çocuk ve gençlerini iyi eğitmektir. II. Kiros ayrıca eyalet yöneticilerine buldukları yerde ev ve toprak edinmelerini yani orayı evleriymiş gibi benimselemelerini, hayvanat bahçeleri kurmalarını emretmiştir. En önemlisi de görev verecekleri kişileri iyi seçmelerini emretmiştir. Satraplıklara atanana satrap denilirdi. Satrapların denetimleri yıllık olarak merkezden gönderilen denetçiler tarafından yapılırdı. Görevi kötüye kullanmanın önüne geçilirdi. II. Kiros'un yani Zülkarneyn'in adil yönetim sistemi o kadar etkileyiciydi ki ölümünden 150 yıl sonra yaşamış olan Yunan yazar Ksenefon, "Cyropaedia" adlı eserinde bu yüce gönüllü, adaletli hükümdarı hürmetle anmıştır. Amerika Birleşik Devletleri'nin ilk kurucularından Thomas Jefferson Cyropaedia'nın en az iki nüshasını elinde bulunduruyordu. "Cyropaedia" Thomas Jef-

ferson için bir ilham kaynağı olmuştu. Ülke yönetiminde rol almak isteyen herkese bu kitabı okumasını tavsiye ederim.

Doğuya olan sefer “sonra, tabi oldu bir sebebe.”

18:89 ayetinde Zülkarneyn'in bir başka sebeple yani bir başka gerekçeyle hükmettiği toprakların en doğusuna bir sefer düzenlediği anlaşılıyor. Muhtemeldir ki bu sebep Lydia Kralının masum insanlara zulmetmesi gibi masum insanlara zulmeden bir kimse veya kimseler için yapılmıştır.

Zülkarneyn hükmettiği toprakların en doğusuna sefer düzenliyor:

18:90 ayetinde “*Ta ki ulaştığı/vardığı vakit doğduğu yere Güneş'in*” buyrulmuştur. Lydia'nın fethedilmesinden sonra Pers Kralı II. Kiros (Zülkarneyn) ülkesinin en doğusuna yani Güneş'in doğduğu yere seferler düzenlemiştir. Yukarıda anlatıldığı üzere Güneş'in battığı yer nasıl anlaşılması gerekiyorsa Güneş'in doğduğu yer de aynı şekilde anlaşılmalıdır. Böylece anlarız ki Güneş'in doğduğu yer Pers Kralı II. Kiros'un hükümdarlığının en doğu noktasıdır. Pers Kralı II. Kiros MÖ 545 ile MÖ 540 yılları arasında en doğuya bir sefer düzenledi. Doğudaki Gedrosia'ya karşı sefer düzenlemeye çalıştı ancak yenildi ve geri çekilmek zorunda kaldı. Gedrosia'daki başarısız girişimin ardından Pers Kralı II. Kiros, Baktriya, Arachosia, Sogdia, Saka, Chorasmia, Margiana ve doğudaki diğer vilayetleri ele geçirdi. MÖ 533'te Pers Kralı II. Kiros, Hindukuş dağlarını geçti ve İndus şehirlerini kendisine bağladı. Bu nedenle, Pers Kralı II. Kiros muhtemelen Hindistan'da vasallığa sahipti.

Ülkesinin en doğusuna gelen Zülkarneyn seher vaktinde ufukta Güneş'i bir kavim üzerine doğarken görüyor:

18:90 ayetinde “doğdu (Güneş) üzerine bir kavim; asla yapmayız onlara onun (Güneş'in) astından bir örtü/bir siper.” buyrulmuştur. Bu toplumda yaşayan insanların çıplak olduğunu anlıyoruz. Kadınlı erkekli, çoluk çocuk hepsi çıplaktır. Anlıyoruz ki Zülkarneyn'in rastladığı kavim antik Gedrosia'daki (Gedrosya'daki) günümüzdeki Belucistan ve Hindistan bölgesindeki ilkel kabilelerdir. Bu ilkel kabileler antik dönemde “balık yiyenler (Ichthyophagi)” olarak isimlendirilmiştir. Zülkarneyn'den çok sonra Büyük İskender'in (MÖ 356-323) doğu seferinden ülkesine dönüşü sırasında amirali Nearchus, Ichthyophagi “balık yiyiciler” adlı bir ırkın Gwadar ve Pasni bölgelerinin (Balochistan kıyıları) kıyılarında yaşadığından bahsetmiştir. 4. yüzyıl Peutinger Haritasında Belucistan sahil halkı olarak tanımlanırlar. Bu tür kabilelerin varlığı, bir İngiliz kâşif olan Sir Richard F. Burton tarafından doğrulanmıştır.

Tarihçi Herodot da Babillilerin hükümdarlık toprakları içinde sadece balık yiyen üç kabileden bahsetmiştir. Mutlak anlarız ki II. Kiros döneminde de sadece balık yiyen, nehir ve deniz kenarlarında yaşayan ilkel kabileler varmış.

Aşağıdaki resim Ahameniş İmparatorluğu'nun II. Kiros'un son dönemi sonrası doğu sınırlarını göstermektedir. Doğu sınırındaki Gedrosya ülkesinde ilkel kabileler yaşadığı bilindiğine göre II. Kiros'un bu kavimlerle karşılaşmış olması gayet doğaldır.

Resim 26. II. Kiros'un yani Zülkarneyn'in en doğu seferinde karşılaştığı ilkel kabilelerin yaşadığı bölgeler.

Zülkarneyn'in en doğu seferlerinden bir tanesinde böyle bir kavme yani ilkel bir kabileye rastladığı anlaşılıyor.

Allah'ın Kur'an ayetleri her daim doğrudur. Bu bölgede kıyamete kadar giysi giymeyen kabileler yaşayacaktır. Hindistan'a bağlı Kuzey Sentinel Adasında bu satırlar yazılırken bile Yüce Allah'ın kendilerine Güneş'in astından bir siper yapmadığı yani çıplak olan ilkel kavimler yaşamaktadır. Bu kavimler bu şekilde yaşamaya devam da edeceklerdir.

Resim 28. Aşağıdaki resimde Kuzey Sentinel Adasında yaşayan çıplak yaşayan ilkel bir kavim gösterilmiştir.

II. Kiroş'un doğu seferinde buna benzer bir kavimle karşılaştığı anlaşılır.

"İşte böyledir ve muhakkak kuşattık yanındakini onun; bir bilgi/bir ilim."

18:91 ayetinde Yüce Allah "*ve muhakkak kuşattık yanındakini onun; bir bilgi/bir ilim.*" buyurmuştur. Yüce Allah Zülkarneyn'in yanında olan bir şeye dikkat çekiyor. Bunun ne olduğu konusunda bir fikir yürütmek zor. En doğru-

sunu Allah bilir. Ancak tahmin edebiliriz. II. Kiros'un sahip olduğu bilimden bu kavme aktarmak istemiş olması muhtemeldir. II. Kiros döneminde insanlığın sahip olduğu gelişmelerden bazılarının bu ilimsiz kavme aktarıldığı düşünülebilir.

Zülkarneyn'in doğu ve batı haricindeki seferi nereye olmuştur?

18:92 ayetinde “*Sonra tabi oldu bir sebebe.*” buyrulmuştur. Zülkarneyn için yine bir sefer sebebi (gerekçesi) ortaya çıkmıştır. Mutlak ki yine masum insanlara haksız yere zulmeden kimseleri durdurmak için Zülkarneyn harekete geçmiştir.

Yüce Allah Güneş'in doğması ve batması geçişiyle Ahame-niş İmparatorluğunun en batısını ve en doğusunu işaret etmiştir. Kuzey veya güney yönüye Güneş'in pozisyonuna göre belirlenemez. Bu nedenle Güneş'le ilgili bir ifade kullanılmamıştır. Kalbinde hastalık olan bazı kimseler Kur'an'da kuzey veya güney yönlerinin zikredilmemesini Kur'an'ın ilahi olmadığına bir kanıt olarak getirmeye çalışırlar. Bu kesinlikle yanlıştır. Kur'an evrenseldir. Kuzey ve güney yönünü Dünya'nın manyetik alanı belirler. Ancak kuzey ve güney yönleri insanların belirlediği bir kavramdır. Birleşmiş milletler bir karar alsa bugün kuzey yöne güney, güney yöne ise kuzey denilecek dese bu konuda hiçbir sorun olmaz. Ayrıca Dünya'nın manyetik alanı da binlerce yılda yön değiştirmektedir. Binlerce yıl sonra şu an için kullandığımız pusulalar kuzey yönünü güney olarak, güney yönünü de kuzey olarak gösterecektir. Doğu ve batı için durum böyle değildir. Dünya'nın oluşmasından beri yani 4,6 milyar yıldır durum hiç değişmemiştir. Kıyamete kadar da asla değişmeyecektir. Güneş'in doğduğu yer her zaman doğu yönü olacaktır. Güneş'in battığı yer de her zaman batı yönü olacaktır. Bir milyon yıl sonra Kur'an'ı okuyan bir

kimse de ayetlerdeki doğu ve batı yönünü anlamış olacaktır. Bu da elbette Kur'an'ın büyük bir mucizesidir. Kur'an'da asla çelişki olmaz.

Konumuza geri dönelim:

Anlarınız ki Zülkarneyn'in diğer bir seferi doğu veya batı yönünde değildir. Elimizde 2 şık kalıyor. Zülkarneyn kuzey ya da güney yönüne doğru bir sefer yapmıştır. Yüce Allah ayette öyle bir işaret veriyor ki bizlere bu yerin neresi olduğunu bildiriyor.

İki set arasında bir yere yapılan bir sefer:

18:93 ayetinde "Ta ki ulaştığı/vardığı vakit arasına iki set" buyrulmuştur. Anlarınız ki Zülkarneyn halihazırda var olan iki set tarafına doğru bir sefer yapmıştır. Set niçin yapılır? Bir geçidi geçilmez yapmak için geçidin en dar ve en uygun yerine bir set yapılır. Geçit kapatılır. Böylece geçit kullanılmaz hâle gelir ve set iki bölgeyi birbirinden ayırır. Böylece saldırlara karşı, düşmana karşı bir kalkan yapılmış olur. Öyleyse bizim aramız gereken yer bünyesinde 2 geçit bulunduran bir yer olmalıdır. İki coğrafyayı birbirinden ayıran, iki geçide sahip bir yer aramız gereklidir. Dünya haritasına baktığımızda tüm insanlık için çok önemli olan iki geçit hemen dikkat çeker. Bu iki geçit büyük Kafkas Dağlarındaki Derbent ve Daryal geçitleridir. Kafkas Dağları yükseklikleri ve geçit vermez özellikleri nedeniyle Kuzey Kafkasya ile Güney Kafkasya'yı birbirinden tam olarak ayırır. Büyük Kafkas Dağları yaklaşık 1200 kilometre uzunluğunda ve 110-180 kilometre genişliğindedir; bu sıradağların en yüksek noktaları orta kesimdeki Elbruz (5642 metre) ve Kazbek (5033 metre) doruklarıdır. İki coğrafyayı kesin bir şekilde ayıran bu yüksek dağları geçmenin ancak 2 yolu vardır. Yüce Allah'ın doğal olarak oluşturduğu Derbent ve Daryal geçitleri. Bu doğal geçitleri birçok kavim Kuzey Kaf-

kasya'dan Güney Kafkasya'ya geçmek için kullanmıştır. Bu geçitlere kavimler kapısı denir. Ayetten anladığımıza göre bu geçitleri kontrol eden iki set hâli hazırda zaten mevcuttmuş.

Zülkarneyn iki seddin altında yaşayan bir kavimle karşılaşiyor:

18:93 ayetinde “ve buldu ikisinin (iki seddin) astından bir kavim” buyrulmuştur. Bu iki seddin Kafkas Dağlarındaki Derbent ve Daryal geçitlerinde yapılmış olan kapılar olduğu ortadadır. Bu setlerden bir tanesi Derbent şehrinde. Derbent günümüzde Dağıstan'da yer alan tarihî bir şehirdir. Derbent'in bu tarihî yapıları UNESCO tarafından 2003 yılında dünya mirası olarak kabul edilmiştir. Hudûd el-âlem min el-maşrik ila el-mağrib (حدود العالم من المشرق الى المغرب) adındaki el yazması kitapta Derbent “Kapıların kapısı” anlamına gelen “Bâb el-Abvâb” olarak isimlendirilir. Bu geçit Kafkasya'nın kuzeyini güneyine bağlayan en önemli yollarından birisidir. Tarih boyunca kavimlerin kuzeyden güneye ve güneyden kuzeye geçişleri bu bölgeden olmuştur. Derbent kelimesi Farsça *bitişik geçiş* anlamına gelen Darband [Farsça: در بند (dar kapı) + band: parmaklık kelime anlamı ile (parmaklıklı kapı)] kelimesinden türetilmiştir.

Arapça metinlerde şehir “Bâb al-Abwâb” (Arapça: بَاب الْأَبْوَاب) sade bir şekilde “al-Bâb” (Arapça: الْأَبَاب) ya da “Bâb al-Hadid” (Arapça: بَاب الْحَدِيد) *demir kapı* olarak geçer. Hazar Denizi ile Kafkas Dağları arasında olan üç kilometrelik dar bir arazi şeridindeki konumu, tüm Kafkasya bölgesi için stratejiktir. İnsanlık tarihinin her döneminde bu geçit önemli olmuştur. Bu geçidin kontrolünü ele geçirenler Avrasya stepleri (bozkırları) ile Orta Doğu arasındaki kara trafiğini kontrol edebilmişlerdir. Diğer set (sur, duvar) ise Kafkas Dağları'nın kullanılabilir diğer tek geçidi olan Daryal Geçidi üzerinde-

dir. Daryal Geçidi bazı noktalarda 20-25 metre genişliğe kadar daralmaktadır.

Aşağıdaki resimde bu iki geçit gösterilmiştir. Bu iki geçidin stratejik olarak ne kadar önemli olduğunu görüyorsunuz. Yüksek Kafkas Dağları sadece 2 dar yerde geçişe izin veriyor. Derbent ve Daryal geçitleri.

Resim 29. Büyük Kafkas Dağları üzerindeki Daryal ve Derbent geçişlerinin harita üzerinde gösterilmesi.

Bu iki seddin altında yani rakım olarak daha alçağında bir kavim vardır.

Kafkasya antik dönemde de Güney Kafkasya ve Kuzey Kafkasya olarak ikiye ayrılmaktaydı. Güney Kafkasya çok verimli topraklara sahipti. Kafkas Dağlarından çıkan nehirler Güney Kafkasya topraklarını besliyordu. Bu bölge başta demir ve bakır olmak üzere değerli madenler bakımından da çok zengindi.

İki set arasında bir yere ulaşma:

Yüce Allah 18:93 ayetinde 'Ta ki ulaştığı/vardığı vakit arasında iki set' buyurmuştur. Anlarınız ki Zülkarneyn (II. Kiros) Der-

bent ve Daryal geçitlerinin arasında olan bir yere gelmiştir. II. Kiros bu bölgeye güneyden yaklaştığına göre 2 set arasında olan bölge mavi renkli kalemle çizilen bölge olmalıdır (aşağıdaki resim).

Resim 30. Zülkarneyn ve ordusunun güneyden yaklaşarak gelmiş olabilecekləri bölge işaretlenmiştir.

18:93 ayetine göre mavi çizgiyle çizili alan II. Kiros'un karşılaştığı kavmin yaşadığı bölge olmalıdır. Zülkarneyn'in karşılaştığı kavim bugünkü Azerbaycan ve Gürcistan topraklarının bir kısmını kapsayan Güney Kafkasya'da yaşayan antik bir kavim olmalıdır.

Pers Kralı II. Kiros'un (Zülkarneyn'in) yaşadığı zamanda bu iki geçidin yani Derbent ve Daryal geçitlerinin daha alçağında (rakım olarak) hangi kavim yaşıyordu?

Sorunun cevabını bulmak için yukarıdaki resimde mavi çizgiyle gösterilen alanda II. Kiros döneminde hangi kavim-

ler (toplumlar) yaşıyordu incelemek gereklidir. II. Kiros döneminde bu bölgede Utians yani Udinler yaşamaktaydı. Tarihçi Herodot Ahameniş İmparatorluğu'na vergi veren toplumları sayarken Udinleri de saymıştır. Herodot kitabında şu şekilde yazmıştır:

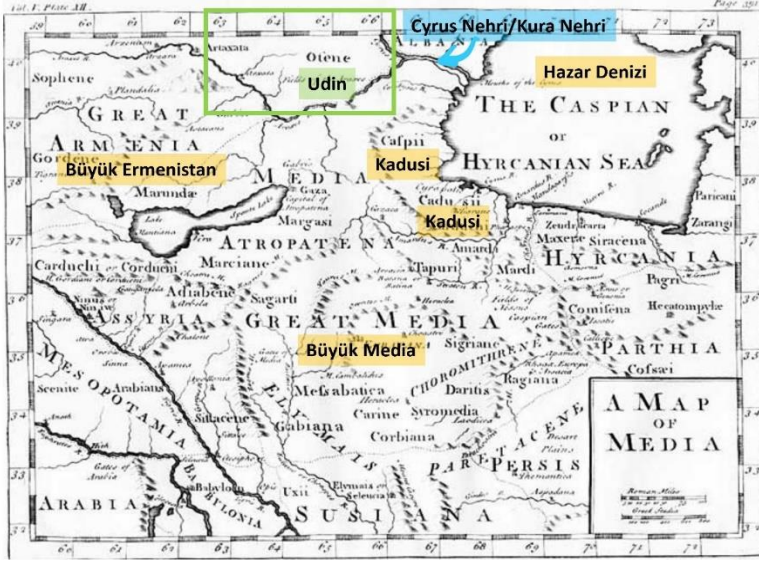
“Paktike'den (Antik Gandara'nın bir kısmı), Ermenilerden ve Karya'ya kadar onlara sınır olan halklardan dört yüz talant, bu on üçüncü bölümdür. Sagartialılardan, Sarangialılardan, Thamanaialılardan, Utialılardan (Udinlerden), Mikanlardan ve kralın "Uzaklaştırılmışlar" olarak adlandırılanları yerleştirdiği Eritra Denizi (Kızıl Deniz) adalarında yaşayanlardan, bunların hepsinden altı yüz talant haraç alındı: bu on dördüncü bölümdür. Sacalılar ve Hazarlılar iki yüz elli talant getirdiler: bu on beşinci bölümdür. Partlar, Horasanlılar, Soğdular ve Areyalılar üç yüz talant getirdiler: Bu on altıncı bölümdür.”

Büyük kavimler kadar vergi verdiklerine göre Udinlerin küçük bir kavim olmadıkları açık ve net olarak görülür.

Resim 31. MÖ 1000 yıllarında bölgenin dağılımını gösteren bir harita. MÖ 1000 yıllarında bile yani II. Kiros'tan neredeyse 500 sene önce Güney Kafkas-ya'da Udinler (Utians) yaşamaktaydı.

Resim 32. Eski bir haritada II. Kiros'un Ahemeniş İmparatorluğu'nu kurmadan önceki dönemin durumu gösterilmiştir. Oten olarak yazılı bölge Udinlerin yaşadıkları bölgedir. Daryal ve Derbent geçitleri arasındaki bölgeye denk gelmektedir.

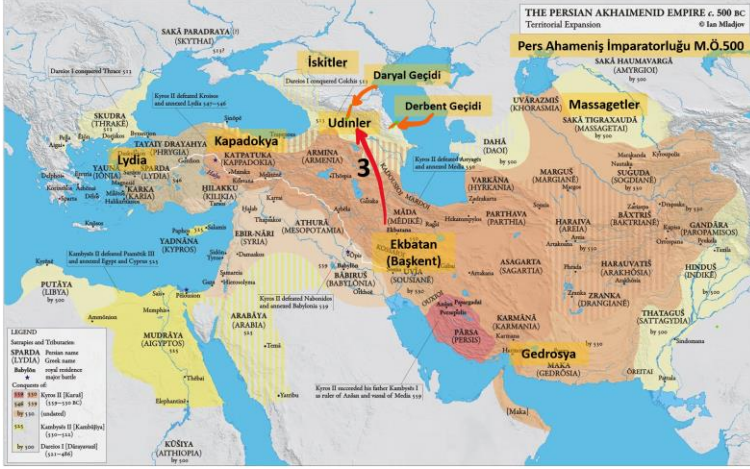
Udinler Kafkasya'nın en eski yerli halklarından olup günümüzde çoğunlukla Rusya ve Azerbaycan'da, daha küçük nüfuslarıyla da Gürcistan, Ermenistan, Kazakistan, Ukrayna ve diğer ülkelerde yaşamaktadırlar. Günümüzde toplam sayıları yaklaşık 10.000 kişidir. Kuzeydoğu Kafkasya'da Hazar Denizi kıyısı boyunca, kuzeyde Kura (Kür) Nehri'ne kadar uzanan bir bölgede yaşıyorlardı. Bu toplum Gürcüler ve Ermeniler arasında asimile olmuşlardır. Bir kısmı Azeri dilini benimsemiş ve Müslüman olmuşlardır. Bazıları Hristiyan inancını benimsemiştir. Ermeni Apostolik Kilisesinin sadece Ermeni dilinde ayinler düzenlemesine yerel bir Udi rahibinin ilginç bir çıkışı çok dikkat çekicidir.

“...papazımızın halkımızın bir temsilcisi olması en büyük arzumuzdur çünkü her ne kadar Aziz Gregory Kilisesine mensup olsak da dilimiz farklıdır, biz Utiyiz. Ermeni diline en ufak bir hâkimiyetimiz yoktur, İncil'in ne dediği hakkında da hiçbir fikrimiz yoktur...”

Görülüyor ki bu küçük kavim yüzyıllar boyunca Ermeni, İran ve Türk bölgelerinde yaşamışlardır. Bu durum Udi halk geleneklerini ve kültürlerini etkilemiştir. 1980 yılında Azerbaycan'ın Oğuz (Vartışen) kentinde 3000 kişinin Udi dilini konuştuğu tespit edilmiştir. Günümüzde Udi yerleşiminin yoğun olduğu tek yer Azerbaycan'daki Nij kasabasıdır. Bir diğer yer ise 1920'lerde Vartışen'den gelen Udi mülteciler tarafından kurulan Gürcistan'daki Zinobiani köyüdür. Bu toplum günümüzde çoğunlukla asimile olmuş olsa da Tarihçi Herodot'un yazdığına göre Ahameniş İmparatorluğu'na vergi vermiştir. Diğer büyük kavimlerle birlikte sayıldıkları için en az onlar kadar büyük bir kavim olmalılardır.

Ancak Büyük Darius'un mezarındaki taş kabartmalarda işaret edilen etnik kökeni gösteren 30 millet içinde resmedilmemişlerdir. Bu durum da bizlere vergi verseler de çok büyük bir etnik topluluk olmadıklarını düşündürür. Çok ilginçtir ki günümüzdeki Udi'ler topraklarında binlerce yıldır hiçbir yere göç etmeden kaldıklarını, bunun kendilerine Tanrı'nın bir hediyesi olduğunu ve sonsuza kadar da bu topraklarda yaşayacaklarını ifade etmektedirler.

Resim 33. II. Kiros'un 2 set arasına olan seferi. Udinler ile karşılaşması.

Udinlerin sözden anlamamaları:

18:93 ayetinde “ve buldu ikisinin (iki seddin) astından bir kavim; olmazlar anlarlar bir söz.” buyrulmuştur.

Antik dönemde de olsa yeryüzünde yaşayan insanlar çok farklı dilleri konuşmaktaydılar. Yüce Allah insanların dillerini ve renklerini farklı kıldığını, bunun da kendisinin bir ayeti (bir göstergesi, bir mucizesi) olduğunu bizlere aşağıdaki ayeti ile bildirmiştir.

30:22 ayetinde Yüce Allah “Ve O'nun ayetlerindedir yaratılışı göklerin ve yerin; ve farklılığı dillerinizin-lisanlarınızın ve renklerinizin; doğrusu bundadır mutlak ayetler bilenler için.” buyurmaktadır. Ne muhteşem bir ayet!

II. Kiros birçok sefer yaptı, birçok kavimle karşılaştı. Elbette bu kavimlerin dilleri II. Kiros'un konuştuğu dilden farklıydı. Bu toplumlarla barış antlaşmaları da yapıldı. Savaşlar da yapıldı. Mutlaktır ki II. Kiros dilleri farklı olan birçok ka-

vimle resmi olarak görüştü ve bu görüşmeler yazıya da dö-
küldü. Mutlak ki antik dönem imparatorluklarında da gü-
nümüzde Dışişleri Bakanlıkları bünyesinde çalışan resmî
tercümanlar gibi tercümanlar mevcuttu. Aksi düşünülemez.
Ordunun gittiği her yere bu tercümanlar da gitmiş olmalı-
dır. Dili farklı olan bir kavme uygulanacak savaş şartları,
teslim olma şartları, barış şartları gibi şeyler mutlak ki bu
tercümanlar tarafından II. Kiroş'un dilinden diğer dile çev-
rilmiştir. Tercümanlar dili farklı olan kraldan aldıkları me-
sajı mutlak ki II. Kiroş'a kendi dilinde anlatıyorlardı. 18:98
ayetinden anladığımıza göre bu kavim hiçbir dilden anla-
mıyor. II. Kiroş'un dev ordusunun içinde yer alan resmî or-
du tercümanları bu kavmin dilini bir türlü anlamıyorlar. Bu
kavim de II. Kiroş'un konuştuğu dili anlamıyor. Her iki dili
bilen ve aralarında çeviri yapabilecek bir tercüman yok. Bu
nokta çok önemlidir. Anlarınız ki bu kavmin konuştuğu dil
yeryüzünde konuşulan dillerin en nadir olanlarından birisi
olmalıdır.

Pers Kralı II. Kiroş'un (Zülkarneyn'in) konuştuğu dil neydi?

Biliyoruz ki Pers Kralı II. Kiroş'un kurduğu Ahameniş İm-
paratorluğu eski Farsça konuşmaktaydı. Bu dil imparator-
luk sınırları içerisinde çok geniş bir coğrafyada konuşul-
muştur. Özellikle imparatorluğun resmi dili olduğu dö-
nemde daha da yaygınlaşmıştır. 18. yüzyılda bile İngilizler
yasaklayana kadar Hindistan'daki mahkemelerde resmî dil
Farsçaydı. Eski Farsçaya dair bilinen en eski örnek Behistun
Yazıtları'dır. Bu yazıtlar MÖ 500'lerde Ahameniş İmparator-
luğu Dönemi'nde yazılmıştır. Eski Farsça, önceleri çivi yazı-
sıyla yazılmış daha sonra da Pehlevi alfabesiyle yazılmaya
başlanmıştır. Ahameniş İmparatorluğu'nun resmî dillerin-

den birisi olmuştur. Günümüze sadece taş üzerine oyulmuş örnekleri kalmıştır.

Eski Farsça Hint-Avrupa ana dil grubuna aittir. Bu ana grubun alt grubu olan Hint-İran koluna aittir. Antik dönemde Medler de eski Farsça konuşuyorlardı. II. Kiros'un konuştuğu eski Farsçanın dahil olduğu Hint-İran dili günümüzde bile çok sayıda insan tarafından konuşulmaktadır.

Udinler hangi dili konuşuyorlardı?

Udinlerin dilleri yeryüzünde çok az insanın konuştuğu Kuzeydoğu Kafkas dillerine ait bir lehçe olan Udinceydi. Udi dili Kuzeydoğu Kafkas dilleri ana grubuna aittir. Alt gruplar olarak Lezgi, bir alt grup Samur ve bir alt grup doğu grubuna dâhildir.

Resim 34. Eski çağlarda Udi dilinin konuşulduğu bölge aşağıdaki resimde gösterilmiştir.

Resim 35. Aşağıdaki resim Kuzeydoğu Kafkas ana dil grubunun günümüzde konuşulduğu bölgeleri göstermektedir. Udi dili Lezgiç grubuna dahildir.

Görüldüğü üzere Udi'nin konuşulduğu dil olan Udince çok az insanın konuştuğu bir dildir. Yeryüzüne yayılmış olan ve günümüzde milyarlarca insan tarafından konuşulan Hint-Avrupa, Ural-Altay, Bantu, Çin-Tibet ve Hami-Sami dillerine göre çok izole kalmıştır. Udince günümüzde bile ancak yaklaşık 5-10 bin kişi tarafından konuşulmaktadır.

Kur'an'ın bizlere aslında büyük bir mucize de gösterdiğini anlıyoruz. Yüce Allah'ın ayette sözden anlamayan kavmi işaret etmesi bizlerin bu kavmi bulmasını sağladı. İki set olan Daryal ve Derbent geçitleri arasında, o setlerden rakım olarak daha alçak yerlerde yani Güney Kafkasya ovalarında çok nadir bir dil olan Udince konuşan insanların yaşadığının tarihsel verilerle kanıtlanması Kur'an'ın büyük bir mucizesidir.

Resim 36. Eski ismi Vartaşen olan, şimdiki adı Oğuz olan kentte yaşayan iki Udin kadını gösterilmiştir. Resim 1900 yılında çekilmiştir (Solda). Vartaşen'den (Oğuz) ulusal kıyafetler içinde Udin kızı (Sağda).

Resim 37. Udin erkekleri görülmektedir.

Udinlerin komşuları olan Kadusiler

Kimlerdir, Türkler veya Tatarlar olabilirler mi?

II. Kiros Dönemi'nde Udinlerin daha güneyinde bir kavim daha yaşamaktaydı. Bu kavim Kadusilerdir (Cadusii, Kadusioi). Kadusilerin daha güneyinde ve doğusunda da komşusu Medler yaşamaktaydı. Kadusilerin konuştuğu dil de Udinler gibi Farsçaydı, Hint-Avrupa dillerine ait bir dil değildi. Bu kavim Altay grubuna ait bir dil konuşuyordu. Türkçemiz bu gruba ait bir dildir. Kadusilerin Türkler ya da Tatarlar olduğu da söylenmektedir. Altay dilleri ailesinin Türk grubunda Kumuklar, Azeriler, Nogaylar, Balkarlar, Karaçaylar, Kafkas (Derbent) Türkmenleri ve Tatarlar bulunmaktadır. Kadusiler tarihçiler Polibios, Strabon ve Plinius tarafından Anariacaeler olarak yani Güney Kafkas halklarından birisi olarak tanımlanır. Tarihçi Strabon'a göre Kadusiler Hint-İranlı değildiler. Strabon'a buna delil olarak kelimenin anlamını gösterir.

Anariacae kelimesi bölünerek incelendiğinde;

an=değil

aria=aryan (Hint-İranlı)

cae=çoğul eki

Böylece kelimenin anlamının Hint-İranlı olmayanlar olduğu anlaşılır. Buna rağmen tarihçi Gelae Hint-İranlı olduklarını iddia etmektedir.

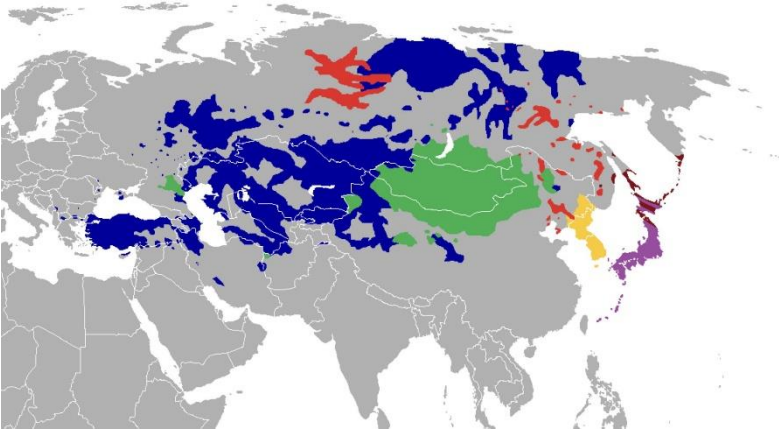
Tarihçi Strabon ve Ksenofon'a göre Kadusiler savaşçı, yırtıcı, cirit atıcılar ve piyadeler olarak anlatılmaktadır. Tarihçi Ksenofon'a göre Medlerin kontrolüne bile girmemiş olan bu toplumun gönüllü olarak boyun eğdikleri kimse sadece Pers Kralı II. Kiros'tur (Zülkarneyn'dir). Yine tarihçi Ksenofon'a göre Pers Kralı II. Kiros ölmeden önce

küçük oğlu Tanaoxares'i (Tanyoxarces, Tanaoxares) Medler ve Kadusilerin ilk satrapı (vali) yapmıştır.

Kadusiler hakkında da kısa bir bilgi vermek istedim. Her ne şekilde olursa olsun bu toplumun Türkçenin de dâhil olduğu Altay diline ait bir dil konuştukları, onurlu yaşadıkları, savaşçı bir toplum oldukları, özgürlükleri için savaştıkları, sadece bir peygamber olan II. Kiros yani Zülkarneyn'e gönüllü olarak boyun eğdikleri anlaşılıyor.

Ancak ayette işaret edilen sözden anlamayan kavim Kadusiler olamaz. Kadusiler 2 set arasından yaşayan Udinlerden daha güneyde yaşamışlardır. Ayette iki seddin en yakınındaki kavim işaret edildiğine göre ayette işaret edilen kavim Udinler olmalıdır. Diğer bir delil ise Altay dilinin Udinceye göre insanlar arasında daha yaygın olarak konuşulur olmasıdır. Bugün bile çok sayıda insan Kadusilerin konuştuğu dili konuşmaktadır. II. Kiros döneminde de durumun benzer olduğu söylenebilir.

Resim 38. Günümüzde Altay ana dil grubunu konuşan insanların dağılımı gösterilmiştir. Udinceye göre çok daha fazla yaygın olarak konuşulmaktadır.

II. Kiros'un iki set arasına olan seferinden anlarız ki Udinler Kadusilerden şikâyetçi değil. Mutlak ki bu iki komşu kavim huzur ve barış içinde yaşamaktadır. Günümüzde bile Udinler Türkçe konuşan Azerbaycan Türkleri ile dost bir şekilde yaşamaktadırlar.

Udinler, Yacuc ve Macuc isimli 2 kavimden aşırı şikâyetçiler:

18:94 ayetinde “*Dediler: “Ey Zülkarneyn! Doğrusu, Yacuc ve Macuc; fesatçılar/bozguncular yerde/yeryüzünde”* buyurulmaktadır. Ayetten anlaşılıyor ki Yacuc ve Macuc isimli 2 kavim yeryüzünde yani yerde fesat çıkarıyorlar, bozgunculuk yapıyorlar. Mutlak ki bu iki kavim bozguncu bir karaktere sahiptir. Daha doğrusu bozgunculuk yapmaya alışmış, bozgunculukla geçimini sağlayan bir kavimdir. “fil ardı” kelimesinin kullanılması bu iki kavmin sadece Udinlerin bulunduğu yerde değil başka yerlerde de bozgunculuk yaptığını işaret eder.

18:94 ayetinde ‘*yaparsın bizim aramız ve onların arasına bir set?’* buyurulmuştur. Udinler bu iki kavme karşı bir set yapılmasını Zülkarneyn’den istediğine göre anlarız ki bu iki fesatçı kavim Kuzey Kafkasya’da yaşamaktadır. Öyleyse bu kavimleri bulmak için yapmamız gereken şey Kuzey Kafkasya’dan Güney Kafkasya’ya geçiş yapan ve amaçları bozgunculuk yapmak olan hatta bozgunculukları (fesatçılıkları) artık bir karakterleri olmuş olan kavimleri incelemektir.

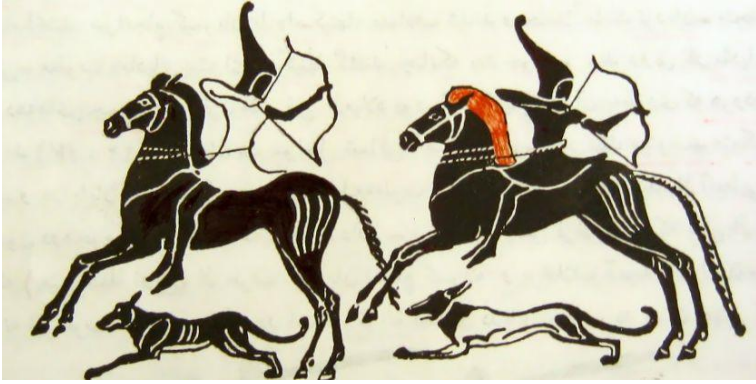
Tarihî kaynaklara baktığımızda iki kavim ön plana çıkar. Bunlar Kimmerler ve İskitlerdir. Ayette sıralama “Yacuc ve Macuc” şeklindedir. Anlarız ki ilk bozguncular “Yacuc” olmalıdır. Ardından gelen bozguncular da “Macuc” olmalıdır.

Kimmerler “Yacuc” kavmidir:

Kimmerler MÖ 7. yüzyılın başlarından itibaren Kuzey Kafkasya'dan Kafkas Dağlarındaki Derbent ve Daryal geçitlerini kullanarak Güney Kafkasya'ya ve oradan da Anadolu'ya taşındılar. Geniş bir bölgede gerçekten bozgunculuk yaptılar. Ayette işaret edildiği gibi fesatçılık yaptılar. Gittikleri her yere acı götürdüler. Haksız olarak saldırma, yağmalama, ele geçirme, mallara el koyma ve ele geçirdikleri topraklarda daha önceden yaşayan halka zulmetme bu kavmin özelliğiydi. Kimmerlerin kılıç kullanmada, ok atmada ve balta kullanmada usta olduğu bilinmektedir. Kimmerlerden ilk söz eden Homeros Kimmerlerin ıssız dünyanın karanlık ve sisli ülkesinde yaşadıklarını yazmıştır. Bitmek tükenmez akınlarıyla Frigya-Muşki Krallığı'nın parçalanmasına sebep oldular. MÖ 696'da Frigya başkenti Gordion'u yağmaladılar. On yıllar boyunca Küçük Asya'nın Yunan şehir devletleri, Lydia Krallığı ve Asur İmparatorluğu için büyük bir tehdit oluşturdular. Kimmerler, Asur Kralı Esarhaddon tarafından MÖ 679 yılında Hubuşna (Ereğli) bölgesinde bozguna uğratıldıktan sonra daha batıya yönelerek Lydia'yı tehdide başladılar. Görüldüğü üzere bu bozguncu kavmin akınları bitmek tükenmek nedir bilmeden devam etmiştir. Uzun yıllar boyunca Derbent ve Daryal geçitlerini kullanarak akın akın Küçük Asya'ya geçişleri devam etmiştir. Elbette bozgunculuk yapmak için. Ele geçirdikleri kentleri yağmalamak için. MÖ 610-560 yılları arasında Lydia Kralı olan Alyattes Kimmerleri yenmiştir.

Prof. Dr. İbrahim Esinler

Resim 39. Antik bir Yunan vazosunda Kimmerli atlı okçularının tasviri gösterilmiştir. Köpeklerin de akınlara katıldığına dikkat edin lütfen.

Resim 40. Bir Asur kabartma resminde Kimmerler resmedilmiştir.

Resim 41. Bir Kimmer hançeri görülmektedir.

Kimmerler kimdir?

Kimmerlerin Trakların devamı olduğu düşünülmektedir. Aşağıdaki resimde de görülebileceği gibi Traklar ve Kimmerlerle ilgili arkeolojik kanıtlar bu kavimlerin aslında Orta Avrupa, Ukrayna, Kırım ve Güneybatı Rusya bölgelerinde yaşadıklarını göstermiştir.

Resim 42. Kırmızı noktalar Traklar ve Kimmerlerin buluntularını göstermektedir.

Kimmerlerin dilleriyle ilgili yapılan araştırmalarda Kimmerlerin Hint-Avrupa dilinin kolu olan bir dili konuştukları anlaşılmıştır.

Kimmerlerle ilgili genetik çalışmaların büyük işareti:

Genetik çalışmalar öncesi bir kavmin kökenlerini araştırırken konuştukları dilleri, ölümlerini nasıl gömdükleri, çanak çömlekleri, savaş ve ev eşyalarını nasıl yaptıkları incelenerek tahminde bulunulurdu.

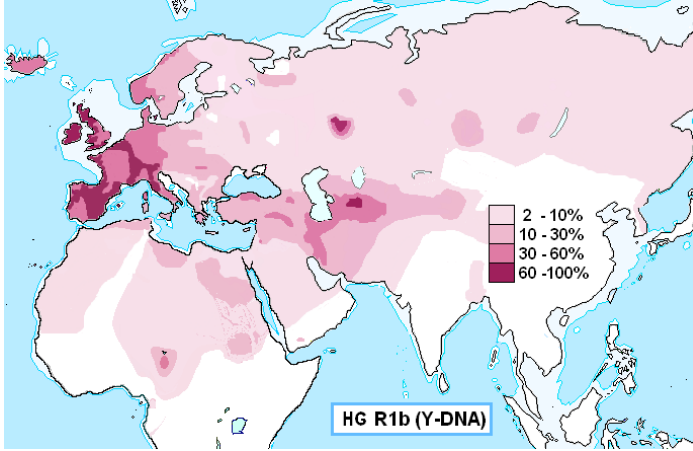
Ancak genetik bilimindeki son 10 yıldaki gelişmeler sayesinde artık antik mezarlardan elde edilen kemiklerin DNA analizi yapılabilmektedir. DNA analiziyle köken belirleme 2 tiptir. Baba üzerinden takip Y kromozomuyla olur. Bir insanda 46 kromozom mevcuttur. Erkeklerde 46 XX, kadınlarda ise 46 XY vardır. İki adet X var ise yani XX ise cinsiyet dişidir. X'in yanında bir Y varsa yani XY ise cinsiyet erkektir. Y kromozomu sadece babadan geçer. Y üzerinde bazı genler vardır ki nesilden nesile geçiş gösterir. Bu genler tespit edilerek bir insanın 1000 yıl önceki babası takip edilebilir. Anne üzerinden takip ise mitokondrial DNA üzerinden yapılır. Mitokondri hücre içinde hücreye enerji üreten organeldir. Kendine ait bir DNA'sı vardır. Anneden çocuklarına geçer. Bu yöntemle bir kişinin 1000 yıl önceki annesi takip edilebilir. Bu bilgileri verdikten sonra Kimmerlerle ilgili yapılan genetik çalışmaları inceleyelim.

Ekim 2018'de "Science Advances" isimli bir bilimsel dergide yayımlanan genetik bir çalışmada, MÖ 1000 ila 800 yılları arasında gömülmüş olan üç Kimmerlinin kalıntıları incelendi. Antik mezarlardan alınan diş ve kemik örneklerinden DNA elde edildi. İki Kimmerlinin Y-DNA (Babadan gelen DNA) örneği R1b haplo grubunun varlığını gösterdi.

R* haplo grubu günümüzden 26.500-19.000 yıl önce Kuzey Asya'da ortaya çıkmıştır. Bu haplo grup, Güney ve Orta Sibiryada bölgedeki 24.000 yıllık kalıntılarda tespit edilmiştir. Bu birey, Paleolitik Dönem'de (Eski Taş Çağı) Sibiryaya ve Avrupa'nın bazı bölgelerinde dolaşmış olabilecek mamut avcısı bir kabileye mensuptu. Baskın gen olarak bu Paleolitik popülasyon, genlerini çoğunlukla Avrupa ve Güney Asya'nın modern popülasyonlarına aktarmış gibi görünmektedir; bu iki bölge günümüzde haplo grup R'nin en yaygın olduğu bölgelerdir. R1b Batı Avrupa'da yaygın olarak görülür. R1a ise Doğu Avrupa, Orta ve Güney Asya'da sıklıkla görülür. R2 ise Güney Asya'da sık olarak görülür.

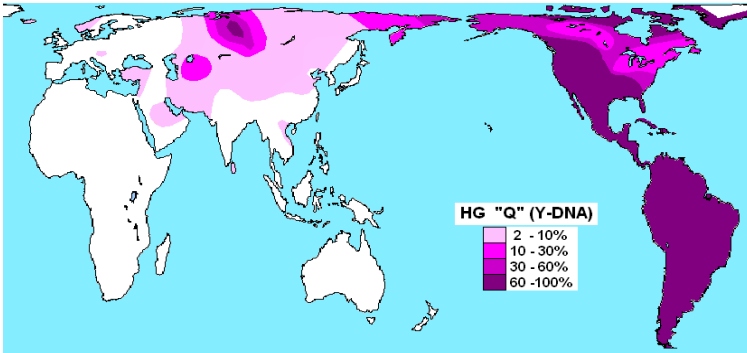
İki Kimmerliden elde edilen Y-DNA örneği R1b haplo grubu içerdiği için Kimmerlerin daha çok Batı Avrupa bölgesindeki insanlarla ilişkili olduğu rahatlıkla söylenebilir.

Resim 43. Günümüzde R1b haplo grubuna sahip insanların dağılımı aşağıda gösterilmiştir. Daha koyu alanlar Kimmerlerle daha ilişkili toplumlara gösterir.

Diğer Kimmerlinin Y-DNA örneği ise Q1 haplo grubunun varlığını göstermiştir.

Resim 44. Günümüzde Q1 haplo grubuna sahip insanların dağılımı aşağıdaki resimde gösterilmiştir. Daha koyu alanlar Kimmerler ile daha ilişkili toplumlara gösterir.

Başka bir çalışmada (Current Biology, Temmuz 2019 yılında yayınlandı.) antik Kimmerli Y-DNA'sıyla Y-DNA R1a haplo grubu arasında da bir ilişki gösterilmiştir. R1a grubunun Doğu Avrupa, Orta ve Güney Asya'da sıklıkla görüldüğünü söylemiştik. Y-DNA R1a haplo grubu ilerleyen sayfalarda anlatılacağı üzere İskitlerin de taşıdığı bir haplo grubudur.

İskitler "Macuc" kavmidir:

Ayette Kimmerler sonrası yani 'Yacuc' kavmi sonrası zikredildiği için bu kavmin de Kimmerlerden sonra akın akın bu geçitlerden geçerek bozgunculuk yaptıkları anlaşılır.

Lydia Kralı Alyattes'in Kimmerleri yenmesinden sonra bu bölgeye olan bozguncu (fesatçı) akını durmamıştır. Kimmerlerin akrabaları olan hatta kardeş kavim olarak tanımlanabilecek olan başka bir bozguncu kavim Derbent ve Daryal geçitlerini kullanarak Güney Kafkasya'ya bitmek tükenmek bilmeyen akınlar yapmışlardır.

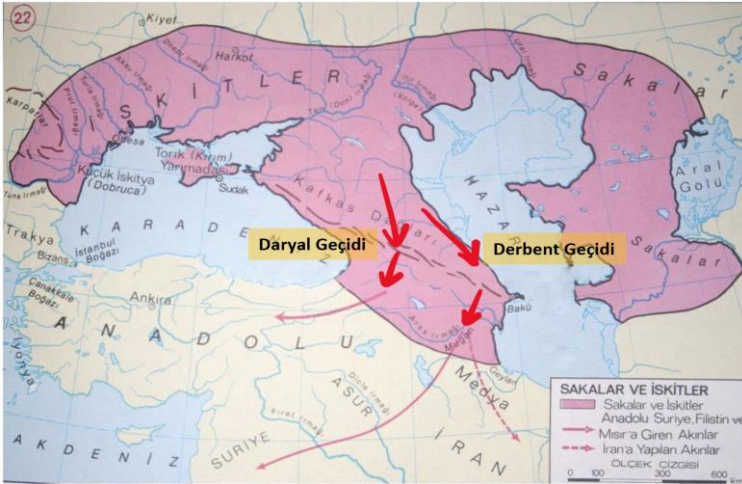
Bu bozguncu kavim İskitlerdir. İskitler MÖ 8. yüzyıl ile MS 3. yüzyıl arasında Avrupa'nın doğusunda (Kırım ve Pontik bozkırları) yaşamışlardır. Hint-İran (eski ismi ile Aryan) kökenlidirler.

Resim 45. Aşağıdaki resimde İskitlerin yaşadığı bölge ve iki geçitten Güney Kafkaslara iniş noktaları gösterilmiştir.

İskitler Kimmerlerin yaptığı gibi Kuzey Kafkasya'dan Güney Kafkasya'ya doğru Derbent ve Daryal geçitlerini kullanarak geçmişlerdir. MÖ 680 yıllarında İskitler Kafkas geçitleri olan Daryal ve Derbent geçitlerini geçip Kura (Kür) Irmağı boylarına yayıldılar. Tarihi kayıtlara göre İskitlerin Güney Kafkasya'ya geçmesi Kimmerlerden sonra olmuştur. Daha sonra ön Asya'ya girmişlerdir. MÖ 645 ile MÖ 617 yılları arasında Suriye ve Filistin'e de girmişlerdir.

Resim 46. İskitlerin yaptığı seferler gösterilmiştir.

İskitler atlı okçulardı. İskitlerin en bilinen silahları bileşik yaydı. Ayrıca kısa kılıç ve mızrak da kullanmışlardır. Erkekleriyle birlikte kadınlarının da savaştığı bilinmektedir.

Tarihçi Herodot kitabında İskitlerin yaşadığı bölgedeki insanların kızıl saçlı ve gri gözlü olarak tanımlamıştır. Bir tıp doktoru Hipokrat ise İskitlerin açık tenli olduğunu söylemiştir. MÖ 3. yüzyılda Yunanistan'da yaşamış olan şair Kallimakhos ise İskitlerin yaşadığı bölgedeki insanların açık renkli saçlı oldukları tarif etmiştir. İskitleri kızıl saçlı, sarışın, mavi-gri gözlü ve uzun kimseler olarak ta-

nımlayanlar da vardır (4. yüzyıl tarihçisi Romalı Ammianus Marcellinus, Bergamalı Galen, Yunan filozof Marcus Antonius Polemon, İskenderiyeli Klement).

Resim 47. Epiktetos'un İskit okçusunu resmettiği kırmızı figürlü bir Attika vazosu, MÖ 520-500

Resim 48. Bir vazoda İskit okçusunu gösterimi (MÖ 510 -500)

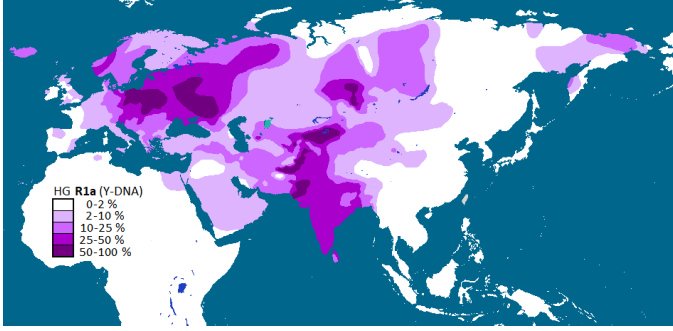

İskitlerle ilgili genetik araştırmalar ne diyor?

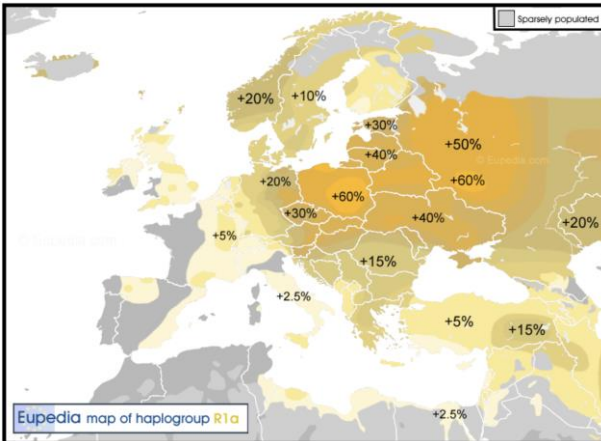
Antik dönemde yaşamış olan 16 İskit erkeğinin Y-DNA analizleri göstermiştir ki R1a haplo geni %43 oranında, I haplo geni %27 oranında saptanmıştır. Bu iki haplo grubuna birlikte sahip olan insanların günümüzde daha çok Ukrayna bölgesinde yaşadığı bilinmektedir. Çalışma ayrıca çok önemli bir sonuç sunmuştur. 16 İskit erkeğinin hiçbirinde haplo grup N tespit edilmemiştir. Haplo grup N Volga-Ural bölgesi ve Batı Sibirya'nın yanı sıra Moğollar ve Altaylılar arasında yaygın görülür. Haplo grup N'e Türki topluluklarda sıkça rastlanılmaktadır. Türklerin en eski boylarından biri olup kendilerine Saha adını veren Yakutlar ve Rusya'nın Tuva Cumhuriyeti'nde ve Moğolistan'ın kuzeyinde yaşayan bir Türk halkı olan Tuvalar gibi Kuzey Rusya'da yaşayan Türk halklarda %75 gibi yüksek oranlarda bulunur. Türkmenlerde %10, Kırgızlarda %3, Azerilerde %5 gibi oranlarda bulunmaktadır. Haplo grup N oranı Türkiye Türklerinde %10'dan fazladır. Türkiye'de bulunan bir Türkmen köyü olan Afşar köyünde

%30 gibi yüksek sayılabilecek oranda N1b haplo grubuna rastlanmıştır. Bilimsel genetik verilere göre kesin olarak söyleyebiliriz ki ne Kimmerler ne de İskitler Türk değildir. Kimmerler ve İskitlerin akraba oldukları her ikisinde de R1a haplo grubunun daha yüksek oranda varlığından anlaşılır. Ayette geçen “Yacuc ve Macuc” isimlerinin birbirine benzerliği bu iki kavim arasında benzerlik yani yakın akrabalık olduğunun bir göstergesi olabilir.

Resim 49. Günümüzde R1a haplo grubunun dağılımı gösterilmiştir. Daha koyu olanlar daha yüksek oranı gösterir.

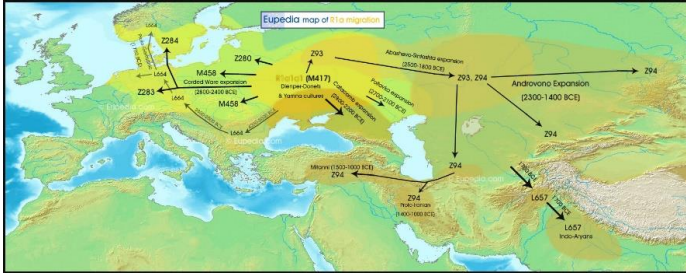

Resim 50. Avrupa bazında R1a haplo grubu dağılımı aşağıdaki resimde gösterilmiştir.

Günümüzde, Ukrayna (%40-65), Polonya (nüfusun %57,5'i), Avrupa Rusya'sı (%45-65), Belarus (%51), Avusturya (%26), Slovakya (%42), Letonya (%40), Litvanya (%38), Macaristan (%32), Çek Cumhuriyeti (%34), Norveç (%27), Hırvatistan (%24), Kuzeydoğu Almanya (%24), İsveç (%19) ve Romanya'da (%18) yüksek R1a frekansları bulunmaktadır. R1a alt kolları Germen kolu, Slav kolu, Baltık kolu, Hint-İran kolu ve Yunan kolu olarak sayılabilir.

Resim 51. Haplo grup R1a'nın Neolitik Çağ'dan Geç Tunç Çağı'na (MÖ 1000 civarı) göç haritası.

***Tekrar edelim,
Yacuc ve Macuc kavimleri Türkler değildir!***

Çok yeni bilimsel genetik verilerden açık ve net olarak görüldüğü üzere hem Kimmerler (Yacuc) hem de İskitler (Macuc) Türkler değildir. Uydurulmuş Yacuc-Macuc hadislerinin ima ettiği gibi Türkler kesinlikle değildir. Kur'an'ın dikkatli ve bilimsel verilerle okunması her zaman Yüce Allah'ın izniyle gerçeklerin ortaya çıkmasını sağlamıştır. Bu noktada da gerçekler ortaya çıkmıştır.

Yacuc kavminin günümüze yansıması Kelt ırkıdır, Keltler kimdir?

Keltlerin kökeni hakkında tartışma vardır. Hint-Avrupa halklarından. Hint-Avrupa diline ait bir dil konuşurlar.

Antik dönemde Avrupa'ya doğudan göç etmişlerdir. Savaşçı bir toplumdur. Çok iyi savaşçıları için paralı asker olarak da görev yapmışlardır. Bu nedenle Keltler barbar kabileler olarak da tariflenmiştir.

Keltlerin kökü Kimmerlerdir:

Kimmerler, Antik Yunan kaynaklarına dayandırılarak Keltler ve Traklarla ilişkilendirilmiştir. Göstergeler, Kimmerlerin Karadeniz'in batı kıyısının büyük bir bölümünde Traklarla ilişkili hâle geldiklerini ve sonunda (son yenilgileri ve dağılmalarının ardından) onlarla birleştiklerini göstermektedir. İskitler tarafından Asya'dan batıya yani Avrupa'ya doğru sürülen bu Kimmerler Derbent ve Daryal geçitlerinden ön Asya'ya ve Anadolu'ya saldırılar düzenleyerek indiler. Ancak elbette hepsi bu yolu takip etmedi. Bazı Kimmerler Avrupa steplerini (bozkırlarını) takip ederek Karadeniz'in kuzeyinden Avrupa'nın en batı noktalarına da ilerlediler. Tuna Nehri ve Trakya'ya kadar indiler. Daha sonra Büyük Britanya Adaları'na, İspanya'ya ve Galya'ya yerleştiler. Günümüzde Keltler Gallerliler olarak bilinir.

Anadolu'da hâlen Kelt kökenli insanlar yaşamaktadır:

Anadolu'daki Kelt varlığı 2 şekilde açıklanabilir. Yukarıda anlatıldığı üzere Kimmerler Anadolu içlerine büyük saldırılar düzenlemişlerdir. Anadolu'da kısa da olsa küçük bir yönetim kurmuşlardır. Kimmerlerin (Yacuc) Anadolu'daki ilk başkentleri Sinop olmuştur. MÖ 7 ile 6. yüzyıl arasında Ön Asya'ya ve Anadolu'ya yaptıkları bitmez tükenmez saldırılar etkili olmuştur. İskitler de Kimmerlerin bozgunculuk (fesatçılık) tekniklerini uygulamıştır. Ancak bu kez İskitlerin saldırılarından Kimmerler de nasibini almıştır. İskitler tarafından Anadolu'nun içlerine doğru sürülen Kimmerler Frigya'nın başkenti Gordion'u istila etmişlerdir (MÖ 696). Kim-

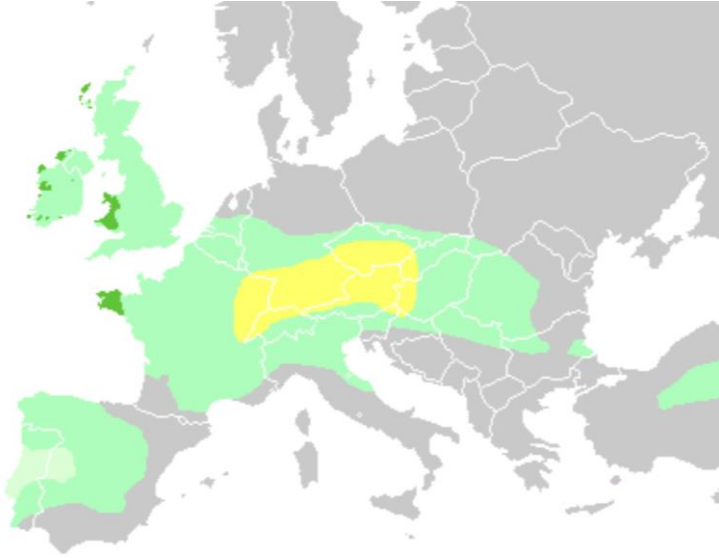
merler âdeta bir çekirge sürücü gibi ulaştıkları her yeri yağmalamışlardır. Mitolojiye göre Frigya Kralı Midas'ın harap olmuş Gordion şehri üzerinde gezerken boğa kanı içerek intihar ettiği de söylenmiştir. Ancak durumun böyle olmadığı ispatlanmıştır.

1997 yılında Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Beyin Cerrahisi (Nöroşirürji) stajı yaparken rahmetli hocamız Prof. Dr. Aykut Erbenği Midas'ın kafatasını incelediğini bizlere anlatmıştı. Midas'ın kafatasının bilgisayarlı tomografi görüntülerini bizlere derste göstermişti. 5. sınıf tıp öğrencisi olarak çok şaşırmıştım. Aynı zamanda gurur da duymuştum. Hacettepe Üniversitesi antik çağda yaşamış olan bir kralın kafatasını inceliyordu. Hocamız bize Midas'ın kafatasında bir kulak anormalliğine neden olan bulguların olduğunu söylemişti. Bu da bize aslında Midas'ın kulak şekil bozukluğu yaşadığının bir efsane değil gerçek olduğunu düşündürmüştü. Daha detaylı yapılan analizler Midas'ın kafasının sağ tarafına aldığı bir darbe sonucu öldüğünü göstermiştir. Midas'ın Kimmerlere karşı savaşırken ölmüş olma ihtimali daha olası görülmektedir. Frigya'yı istila eden Kimmerlerin Ankara, Yozgat ve Çorum bölgelerine kısa dönemde olsa yerleştikleri bilinmektedir. Günümüzde de Ankara, Yozgat ve Çorum gibi bölgelerde Kelt kökenli insanların yaşadığı bilinmektedir.

Bir başka görüşse Keltlerin Galatya denen bölgeye yani Eskişehir ve Ankara'yı kapsayan bölgeye Balkanlar üzerinden MÖ 279 yılında geldikleri yönündedir. Yunanlılar tarafından asimile edildikleri iddia edilir. Ancak yukarıda anlatıldığı üzere Keltlerin ataları olan Kimmerler MÖ 7. yüzyılda Anadolu'yu zaten çekirgeler gibi yağmalamaya başlamışlardı. Daha sonra gelen Ahameniş İmparatorluğu ve sonrası gelen Büyük İskender egemenliği altında Anadolu'nun bazı bölgelerinde kaldıklarının düşünülmesi daha mantıklıdır. Modern zamanda Kimmerlere sinema endüstrisinde de işaret

edildiği görülmektedir. Barbar Conan (Conan the Barbarian) isimli, John Milius'un yönettiği ve başrolünde Arnold Schwarzenegger ve James Earl Jones'un yer aldığı 1982 yapımı filmdeki Barbar Conan Keltlerin öncüsü olan bir Kimmerlidir.

Resim 52. Haritada Keltlerin günümüzdeki dağılımı görülmektedir. Anadolu'ya Kafkaslar üzerinden gelip de bozgunculuk yapan bu Kimmerlerin soyları olan Keltlerin ülkemiz içinde de soylarının olduğunu söylemek mümkündür.

Günümüzde Macuc kavminin yani İskitlerin soyundan gelenler kimler?

Germenler, Slavlar, Baltık bölgesinde yaşayanlar, Hintliler ve Yunanlıların İskitli genlerine daha yüksek oranda sahip oldukları söylenebilir.

II. Kiros (Zülkarneyn) döneminde insanlar nasıl setler yapabiliyordu?

Yine antikçağ tarihçilerinin yazılarına bakmamız gereklidir. Tarihçi Herodot II. Kiros'un ele geçirdiği Yeni Babil Krallığı'nı koruyan surlar hakkında şu şekilde bilgi veriyor: "Surlar pişmiş tuğlalardan yapılmış. Tuğlaların birbirine sıkıca yapışması için tuğlalar arasına katran (zift) dökülmüştü. Dış duvar 8 metre yüksekliğinde ve 4 metre genişliğe sahipti. Uzunluğu 8 kilometreydi. İç duvar ise 15 metre yüksekliğinde ve 7 metre enindeydi. Bu duvar da 6 kilometreydi. Ayrıca duvarların üstüne 20 metre yükseklikte burçlar yapılmıştı. Kulelerin arasına tunçtan yapılmış kapılar koyulmuştu."

Görüldüğü üzere II. Kiros'un zamanında surlar (duvarlar, setler) savunma amaçlı kullanılan yöntemlerdi. II. Kiros'un Derbent ve Daryal geçitlerine benzer bir sur (set, duvar) yaptırmış olduğu Kur'an tarafından işaret ediliyor.

Daryal Geçidi'nde bir set var mı?

Daryal Geçidi'nin kontrolünün insanlık tarihinde büyük öneme sahip olduğunu, bu geçidin kontrol edilmesinin önemini yukarıda detaylı olarak inceledik. Mutlak ki bu geçidi kontrol etmek isteyen insanlar bu geçitlerin dar yerlerine surlar, daha geniş yerlerine ise kaleler inşa etmişlerdir.

Daryal Geçidi'ndeki surlarla ilgili ilk yazılı kanıt Sasani İmparatorluğu kayıtlarından gelmiştir. Kral Şapur (MS 241-272) İran'daki (Persepolis'in 3 km kuzeyinde) kayalara oyulmuş yazıtında Daryal Geçidi'nin sahibi olmakla övünmüştür.

Resim 53. Kral Şapur (MS 241–272) taş kabartması.

Daryal Geçidi'ndeki seddin izleri:

2013 yılında bölgeyi araştıran 3 arkeolog (Eberhard Sauer, Lana Chologauri ve Davit Naskidashvili) ilginç keşifler yaptılar. Zorlu şartlar altında yapılan yolculuk sonrası keşiflerini *Current World Archaeology* dergisinde “Hazar Kapıları: Antik Dünyanın En Ünlü Dağ Vadisini Keşfetmek” (The Caspian Gates: Exploring the most famous mountain valley of the ancient World) başlığı ile yayınladılar. Bu araştırmacıların sonuçları şu şekilde özetlenebilir:

Kalenin duvarları günümüzde bile görülebilmektedir. Bu kale ilk kez kimin tarafından yapıldı veya bu kaleden başka kale ve surlar var mı bilinmiyor. Arkeolojik kazılara ihtiyaç var. Ancak Gürcü kayıtlarına göre İberya (Doğu Gürcistan) krallarının MÖ 2. yüzyılın başlarında burayı kontrol ettiklerini iddia etmektedir.

II. Kiros Dönemi'yle ilgili bir bilgi henüz yok. Ancak bu bölgeye yapılacak arkeolojik kazılar mutlak ki daha eski surların varlığını gösterecektir. II. Kiros gibi tarihin ilk büyük hükümdarlığını sıfırdan kurmuş bir hükümdarın

bu kadar öneme sahip bir geçidin kontrolünü ele geçirmemiş olması düşünülemez. Mutlak ki II. Kiros öncesi de burada setler yapılmış olmalıdır. II. Kiros bu seddi onarmış ve daha sağlam bir şekilde yapmış olmalıdır. Ancak bu şekilde yaparsa hükmettiği topraklarda barış sağlayabilecektir.

Resim 54. Daryal kalesinin duvarlarından bir kısmı görülmektedir. Resim Eberhard Sauer ve ark.nın makalesinden alınmıştır.

Yapılan arkeolojik kazılar ilk kalenin duvarlarını güçlendirmek için beton kadar sert katı harç kullanıldığını göstermiştir.

Resim 55. Duvarın kalıntıları görülmektedir. Resim Eberhard Sauer ve ark.nun makalesinden alınmıştır.

Araştırmacılara göre demir kaplı keresteler, kapı ve duvar yapımında kullanılmıştır. Radyo karbon analizlerine göre kale MS 390 ile 396 arasında yapılmıştır.

Resim 56. Kaya üzerine inşa edilmiş olan kale duvarları gösterilmiştir. Resim Eberhard Sauer ve ark.nun makalesinden alınmıştır.

Yapılan kazılarda MS 390 ile 396 yılında inşa edildiği düşünülen kalenin daha alt katmanlarında daha eski döneme ait kalıntılar da bulunmuştur. MS 1. yüzyıla ait olan kalıntılar da bulunmuştur. Hatta güney yönünde bir kayada MÖ 6 ila 4. yüzyıla ait bir ateşin külleri de bulunmuştur.

Resim 57. İnşa edilen duvarın ne zor şartlarda inşa edildiğinin bir kanıtı olan resmi görüyorsunuz. Derin uçurumların kenarına büyük duvarlar inşa ederek yapılan bu set gerçekten etkili bir seddi. Resim Eberhard Sauer ve ark.nın makalesinden alınmıştır.

2016 yılında yaptıkları kazılarla bilime büyük katkı sağlayan bu insanların görüşü şöyledir:

“Güney Kafkasya’yı, Kuzey Kafkasya'nın işgalci kabilelerinin düşmanca saldırılarından korumak için bu duvarları ve dağ kalesini kim inşa ettiyse savunma için şimdi bile yeterli olan, bin kişinin, birkaç yüz bin kişinin yolunu keşebileceği ve geçişlerini imkânsız hale getirebileceği bu yerden daha iyi bir yer seçemezdi.”

Mutlak ki daha alt katmanlara doğru yapılacak olan kazılar II. Kiros dönemine tarihlenecek yeni keşifler ortaya çıkaracaktır. Hatta II. Kiros öncesi döneme ait kalıntılar da keşfedilecektir.

Derbent Geçidi'nde bir set var mı?

Derbent Geçidi de Daryal Geçidi gibi insanlık tarihinin her anında önemli bir geçit olmuştur. 1971 yılından itibaren Sovyet arkeologlar tarafından yürütülen kazılar sayesinde Darbent'in tarihi MÖ 4. bin yılın sonlarına kadar takip edilebilmiştir. Taş ve bronz baltalarla çanak çömlek buluntuları tepenin zirvesinde o zamanlarda da yerleşim olduğunu kanıtlamaktadır. Derbent'in dar bir geçit olması onu Kuzey Kafkasya'da ve genel olarak Avrasya bozkırlarındaki olaylarla yakından ilişkili yapmaktadır. Bu bölgeye inşa edilen kale Kafkasya'nın güneyindeki bölgelerine Kuzey Kafkasya'dan gelecek saldırılara karşı koymada çok önemliydi. Bu bölgede bulunan çanak çömlek buluntularıyla daha kuzeydeki Dağıstan'da bulunanlar arasındaki benzerlikler, nüfus arasında etnik ve kültürel bir birlik olduğunu güçlü bir şekilde göstermektedir. Bu geçidi kontrol edebilmek için her dönemde setler (duvarlar, kaleler yapılmaya çalışılmıştır.

Bu bölgede yapılan arkeolojik kanıtlar, muhtemelen İskit akınlarının etkisi altında, MÖ 8. yüzyılın sonlarında Derbent tepesinde müstahkem (tahkim edilmiş, korunmuş) bir yerleşimin kurulduğuna işaret etmektedir. Bu yerleşim başlangıçta tepenin sadece daha korunaklı olan kuzeydoğu tarafını (yaklaşık 4-5 hektar) kapsıyordu, ancak MÖ 6.-4. yüzyıllarda tüm yüzeyi (yaklaşık 15 hektar) kaplayacak şekilde genişletildi. Bu yerleşimin duvarları yaklaşık 2 metre yüksekliğinde ve maksimum 7 metre kalınlığındaydı ve dönem boyunca tekrarlanan yıkım ve yeniden inşa kanıtları vardı. Bu dönem II. Kiros'un yaşadığı dönemle uyumludur. Arkeolojik çalışmalar İskit istilası öncesi de MÖ 9. ve 6. yüzyıllar arasında savunma amaçlı yapıların inşa edildiğini göstermiştir.

Kur'an'a göre II. Kiros bu bölgeye geldiğinde yıkılmış olan, işlev görmeyen ya da yetersiz olan bir setle karşı-

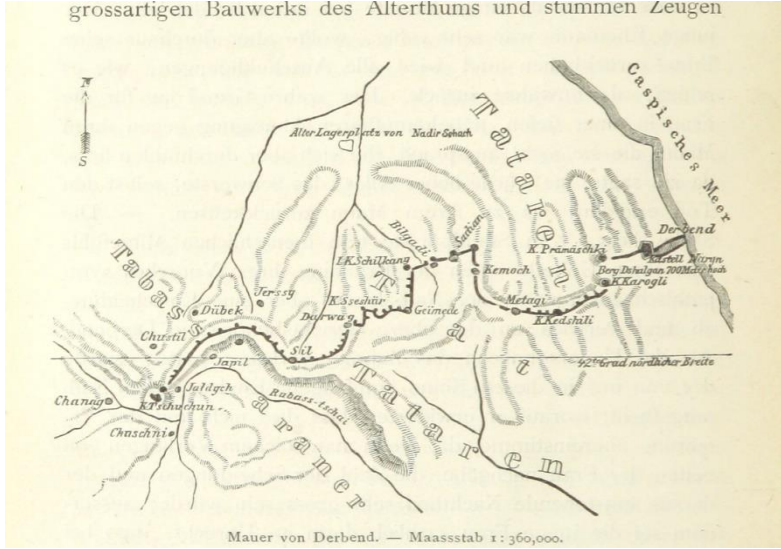
laşmıştır. Tarihi verilerin II. Kiros öncesi de burada savunma amaçlı yapıların inşa edildiğini göstermesi anlamıdır. Bu da bize kendisinden yüzyıllar önce yapılmış seddi II. Kiros'un onardığını; güçlendirdiğini, genişlettiğini kısaca daha iyi hale getirdiğini de kanıtlanmış olmaktadır.

Derbent geçidinin önemi hiçbir zaman bitmemiştir. Günümüzde de çok önemli ve stratejik bir noktadır. Yakın bir tarihte, II. Dünya Savaşında bile Derbent geçidi Hitlerin Ön Asya'ya inişini engellemiştir.

Bu bölgede en son yapılan antik inşa Pers Sasani İmparatorluğu tarafından yapılmıştır. 6. yüzyılda Pers İmparatoru I. Hüsrev döneminde inşa edilen ve daha sonraki çeşitli Arap, Türk ve Pers rejimleri tarafından yapılan surlar üç ayrı unsurdan oluşmaktadır: Derbent'teki Narın-Kala kalesi, onu doğuda Hazar Denizi'ne bağlayan ikiz uzun surlar ve Derbent'ten batıda Kafkasya eteklerine uzanan Dağ-Barı "dağ duvarı". Yirmi metreye varan yüksekliği ve yaklaşık 3 metre kalınlığıyla muazzam duvar, Hazar Denizi ile Kafkas Dağları arasında kırk kilometre boyunca uzanır. Kuzeye bakan otuz kule Hazar Denizi ile Kafkas Dağları arasında kırk kilometre boyunca uzanır ve Kafkasya'dan geçişi etkili bir şekilde engeller.

Derbent duvarı ve oradaki halklarla ilgili geniş bir kitap 1887 yılında ERCKERT, R. von. tarafından yazılmıştır. Kitabın orijinali 'British Museum' da bulunmaktadır. Almanca olan kitabın ismi 'Der Kaukasus und seine Völker' (Kafkasya ve halkları)'dır.

Resim 58. Kafkasya ve halkları isimli 1887 basım kitaptan; Derbent duvarı harita üzerinde gösterilmiştir. (Ölçek 1/360,000)

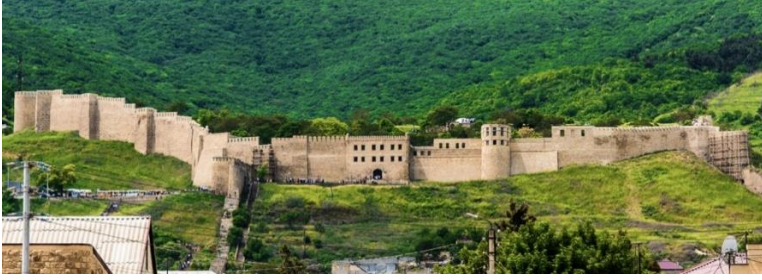
Kitaba göre duvar Derbent'in kendisinde başlar, Hazar Denizi'nin kıyısından sarp kayalık dağlara kadar uzanır. Yüzlerce adım genişliğindedir. Batıya doğru dik yükselen kayalık dağları genellikle dolambaçlı bir yönde izler. 600 metre ve daha fazla yüksekliğe kadar uzanan dağ sırasının iç kısımlarına doğru devam eder. Duvarın uzunluğu yaklaşık 60-70 kilometredir. Bu duvar güneyi kuzeyden ayırıyordu. Sadece güçlü bir halk ve enerjik bir hükümdar böyle bir yapı inşa edebilirdi.”

ERCKERT, R. von. şunu da ifade ediyor. “Doğu'daki her büyük eser gibi bu eser de yanlışlıkla İskender’e (Büyük İskender’e) atfedilmiştir.” Doğru söze ne demeli. Büyük İskender’in bu bölgeye bir duvar inşa ettirdiği asla doğru değildir. Büyük İskender bu bölgeye bırakın bir set inşa etmeyi bu bölgeye hiç gitmemiştir. Bu konuyla ilgili detaylı incelemeyi ilerleyen sayfalarda yapacağız inşAllah. Bu bölgeye duvar inşa eden insanlar binlerce yıldır Kafkasya'nın güneyinden başlayan ve Ön Asya olarak adlandırılan bölgelerde yaşanan insanlar olmuştur.

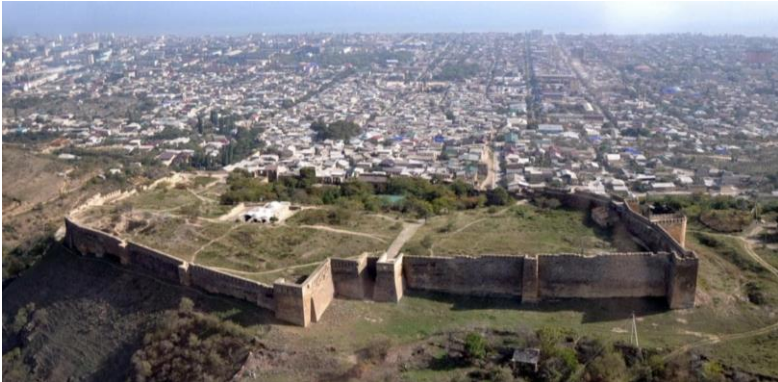
Resim 59. Derbent setinin eski bir haritada tasvir edilmesi.

Resim 60. Derbent kalesi ve duvarından kalan bir kısım görülmektedir.

Resim 61. Derbent kalesinden bir görüntü. Antik dönemde bu surlar denize kadar uzanmaktaydı.

Prof. Dr. İbrahim Esinler

Resim 62. Derbent kalesi ve surları oldukça yüksek olup geçidi saldırılara karşı korumaktadır.

Resim 63. Derbent geçidinin Pers İmparatorluğu'ndaki durumuyla ilgili bir çizim. (Pers İmparatorluğu'nda Derbent) başlıklı illüstrasyon. Jacob Peeters tarafından 1690 yılında yayımlanmıştır.

Seddin yapımına başlanıyor:

Yüce Allah 18:95 ayetinde "...öyle ki yardım edin bana bir kuvvetle; yaparım sizin aranızla ve onlar arasına bir duvar/bir set/bir baraj." buyurmuştur. II. Kiros yani Zülkarneyn

Udinlerden kendisine bir kuvvetle yardım etmelerini istiyor. Kuvvetle (bi kuvvetin) kelimesi önemlidir. Udinler beden güçleriyle Zülkarneyn'e yardım edeceklerdir. Bir sonraki ayette Zülkarneyn Udinlerden nasıl bir destek istediğini bildirmektedir.

18:96 ayetinde '*Getirin bana demir kütleleri*' buyrulmuştur. Bu sözü söyleyen Zülkarneyn'dir. Udinler demir kütlelerini nereden getirecektir? Elbette dağlardaki demir madenlerinden.

Ta ki seviyelendiği (eşitlendiği) vakit iki kenar arası:

18:96 ayetinde "*ta ki seviyelendiği/eşitlendiği vakit iki kenar arası*" buyrulmuştur. Yüce Allah'ın bu işaretinden benim anladığım seddin yapımının iki taraftan ayrı ayrı başlatıldığıdır. Set iki kenardan yapılmaya başlamış ve arada bir yerde birleştirilmiş gibi görülüyor.

Demirin eritilmesi ve demiri karbonla alaşımlama:

18:96 ayetinde "*dedi: "Üfleyin!" Ta ki yaptığı vakit onu (demiri) bir ateş, dedi: "Getirin bana; dökeyim üzerine onun (demirin) katran/zift"*" buyrulmuştur. Doğadaki demir cevherlerinden elde edilen saf demir kuvvetlidir. Sağlamdır. Ancak daha sağlam hâle getirilebilir. Bu da dökme demir tekniği ile olur. Saf demir yüksek sıcaklıklarda eritilir ve tam sıvı hale getirilir. Demirin erime noktası 1538 °C'dir. Bu sıcaklıklara çıkabilmek için özel ocaklar(fırınlar) gereklidir. Antik dönemde kayalar veya toprak içine oyuklar açarak ocaklar(fırınlar) yapıldığı bilinmektedir. Yukarıda anlattığımız üzere demir, odun kömürünün yanmasıyla eritilmiştir. "*Üfleyin!*" kelimesi bizlere bu ocaklara (fırınlara) körük benzeri aletler ile hava üflendiğini gösterir. Ayetten anlıyoruz ki demir ısıtılıp ateş hâline getirilerek eritilmiştir. Eritilip cüruftan ayrılan saf demir üzerine Zülkarneyn katran(zift) dökmüştür. Zülkarneyn'in erimiş

demir üzerine zift dökmesinin nedeni demiri çelik hâline getirmektir. Saf demire belirli bir oranda (%0,05 ile %2,1 arasında) karbon eklendiğinde demir çeliğe dönüşür. Bu işleme karbonla alaşımlama denir.

II. Kiros'un demir ve bakır işlediğine yönelik arkeolojik kanıt var mı?

Büyük kanıt yine bilimden geldi. İngiliz, Amerika ve Gürcü bilim insanlarından oluşan bilimsel bir grup 2020 yılında çok büyük bir keşif yaptılar. Makalenin künyesi: "Kafkasya'da erken dönem demir ve bakır alaşımlı eserlerin ortak üretimine dair doğrudan kanıtlar" ["Direct evidence for the co-manufacturing of early iron and copper-alloy artifacts in the Caucasus." (Nathaniel L. Erb-Satullo, Dimitri Jachvliani, Kakha Kakhiani, Richard Newman. Journal of Archaeological Science Volume 123, November 2020.)] Bu makaleyi mutlaka okumanızı öneririm. Çalışmayı yapan bilim insanları Güney Kafkasya'da öyle bir yer keşfettiler ki gerçekten şaşkınlık yaşamamak mümkün değildir. Bu makalenin özeti kabaca şöyledir:

Güney Kafkasya'da bir yerleşim alanı incelendi. Bu yerleşim alanının adı Mtsvane Gora'dır. Müstahkem bir tepe yerleşimi olan Mtsvane Gora'da yapılan yüzey araştırması ve kazılarda MÖ 8-6. yüzyıllara tarihlenen metalürjik yani metal işleme kalıntıları bulunmuştur. Bu bölge yakınlığında polimetallik yani çok sayıda metal cevherlerinin varlığı tespit edilmiştir. Optik mikroskop, elektron mikroskop taraması ve enerji-dalga boyu dağılım spektrometrisi incelemeleri bu bölgede demircilik ve alaşımlama dâhil olmak üzere hem demir hem de bakır alaşımlı metalürjiye dair kanıtlar ortaya koymuştur. Berrak demir döküm çürüfleri içinde hapsolmuş metal parçacıklarının bakır, arsenik ve kalayla karışmış olması, demir ve bakır alaşımı işlemenin aynı ocaklarda gerçekleştiğini göstermektedir.

Bu maden ocaklarının yakınlarında pirit ve jerozitten gibi cevher yataklarından ham olarak yani işlenmemiş malzemeler de keşfedilmiştir. Bu da çıkarılan cevherin Mtsvane Gora'daki antik ocaklarında işlendiğini direkt olarak işaret etmektedir. Bölgedeki en eski demir kalıntıları Mtsvane Gora kalıntılarında daha önce de olabilir. Kafkasya'daki bu buluntular analitik olarak doğrulanmış, radyo karbonla tarihlendirilmiş en eski demir işleme ocak kalıntılarıdır.

Resim 64. Araştırmacıların çalıştığı Mtsvane Gora bölgesi aşağıdaki haritada kare olarak gösterilmiştir.

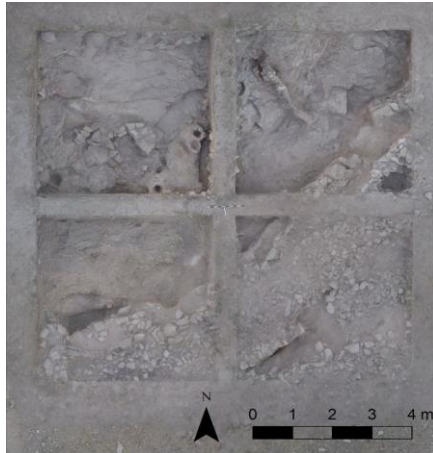
Resim 65. Aşağıdaki resim drondan çekilmiştir. Mtsvane Gora bölgesi.

Bu bölgede yapılan kazılarda yumuşak demire şekil vermek için kullanıldığı düşünülen taştan yapılmış çekiçler bulunmuştur. Taşların yakındaki nehirden getirildiği düşünülmektedir. Taşların üzerinde demir dövmede kullanıldığını gösteren aşınmalar tespit edilmiştir. Elde edilen bulgular bu bölgenin yakınlarından çıkarılan demir ve diğer madenlerin bu ocaklarla işlendiğini açık ve net olarak göstermiştir.

Hatta demire katran (karbon) katılarak yapılan çelikleştirme işleminin de yapıldığının işaretleri tespit edilmiştir. Çalışmadaki 33004-1 numaralı metalik demir parçası, düşük karbonlu demir (%0-0,3 Karbon) aralığında bir karbon içeriğine sahiptir. Bu demir parçasının %0,2 karbon aralığında olduğu analiz sonucunda anlaşılmıştır. Günümüz modern metalurji (metal bilimi) karbon çeliğindeki karbon oranını %0,05 ile %2,1 arasında olmasını standart olarak benimsemiştir. Kalıntılarda bulunan bir demir parçası %0,2 oranında karbon içerdiğine göre bu demir ocağında çelik üretildiği kesin bir şekilde söylenebilir.

Resim 66. Kazı alanından bir resim görülmektedir.

Ayrıca bazı demir parçalarının analizinde demire bakır ve arsenik karıştırıldığı da kesin olarak belirlenmiştir. Bazı parçalarda demirin ağırlığının %80'i kadar bakır eklendiğini anlaşılmıştır. Bir parçada %30 arsenik eklendiği anlaşılmıştır. Araştırmacılar bu bölgeye yakın olan sülfid yataklarından demir açısından zengin mineral parçaları toplandığını düşünündürmektedir.

Resim 67. Zülkarneyn'in set yaptığı Daryal Geçidi'nde bol miktarda sülfid yatakları vardır.

Çok detaylı analizler bu bölgede metalürjik faaliyetlerin MÖ 8-6. yüzyıllarda yoğunlaşmış olduğunu ve MÖ 500 yıllarından sonra bu bölgedeki faaliyetlerin durduğunu, bu bölgenin terk edildiğini göstermiştir.

Ayetlere göre II. Kiros yani Zülkarneyn Udinlere demir külçeleri getirmelerini söylüyor. Anlarız ki Udinler II. Kiros Dönemi'nde demir madenciliğini zaten yapıyorlardı. Makaleden anlaşılıyor ki Udinler bu bölgede MÖ 8-6. yüzyıllarda aktif olarak maden çıkarmışlar. Temel demir işleme yöntemlerini biliyor olmaları gerekir. Ancak II. Ki-

ros daha farklı bir teknik gösteriyor. Erimiş saf demir üzerine katran yani karbon dökmek. Bu yöntem demiri çelik hâline getirmektedir. Çelik de demire göre daha hafif, daha esnek ve daha sağlamdır.

Bu bölgede üretilen dökme demirin Derbent Geçidi'ndeki surun yapımı için de kullanıldığı rahatlıkla söylenebilir. Çünkü demir işleme ocakları Derbent Geçidi'ne de uzak değildir.

II. Kiros'un geldiği iki set arasındaki bölgeyi baştan başa geçen bir nehrin adının Cyrus olması tesadüf mü?

II. Kiros'un ismi Yunanca ve Latince de Cyrus'tur. II. Kiros'un ordusuyla geldiği, yukarıda anlatılan iki set arasındaki bölgede bir nehir var ki bu nehrin adı Yunanca ve Latince Cyrus Nehri'dir. Günümüzde Kura (Kür) Nehri olarak bilinir. Bu nehir Türkiye'den doğar ve tüm Güney Kafkasya'yı geçerek Hazar Denizi'ne dökülür. Bu nehrin isminin eski haritalarda Cyrus olarak gösterildiği aşağıdaki resimde görülebilir. Yüce Allah'ın güzel bir işareti olarak görüyorum bu ince detayı.

Seddin sağlam yapılması:

18:97 ayetinde “Öyle ki, değildi güç yetirenler ki aşarlar onu; ve değildi güç yetirenler ona; bir delişe.” buyrulmuştur. Bu da bize gösterir ki dökme demir yapımı teknikleriyle set (sur) sağlam yapılmıştır. Tüm seddin demirden yapılmış olma ihtimali yoktur. Mutlak ki taşlar ve kalaslar set yapımı için kullanılmış olmalıdır. Anlarınız ki bu taşlar ve kalaslar dökme demir desteklidir. Set öyle sağlam yapılmış olmalı ki Kimmerlerin ve İskitlerin saldırılarını en azından bir müddet durdurmuş olmalıdır. Ayetten bu kavimlerin seddi delemedikleri ve aşamadıkları açıkça anlaşılmaktadır.

Seddin bir rahmet olması:

18:98 ayetinde “Dedi: “Bu, bir rahmettir Rabbimden” buyrulmuştur. Zülkarneyn inşa edilen seddin Yüce Allah'ın bir rahmeti olduğunu belirtmiştir. Mutlak ki bu böyledir. Yüce Allah her şeyi ama her şeyi rahmetiyle kuşatmıştır. Bir topluma Yüce Allah rahmetini bağışlarsa o toplum huzur ve mutluluk bulur. Tüm kötülüklerden uzak kalır. Ancak Yüce Allah bir toplumdan rahmetini çekerse o toplumun doğru yolu bulması mümkün değildir.

Seddin bir zaman sonra yıkılacak olması:

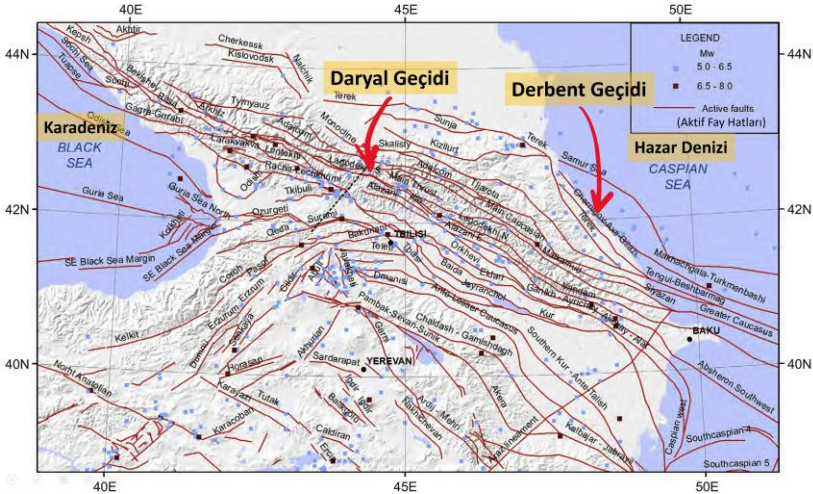
18:98 ayetinde “öyle ki, geldiği vakit vaadi Rabbimin; yaptı onu yerle bir/dümdüz; ve oldu vaadi Rabbimin bir hak/bir gerçek.” buyrulmuştur. Arapça gramer olarak “yaptı onu” fiilinin öznesi 3. tekil şahıstır. Bu kelimenin hemen öncesi Zülkarneyn Rabbimizi işaret ettiği için şüphe yoktur ki seddi bizzat Yüce Allah yıkacaktır.

Setler nasıl yıkılmış olabilir?

Setleri depremlerin yıkması en muhtemeldir. Arap yarımadası plakasıyla Avrupa plakası etkileşimi nedeniyle Kafkas Dağları depremler açısından son derece aktif ve büyük depremler üretebilen bir bölgedir. Yıkıcı depremlerin ciddi can ve mal kayıplarına yol açtığı bir bölgedir.

Aşağıdaki resimde MS 50 ile 2013 yılı arasında bu bölgede gerçekleşmiş olan depremler gösterilmiştir. Açık mavi kareler moment büyüklüğü $5 < Mw \leq 6,5$ olan depremlerin merkez üslerini, kahverengi kareler ise $6,5 < Mw \leq 8$ olan depremlerin merkez üslerini göstermektedir.

Görüldüğü üzere Daryal ve Derbent geçitleri tam da aktif fay hatları üzerindedir. Bu fayların da çok yıkıcı depremler oluşturmuş olduğu görülmektedir.

Elimizde II. Kiros Dönemi ve daha sonrasını gösteren (En erken veri MS 50'ye kadar) bu bölgede gerçekleşmiş deprem kayıtları maalesef yoktur. Ancak Yüce Allah'ın iş ve oluşları doğa güçleri aracılığıyla gerçekleştirdiği düşünüldüğünde II. Kiros'un demir destekli onardığı veya sağlamlaştırdığı setlerin daha sonra depremler nedeniyle yı-

kıldığını söyleyebiliriz. II. Kiros'un inşa ettiği setlerin ne zaman yıkıldığını kesin olarak bilemiyoruz. Ancak tarihi kayıtlara göre Derbent bölgesinde MS 1 ve 3. yüzyıllar arası önemli bir refah dönemi yaşanmıştır. 4. yüzyılda göçebe akınlarının yeniden başladığı anlaşılmaktadır. Bu akınlara karşı 5. yüzyılda Sasani hükümdarlığı kale ve surlarla önlemler almaya çalışmıştır.

Kesin olarak anlıyoruz ki Zülkarneyn'in inşa ettiği setler Kur'an inmeye başlamasından önce Yüce Allah tarafından yıkılmıştır. Yerle bir edilmiştir, dümdüz edilmiştir.

Yacuc-Macuc kavimlerinin

her tepeden yayılmaları (çoğalmaları):

Yüce Allah'ın seddi bir zaman yıkmasıyla bu iki kavmin yani Kimmerler ve İskitlerin önündeki engel kalktığı için bu iki kavim tüm yeryüzüne yayılmıştır. Ayette geçen "yensilûn" kelimesinin yayılma dışında çoğalma anlamının da olması Kur'an'ın büyük bir mucizesidir. Bu kavimler yeryüzüne yayıldıkça nesiller olarak da çoğalmış ve yeryüzüne hâkim olmuştur. Genetik çalışmalar dikkate alındığında görülür ki günümüzde yeryüzünde yaşayan insanların çoğunluğu Y-DNA'sında haplo grup R taşımaktadır. Bu R haplo geni de Kimmerler (Yacuc) ve İskitlerle (Macuc) direkt olarak ilişkilidir. Diğer bir deyişle Yacuc ve Macuc kavimleri seddin açılmasıyla tüm yeryüzüne zaten yayılmışlardır.

Bir peygambere yakışacak güzellikte uygulamalar; II. Kiros'un (Zülkarneyn'in) Yeni Babil Krallığı'm (Kalde) ele geçirmesi ve Yahudilerin durumu:

Yeni Babil Krallığı (Kalde) MÖ 626-539 yılları arasında hüküm sürmüştür. II. Kiros döneminde bu krallığın başında Kral Nabonidus vardır. Bu kralın kendi halkına

yapmış olduğu zulümler yukarıda Kiros Silindiri bölümünde detaylı olarak anlatılmıştır. II. Kiros bu zulmü durdurmak için Yeni Babil Krallığı'na ordusuyla ilerler. Yeni Babil Krallığını fetheder ve halkı özgürleştirir. Ne büyük bir erdemlilik ne güzel bir ahlak. II. Kiros'un bir peygambere yakışan ahlakı Yahudilerin uğramış olduğu zulme son vermesiyle de açıkça ortaya çıkar. Şöyle ki; antik dönemde Yahudilerin yaşadığı krallığın adı Yehuda Krallığı'ydı.

Bu krallığın başkenti Yerusâlim'di yani günümüzdeki Kudüs. Yehuda Kralı Yehoyakim Babil'e ödediği vergiyi kestiği için Yeni Babil Kralı Nebukadnezar bu krallığı kuşatmıştır (MÖ 597). Bu esnada kral Yerusâlim ölür ve yerine oğlu Yehoyakin geçer. Yeni Babil Krallığı'nın gücüne dayanamayan Yehuda Krallığı teslim olur. Nebukadnezar Yehuda Krallığı'nın kıymetli hazineleriyle birlikte 10 bin kadar Yahudiyi Babil'e götürür. Çok fakir ve yoksul olanları bırakır. Babil sürgününe gönderilenler arasında Hezekiel (Zülkifl) de vardır. Kur'an'ın 21:85 ayetinde Yüce Allah Zülkifl'in ismini zikretmiştir. MÖ 587 yılında Nebukadnezar Yerusâlim'i tekrar kuşatır. Bunun nedeni bu bölgedeki yeni bir ayaklanmadır. Bu kez kenti yakıp yıkar. Geride bir şey bırakmaz (MÖ 586).

Nebukadnezar o dönemde krallıkların bir politikası olan tecrit politikasını uygulamıştır. Eski krallıklarda bir yer işgal edildiğinde orada yaşayan insanlar topluca sürgün edilirdi. Hatta gruplara ayrılır ve farklı yerlere yerleştirildi. Bu yöntemin amacı insanların herhangi bir isyan kalkışması için örgütlenmelerinin engellenmesiydi. Yahudiler de topraklarından bu gerekçeyle sürülmüştür. Bazı yazarlarsa sürgünün MÖ 597'de başladığını kabul eder. Kitab-ı Mukaddes'in Yeremya (Jeremiah) bölümünde Yahudilerin sürgününün 70 yıl sürdüğü bildirilmektedir. Her ne

şekilde olursa olsun tarihi kayıtlara göre Yahudiler uzun süren acı bir sürgüne gönderilmiştir.

Resim 68 James Tissot'un *Tutsakların Kaçışı* (1896), Yahudilerin Yerusâlim'den Babil'e sürgünü.

II. Kiroş (Zülkarneyn) tüm halkları özgürleştirdiği gibi Yahudi halkını da özgürleştirmiştir. Yeryüzünde diledikleri gibi yerleşmelerine izin vermiştir. Ülkelerine dönüp şehirlerini ve tapınaklarını onarmalarına da yardım etmiştir. Devlet hazinesinden belirli bir destek vermiştir. Sürgünün 70 yıl sürdüğünü kabul edenler sürgün başlama ve bitiş tarihlerini MÖ 608-538 ya da MÖ 586-516 tarihlerini olarak kabul ederler. Bu nedenlerle II. Kiroş Yahudi tarihinde büyük öneme sahip bir şahsiyettir. İncil'de isim olarak geçtiği için Yahudiler II. Kiroş'u Mesih Kiroş olarak isimlendirmişlerdir.

Yahudi kaynaklarında II. Kiros:

İncil haricinde Yahudi tarihi kaynaklarında da II. Kiros geçmektedir. Josephus (MS 1. yüzyıl), II. Kiros'un Yahudileri esaretten kurtardığından ve tapınağın yeniden inşasına yardım ettiğiinden bahseder. Ayrıca yöneticilere ve valilere tapınağın yeniden inşasına katkıda bulunmaları gerektiğini ve tapınağın yeniden inşasında onlara yardım etmelerini yazdığını bildirmiştir. II. Kiros'tan Yahudilere yazılan bir mektup Josephus tarafından şöyle anlatılır:

"Ülkemde yaşayan Yahudilerden çoğuna dönüp kentlerini yeniden inşa etmeleri ve Yerusll'm'deki (Kuds) Tanrı'nın Tapınağı'nı eskiden olduğu aynı yerde kurmaları için izin verdim. Ayrıca hazinedarım Mithridates'i ve Yahudilerin valisi Zorobabel'i gönderdim; tapınağın temellerini atsinler, altmış arşın yüksekliğinde ve aynı enlemde inşa etsinler, üç yapıyı cilalı taşlardan, birini de ülkenin ağaçlarından yap-sınlar ve aynı düzen Tanrı'ya kurban sundukları sunak için de geçerli olsun. Bunların masraflarının da gelirlerimden karşılanmasını istiyorum. Ayrıca Kral Nebukadnessar'ın tapınaktan yağmaladığı kapları da Yerusll'm'e götürüp Tanrı'nın Tapınağı'na geri koysunlar diye hazinedar Mithridates'e ve Yahudilerin valisi Zorobabel'e verdim.

Mektup devam eder:

"...ataları zamanından buyana sahip oldukları onura sahip olmalarına izin veriyorum, bu harcamaların Samiriye'den gelen haraçlardan kendilerine verilmesini emrediyorum. Kâhinler de Yerusll'm'de (Kuds) Musa'nın yasalarına göre bu kurbanları sunacaklar; sunarken de Pers Krallığı'nın devam etmesi, kralın ve ailesinin korunması için Tanrı'ya dua etsinler. Ama benim isteğim, bu buyruklara uymayanların ve onları geçersiz kılanların çarımıha gerilmesi ve mallarının kralın hazinesine konmasıdır."

Görüldüğü üzere Yahudiler kendi tarihi belgelerine göre de II. Kiros'u kendilerine yardım eden kral ve mesih olarak görmekteler.

II. Kiros'un (Zülkarneyn'in) dinî inancı neydi?

Bu konuda farklı spekülasyonlar yapılmıştır. Tek tanrı bir inanışa sahip olan Yahudilere yardım etmiş olması nedeniyle II. Kiros'un da tek tanrı olduğu iddia edilmiştir. II. Kiros'un geniş krallığındaki halkların farklı inanç ve geleneklerine gösterdiği saygı da eklendiğinde tek tanrı bir inanca sahip olduğu düşünülebilir. Kur'an'a göre II. Kiros kesinlikle bir peygamberdir. İncil'in de işaret ettiği gibi Yüce Allah'ın bir mesihidir. Muhammed peygamber kendisine Kur'an inmeye başlamadan önce nasıl ki kendisinden önceki tek tanrı din olan İbrahim'in dinine tabi ise II. Kiros'un da kendisine peygamberlik verilmeden önce mutlak ki tek tanrı bir dine tabi olması beklenir. II. Kiros'un tek tanrı peygamber Zerdüş'tün takipçisi olduğu da iddia edilmiştir.

Zerdüştlük (Mitraizmin) hakkında kısa bir bilgi:

Zerdüş'tün İran asıllı bir peygamber olduğu düşünülmektedir. Ne zaman yaşadığıyla ilgili kesin bir bilgi olmamakla birlikte Zerdüş'tü II. Kiros ve I. Darius'un yakın çağdaşı olarak MÖ 7 ve 6. yüzyıllara tarihleyen bilim insanları vardır.

I. Darius'un Ahameniş İmparatorluğu'nun resmî dinini Zerdüştlük olarak ilan etmesi mutlak ki tek tanrı bir din olan Zerdüştlüğün II. Kiros tarafından da takip edildiğini bizlere düşündürür. Zerdüştlük tek tanrı bir çerçevede iyi ve kötüden oluşan düalist (ikili) bir yaklaşıma ve kötülüğün iyilik tarafından nihai fethini öngören bir kıyamet inancına sahiptir. Zerdüştlük, Ahûra Mazda "Bilginin Efendisi" olarak bilinen yaratılmamış ve iyiliksever bir bilgelik tanrısını yüceltir. "Ahûra Mazda" bir tanrıdır. Zerdüştlükteki Ahriman (Angra Mainyu) ise Kur'an'daki

kötü işleri telkin eden şeytanı temsil eder. Zerdüştlük dine göre Ahûra Mazda her daim üstün gelen bir tanrıdır.

Zerdüş'tün kim olduğu bilinmiyor. Ancak II. Kiros'un bir peygamber olması MÖ 600 yıllarında yaşadığı tahmin edilen Zerdüş'tün II. Kiros'un bizzat kendisi olduğunu da düşündürebilir. II. Kiros'un Zerdüş'tün bizzat kendisiyle görüştüğü de düşünülebilir. Benzer durum Kur'an'da bizlere bildiriliyor. İbrahim ve Lut peygamberlerin aynı dönemlerde aynı coğrafyada yaşadıklarını Kur'an bizlere bildirmektedir.

Her tek tanrıci dinin başına gelenlerin Zerdüştlüğün de başına geldiği ortadadır. Zamanla tek tanrıcilığın özü geri plana itilmiş ateşe tapan bir toplum izlenimi oluşmuştur. Günümüz Zerdüştlüğüne bakıp da Zülkarneyn'i günümüz Zerdüştlük inancına sahipti demek asla mümkün değildir.

Önemli bir işaret de Tarihçi Herodot'tan gelmiştir. Ahemeniş İmparatorluğu'nun ilk kuruluş dönemini detaylı olarak anlatan bu tarihçi Perslerin tanrıları adına tapınak ve heykel yapmadıklarını yazmıştır. Bu da bizlere II. Kiros'la birlikte erken dönem kralların tek tanrıci olduklarını düşündürür. Tek tanrıci dinlerin en büyük problemi olan şirk koşma belasının da Ahemeniş İmparatorluğu'nun da başına geldiğini söylemek mümkündür. Tek tanrıci olan II. Kiros'tan sonra gelen I. Darius'un da tek tanrıci olduğu yönünde işaretler vardır. Ancak yaklaşık 100 yıl sonra Pers Kralı II. Artakserkses (MÖ 405-358) döneminde tanrılar için heykeller yapılmaya başlanmıştır. II. Artakserkses Ahûra Mazda'nın altına Anahita ve Mitra tanrılarını kraliyet yazıtlarında yazdırmıştır. Görüldüğü üzere tek tanrıci sistem mutlak ki Yüce Allah'ın izniyle kısa sürmektedir. Peygamberlerin vefat etmesinden kısa bir süre sonra insanlar şirk içiren dinlerine dönmektedir. Bu uygulama Yüce Allah'ın bir sünnetidir; uygulamasıdır, yasasıdır.

II. Kiros'un Kiros silindirinde Babil tanrısı Marduk'u övmesi ve ona bağlılığını bildirmesini nasıl anlamalıyız?

Tarihî kayıtların hiçbir noktasında II. Kiros'un çok tanrılı (pagan) bir dine sahip olduğunu destekleyecek en ufak bir bilgi yoktur. Yani "Şu tanrıyla birlikte şu tanrılara da taptım." anlamına gelecek tek bir ima bile yoktur. Her zaman sadece tek tanrıya taptığını görmekteyiz. Bu tek tanrının adları toplumlara göre değişmektedir. Babillilerin tanrısı olan Marduk'a saygılı olduğunu açıkça Kiros silindirinde yazmıştır. İsrailoğullarının tanrısı olan Yahve'ye de saygılıdır. Hatta onun emirlerini yerine getirmiştir. Kendi tanrısı olan Ahura Mazda'ya da tapmıştır.

Daha kolay anlaşılması için şöyle bir örnek verelim: Ben bir Kur'an Müslüman'ı olarak "Hristiyanların tanrısı olan God'a, Yahudilerin tanrısı olan Yehova'ya her gün taptım, ona teslim oldum, onun emirlerini yerine getirdim, yasaklarını uyguladım." dersem çok tanrı mı olurum? Asla. Ben bir Kur'an Müslüman'ı olarak tek Allah'a taparım. Sadece ona ibadet ederim. O Allah da Yahudilerin Yehova'sı; Hristiyanların da God'ıdır. Hristiyanlar tanrıları olan "God"ın yanına İsa ve Meryem'i koymuş olsalar da bu beni ilgilendirmez. Ben bunu asla kabul etmem.

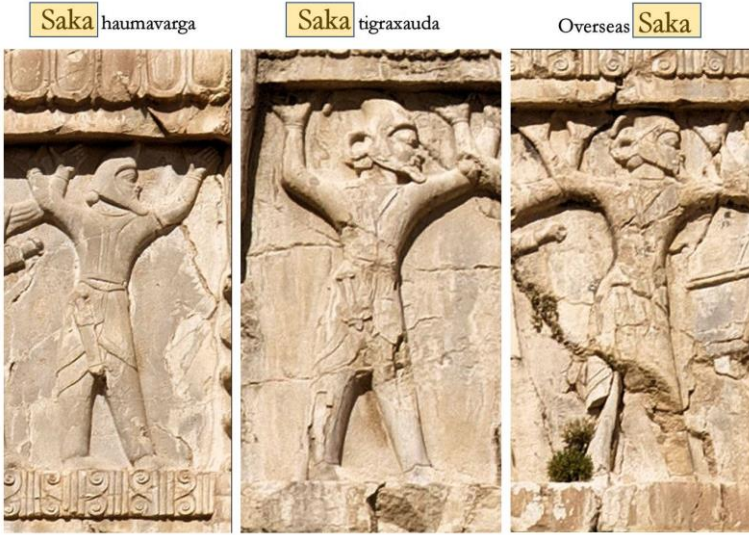
Önemli olan tanrının nasıl isimlendirildiği değil; tek tanrıya yalvarmak, tek tanrının her şeyi yarattığına inanmak ve tek tanrının ahirette bizlerden hesap soracağını bilmektir. Yüce Allah peygamberlerine kendisini tanıtırken, isimlerini öğretirken o peygamberin ve o kavmin diliyle isimlerini bildirmiştir. Yüce Allah'ın Rahman olan ismi Persçede farklı, İbranicede farklı olabilir. Durum II. Kiros için de geçerlidir. Anlıyoruz ki Zerdüştlüğün tek tanrısı olan Ahûra Mazda bizim Yüce Allah'ımızla aynıdır.

II. Kiros (Zülkarneyn) nasıl öldü?

İmparatorluğun kuzeydoğu sınırındaki Chorasmia ve Soğdiana'a düzenledikleri sürekli akınlarla bu bölgeleri taciz eden Massagetler'i durdurmak için II. Kiros doğuya

tekrar bir sefer düzenlemiştir. Perslerin “Saka (göçebe)” kelimesiyle isimlendirdikleri bu kavimler yaşadıkları yerlere göre gruplara ayrılmıştır. İskitler (Macuc) de aslında bir Saka’dır. Orta Asya’nın kuzeyinden Kuzey Kafkasya’ya gelmiş olan Sakalardır. Göç etmemiş olup Orta Asya’nın kuzeyinde kalan Sakalarsa Massagetler olarak isimlendirilir. Sakalar kendi aralarında da savaşmıştır.

Aşağıdaki resimde Pers İmparatorluğu döneminde dize getirilen Sakaların krala hediyeler sunması resmedilmiştir (I. Darius Dönemi).

“Saka Haumavarga (Hazırlayan Sakalar)”, “Saka Paradraya (Denizin Ötesindeki Sakalar)” ve “Saka Tigrakhauda (Sivri Başlıklı Sakalar)” olarak taşlara oyulan Sakaların “Saka Tigrakhauda” grubu Massagetlerdir.

Massagetler o dönemde Soğdya’nın doğusunda yaşamaktaydılar. Tarihçi Strabon’a göre Seyhun Nehri Perslerle Massagetler arasında sınır oluşturmaktadır.

Tarihçi Herodot’a göre Massagetlerin başında bir kadın

kraliçe vardır. Bu kraliçenin adı Tomyris'tir. Tomyris ismi Antik Yunanca 'Tomuris' isminin Latince biçimidir ve kendisi de Avestaca "taoxman" ve Eski Farsça 'tauma" kelimelerinin akrabası olan ve "aileden" anlamına gelen bir Saka isminin Helenleştirilmesidir. "Tohum, başlangıç ve akrabalık" anlamına gelir ve yeniden yapılandırılmış biçimleri de mevcuttur.

Tomyris, Massaget Kralı Spargapis'in ilk karısı olan Bopay'den doğmuştur. Tomyris, Massaget kralının da eşiydi ve kral öldükten sonra kabilenin kraliçesi olarak onun yerine geçmişti.

Herodot'a göre II. Kiros Massagetlere bir tuzak hazırlar. Bir kısım askerlerine göstermelik bir ziyafet verir. Bu ziyafeti basan Massaget askerleri Pers askerlerini öldürürler ve şarap içmeye başlarlar. Sarhoş olurlar. II. Kiros'un diğer askerleri ise sarhoş olan Massaget askerlerini ele geçirir. Bu esnada Tomyris'in oğlu olan Spargapises de esir olarak ele geçirilir. Spargapises II. Kiros'tan kendisini serbest bırakmasını ister. II. Kiros bunu kabul eder. Spargapises'i serbest bırakır. Bu esnada Spargapises intihar eder. II. Kiros'un bir peygamber olduğunun kanıtları bu noktada da tecelli etmiştir. Her zaman affedici olmuş, barışa yönelik düzeltici işler yapmıştır. Tomyris'e Spargapises'in ölümü nasıl aktarılmıştır bilinmez. Ancak Tomyris II. Kiros'u öldüreceğine yemin eder. Pers ordusuyla Massagetler arasında savaş başlar. Herodot'a göre II. Kiros savaş meydanında ölür. Tomyris onun kafasını keser ve II. Kiros'un kafasını kan dolu bir tuluma koyar. Diadoru'a göre ise Tomyris II. Kiros'u esir alır ve işkence eder.

2019 yılı Kazakistan yapımı bir film var. Adı Tomris. Bu filmi izlemenizi öneririm. Filmde Tomyris'i Almira Tursın canlandırmış. Bu filmde Tomris bir kahraman, II. Kiros ise bir işgalciymiş gibi gösteriliyor. Aslında filmin başı daha doğru tarihî verilere dayandırılmış. Tomyris'in kraliçesi

olduğu bu kavim (Massagetler) ve benzeri kavimler yani Sakalar gerçekten soygunculuğu, başka toplumların mallarını çalmayı, gasp etmeyi geçim kaynağı edinmişler. Bozkırlarda oradan oraya göçebe yaşıyorlar. Geçim kaynakları yerleşik toplumların ürettiklerini yağmalamak. Filmde bile II. Kiros bu kavimlere barış öneriyor. Yağmalama saldırılarından vazgeçmelerini, barış içinde yaşamalarını öneriyor. Bu öneriyi bizzat Tomyris'e yapıyor. Ancak II. Kiros'un barış talebi kabul görmüyor. Bu kavimler bozgunculuk (fesatçılık) yapmaya devam ediyorlar. Film Tomyris'i bir kahraman gibi gösterse de biz Kur'an'dan kesin olarak biliyoruz ki haklı olan II. Kiros'tur. Çünkü o bir peygamberdir.

II. Kiros'un (Zülkarneyn'in) mezarı nerede?

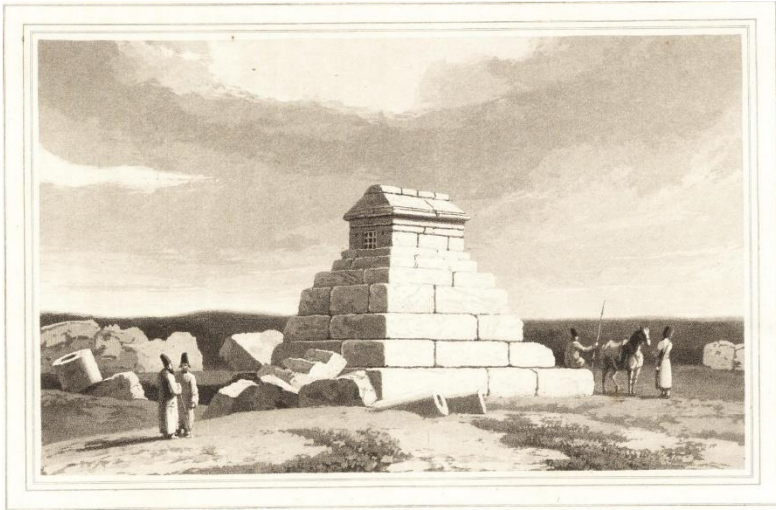
II. Kiros'un mezarı olduğu iddia edilen taş yapı İran'ın Fars eyaletindeki arkeolojik bir alan olan Pasargad'ta bulunmaktadır. Mezarın II. Kiros'a ait olduğu ilk kez James Justinian Morier tarafından iddia edilmiştir. Daha sonra 1821 yılında aynı iddia Robert Ker Porter tarafından desteklenmiştir.

Resim 69. II. Kiros'un mezarı İran'ın Fars eyaletindeki arkeolojik bir alan olan Pasargad'da yer almaktadır.

Mezar odasının önündeki kapının üst üçgeninde, günümüze sadece yarısı kalmış olan bir ayçiçeği kabartması vardır. David Stronach 1964 yılında bu çiçeği bulup tanımlayana ve yorumlayana kadar uzun süre ne olduğu anlaşılamamıştır. Bu ayçiçeğinin Güneş'i tasvir ettiği keşfedilmiştir. İranlıların Kiros'un adını Güneş'e uyarladıkları düşünüldüğünde, bu ayçiçeği Kiros'un kişiliğinin ve İranlılar nezdindeki manevi konumunun sembolü ve tezahürü olmuştur. Mezar 1972 yılında ve 2002-2009 yılları arasında olmak üzere iki kez yenilenmiştir.

Resim 70. James Justinian Morier tarafından 1811 yılında yapılan tasvir.

Tomb of Madia Sultan.

Drawn by James Morier Esq.

Published by Messrs. Longman, Brown, Green & Co. in 1811. Facsimile from the original.

Zülkarneyn'in kim olduğuyla ilgili farklı görüşler:

İskender MÖ 356 yılında doğmuş ve MÖ 323 yılında ölmüştür. Asıl adı III. Aleksandros'tur. MÖ 336-323 yılları arasında antik Makedonya Krallığı'nın kralıdır.

Tarihi kayıtlara göre bu kişilik gençliğinden beri sıkıntılıdır. Gözünü hırs bürümüş, bu yolda her şeyi mübah gören bir karakterdir. Bir peygambere, Yüce Allah'ın sevdiği bir kişiliğe, asla bağdaşmayacak işler (ameller) yapmıştır.

- Tahtta hak iddia eden potansiyel rakiplerini ortadan kaldırarak saltanatına başlamıştır. Kuzeni IV. Amyntas'ı idam ettirmiştir. Lyncestis bölgesinden iki Makedon prensini taht mücadelesi için öldürmüştür.
- Fethettiği yerlerde yağma yapıp haklı köleleştirmiştir. Tiros Savaşı (Temmuz MÖ 332 yılı) sonrası İskender, kent'in bütün erkeklerini öldürmüş, kent'in kadın ve çocuklarını köle olarak sattırmıştır.
- Kendisine Mısır firavunları gibi tanrısal bir güç vermeye çalışmıştır ancak kabul görmemiştir.
- Tarihî kayıtlara göre her geceyi başka bir cariyeyle geçirdiği yazılmıştır. Cariyelerin sayısı 1 yıldaki gündendaha fazladır. Her gece cariyeler kralın önünden geçmiştir. Kral dilediği veya diledikleriyle birlikte olumuş.
- Büyük İskender paganizm (çok tanrı) dine mensuptu. Başta Apollo olmak üzere Yunan Tanrılar Panteonu'na tapardı. Tanrılara büyük saygı duyardı ve her savaştan önce ve sonra kâhinlerin rehberliğine başvurur ve tanrılara ibadet ederdi. Tek bir tarihî kaynak bile İskender'in tek tanrı yani monoteist olduğunun belirtmez hatta ima bile etmez.

Dikkat çeken noktalar:

- İlk dönemlerde batıya yönelik bir seferi yoktur, hep doğuya sefer yapmıştır.
- Doğu ve batı haricinde bir yön olarak tanımlanan güney veya kuzeyde herhangi bir set (duvar) inşa ettirmemiştir.
- Kafkas bölgesine hiç gitmemiştir.

Aşağıdaki resimde İskender'in kral olmasından ölümüne kadar yaptığı seferler ve savaşlar gösterilmiştir. Kur'an'a göre Zülkarneyn doğu seferi öncesi batı seferi yapmış olmalıdır. Görüldüğü üzere İskender'in ilk seferleri hep doğu yönüne olmuştur.

Resim 71. Büyük İskender'in ilk seferleri hep doğu yönüne olmuştur.

- İskender'in tüm hayatında Kur'an'da işaret edilen batı seferindeki olaylar benzeri en ufak bir olay gerçekleşmemiştir. Hükümdarlığının en batısında bataklıklar içeren bir su havzası yoktur. Bu su havzasının ve bataklıkın yanında zulme uğramış bir toplumu İskender kurtarmış da değildir.
- 32 yaşında ölmüştür. Kur'an'ın işaretine göre peygamberlik görevi 40 yaş üstünde verilmektedir. Kur'an'da işaret edilen 27 peygamberden tek bir istisna vardır. O da İsa peygamberdir. O'nun da durumu da farklıdır.
- Kur'an'da işaret edilen peygamberlerin tamamının doğum yerleri Arap yarımadası, Mısır ve Mezopotamya

bölgesidir. Makedonya Kralı İskender'in doğum yeri olan Pella (Yunanistan) şehri ise Kur'an'da geçen peygambere uymamaktadır.

Resim 72. İskender'in doğduğu Pella şehri gösterilmiştir. Kur'an'da isimleri zikredilen 27 peygamberin doğum yerleriyle yakından uzaktan ilgisi yoktur.

- Büyük İskender'le ilgili İncil'de herhangi bir işaret yoktur. Bu nedenle Yahudilerin kitaplarında geçmeyen bir kişiyi Muhammed peygambere sormaları mantıksızdır.

Büyük İskender'in Zülkarneyn olduğunu iddia edenlerin tek dayanağı İskender'in koç boynuzlu bir miğfer takmış olmasıdır. Büyük İskender döneminde basılan bir madeni parada İskender, Koç Tanrı Zeus-Ammon'un boynuzlarıyla resmedilmiştir.

Resim 73. İskender'in başına taktığı Zeus-Ammon koç boynuzlarıyla resmedildiği madeni para.

Elbette tarihin bir döneminde kafasına boynuzlu bir miğfer takmış olan herkes Zülkarneyn olamaz. Önemli olan Zülkarneyn olduğu iddia edilen kimsenin Kur'an ayetlerinde işaret edilen özelliklerde olması (peygamber özelliklerine sahip olması) ve işaret edilen olayları yaşamış olmasıdır.

Büyük İskender'in hiçbir özelliği Zülkarneyn'in özelliklerine uymamaktadır. Büyük İskender'in Kafkas geçitlerinde sur (set) inşa ettiğini iddia etmek de ancak tarih bilmemekle açıklanabilir. Yukarıdaki harita incelendiğinde İskender'in Kafkaslarda değil 2 set inşa etmesi, Kafkaslara hiç gitmediği anlaşılır.

Zülkarneyn Akkad Kralı Naram-Sin'dir diyenlere:

Savaşlarda iki boynuzlu miğfer taktı diye Naram-Sin'i Zülkarneyn olduğunu iddia edenler de olmuştur. Naram-Sin'in hükümdarlık dönemi MÖ 2190 - 2154 arası olduğu tahmin edilmektedir.

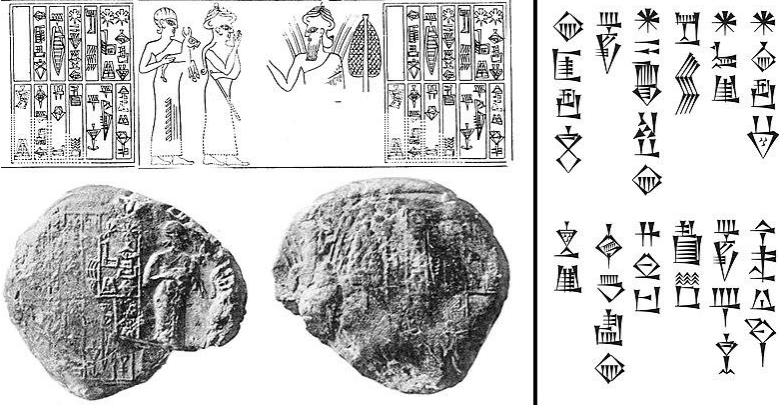
Resim 74. Akkad Kralı Naram-Sin'in Zagroslu Lullubilere karşı kazandığı zaferi kutlayan taş kabarması (hükümdarlık dönemi MÖ 2190 – 2154).

İlk yapılacak eleştirilerden bir tanesi bu kralın yaşadığı dönemin demir çağından çok daha önce olmasıdır. İkinci en büyük eleştiri ise bu kralın kendisini tanrılaştırmış olmasıdır. Akkadlı bir görevlinin Tello (Girsu) kentinde bulunan silindir mühründe Naram-Sin'in unvanları arasında "Akkad'ın Tanrısı, Evrenin Fâtihi" gibi Naram-sin'in şahsına atfedilen ve olağanüstü gücünü ifade eden tanımlar bulunmaktadır.

Aşağıda gördüğünüz silindir mühründe şu yazmaktadır:

"Naram-Sin, Agade'nin kudretli Tanrısı, dünyanın dört köşesinin kralı, Lagaş'ın ensi kâtibi Lugaluşumgal senin hizmetkârındır."

Naram-sin Akadça "Ay Tanrısı Sîn'in Sevgilisi" demektir. Naram-sin daha sonra kendisini Tanrı ilan etmiştir. "Akkad Tanrısı" unvanını alarak kendisi için tanrısallık iddiasında bulunduğu bilinen ilk Mezopotamya kralı ve "Dört Çeyreğin Kralı, Evrenin Kralı" unvanını alan ilk kişidir.

Daha fazla söze gerek bile yok. Naram-sin'in Zülkarneyn olma sıfatlarını sağlamadığı çok açıktır. Naram-sin'in bırakın bir peygamber olmasını kâfir olma ihtimali daha yüksektir.

Zülkarneyn zaman yolculuğu yapan bir uzaylıdır diyenlere:

Bu iddiada bulunan kimselere diyecek bir şey bulamıyoruz doğrusu. Bu kimselerin ayetleri iyi okuyamadıkları ortadadır. 18:84 ayetinde "Doğrusu biz, güçlendirdik/kuvvetlendirdik onu yerde/yeryüzünde" buyurulmaktadır. "Ard" kelimesi yer (yeryüzü) demektir. Anlarsız ki Zülkarneyn Dünya'da yaşamıştır. Normal bir insandır. Diğer resûller gibi yerde dolaşmıştır. Yemek yemiştir. Su içmiştir. İnsanüstü bir gücü de yoktur. Kendisine verilen ilimle her insanın yapabileceği işleri yapmıştır. Kendisine verilen kuvvet (güç) de hükümdarlıktır. 18:83 ayetinde "sual ederler/sorarlar sana Zülkarneyn hakkında" buyurulmaktadır. Zamanda yolculuk yapabilen, uzay zamanı bükebilen bir insanla hiçbir medeniyet daha tanışmamıştır. 18:83 ayetinde bildirildiğine göre eğer soru sorul-

muşsa soran kimseler sordukları konu hakkında az da olsa bilgi sahibi olmak durumundadırlar. Yacuc ve Macuc kavimlerinin uzaylılar olduğu, kıyametin yaklaştığı zamanda Dünya gezeğine saldıracakları gibi saçma sapan iddialarda bulunulmuştur. Zülkarneyn'in demiri eritip üzerine katran dökmesiyle uzaylı saldırısı nasıl durdurulacak anlamak mümkün değildir. Uzay teknolojisine sahip bir uygarlığın demir üzerine katran dökerek durdurulamayacağı ortadadır. Bu konuyu daha fazla uzatmaya da gerek yoktur. Zülkarneyn'in zaman yolcusu olduğunun iddia edilmesi mantık dışı bir yaklaşım olup ayetlerle çelişir.

Zülkarneyn Büyük Darius'tur (I. Darius) diyenlere:

I. Darius (Büyük Darius) MÖ 522-MÖ 486 arasında hüküm sürmüştür. Ahameniş İmparatorluğu'nu kuran II. Kiros'un oğlundan sonra kral olan bir Pers hükümdarıdır. II. Kiros'tan aldığı mirası daha da genişletmiştir. Batı Asya'nın büyük bir kısmını, Balkanların (Trakya-Makedonya ve Paonya) ve Kafkasya'nın bir kısmını, Karadeniz'in kıyı bölgelerinin çoğunu, Orta Asya'yı, uzak doğudaki İndus Vadisi'ni ve Mısır'ı, Doğu Libya'yı ve kıyı Sudan dâhil olmak üzere Kuzey Afrika'yı ve Kuzeydoğu Afrika'nın bazı kısımlarını yönetmiştir.

Büyük Darius İncil'de geçer. Ancak II. Kiros gibi İsrailoğullarının tanrısı tarafından mesh edilmiş bir kişi olarak geçmez. İsrailoğullarının tanrısının Darius'la konuştuğu hiçbir şekilde ima bile edilmez. Ancak biliyoruz ki II. Kiros'la İsrailoğullarının tanrısının konuştuğu İncil'de geçmektedir. Kur'an'da Zülkarneyn'in Yüce Allah'ın kendisiyle vahiy aracılığıyla konuştuğunu yani bir peygamber olduğunu anlıyoruz. Bu nedenle Zülkarneyn I. Darius olamaz. I. Darius'un seferleri her kral gibi olmuştur mutlak biçimde. Ancak Kur'an'da işaret edilen olayları I. Darius'un hayatında bulmak mümkün değildir. Ayrıca I. Darius, II. Kiros gibi çift boynuzlu bir miğfer takmamıştır.

Diğer iddialar:

Güney Arabistan Himyerî Kralı Sa'b Zü'l-Merâtîd, Parth Kralı Kisrounis, İmru el-Kays ibn Amr, İran'ın efsanevi kahramanı Feridun, Himyer Kralı Afrikiş el-Himyerî gibi kimselerin Zülkarneyn olduğunu iddia edenler olmuş olsa da bu iddiaların hiçbiri rivayet ötesine geçememiştir. Yüce Allah'ın ayetlerde verdiği işaretlere uyan bilimsel delillerden yoksun iddialardır. Muhammed peygamberin bizzat kendisinin Zülkarneyn olduğunu iddia edenler bile olmuştur. Bu kimseler öncelikle şunu cevaplamalıdır: Muhammed peygamberin bizzat kendisine neden kendisini sorsunlar? Musa peygamber Zülkarneyn'dir diyenler için de durum aynıdır. Kur'an'da 136 kez geçişle ismi en çok geçen peygamber Musa peygamberdir. Musa peygamberle ilgili, onun yaşadığı olaylarla ilgili zaten Kur'an'da oldukça geniş bilgi verilmiştir. Musa peygamber Zülkarneyn'dir diyenler şunun cevabını versinler: Kur'an'da Musa peygamberle ilgili bu kadar detaylı bilgi verilmişken neden onun hakkında daha fazla soru sorulsun?

Üzerinde yaşadığımız Anadolu toprakları hakkında:

Günümüzde üzerinde yaşadığımız Anadolu topraklarının birçok kavme yuva olduğunu tarihten öğreniyoruz. Kur'an'da bizlere tanıtılan bu peygamberin (Zülkarneyn) Anadolu topraklarını dolaştığını da öğrendik. Ne mutlu Anadolu topraklarında yaşayan insanlara. Yeryüzünün tamamı şüphesiz Yüce Allah'ındır. Yüce Allah insanlara yeryüzünü rahmetiyle yaymış ve yaşam için uygun hale getirmiştir. Yüce Allah katında insanların taşıdıkları DNA'nın bir önemi yoktur. İnsanların tamamı birbirleriyle eşittir. İnsanlar arasındaki fark takva elbisesinin giyilip giyilmediğidir (7:26). Yüce Allah insanlar arasında takvaya bakarak değerlendirme yapacağını bizlere bildiriyor.

Yüce Allah 49:13 ayetinde şu şekilde buyurmuştur;

49:13 Ey insanlar; doğrusu biz yarattık sizi bir erkekten ve bir dişiden; ve yaptık sizi milletler ve kabileler, birbirinizi tanımanız için; doğrusu en üstün olanınız Allah katında/indinde en takvalı olanınızdır; doğrusu Allah bilendir, haberdardır.

Ayetten açık ve net olarak anlarız ki Y-DNA'sında haplo geni N olanın olmayana bir üstünlüğü yoktur. Genlerinde haplo gen R1a taşıyanların taşımayanlara bir üstünlüğü yokken bir alçaklığı da yoktur. Kısacası DNA'nın hiçbir önemi yoktur. Önemli olan takvada üstün olmaktır. Takva sakınmak demektir. Takva Yüce Allah'ın emir ve yasaklarını çiğnemekten sakınmaktır.

Yüce Allah'ımız taşıdığımız genler ne olursa olsun bu güzel toprakları bizlere yurt edindirdi. Bizleri bu güzel topraklara mirasçı yaptı, bizlere bu güzel toprakları bağışladı. Bize düşen görev Y-DNA'mızdaki genlerle övünmek veya yerinmek değil Yüce Allah'a karşı takvada üstün olmaya çalışmaktır. İrkçılık Kur'an tarafından yasaklamıştır.

İnsanların dillerinin, renklerinin, DNA'larının farklı olması Yüce Allah'ın ayetlerindedir. Demek ki bu farklılığa kesinlikle saygı duyacağız. Asla bozmaya çalışmayacağız. Bu farklılığı bir fitne yapmayacağız. Sadece takvada üstün olmak için çalışacağız. Takvada üstün olmak istiyorsak öncelikle takvanın ne olduğunu iyi anlamak gereklidir. Takvalı olmak için Kur'an'ın emir ve yasaklarını iyi bilmemiz gereklidir. Dinimizi sadece Kur'an'dan öğrenmemiz gereklidir. Zülkarneyn gibi, diğer peygamberler gibi tek tanrıci olmamız gereklidir. Dinde sadece Kur'an baş tacı edilirse, Kur'an'ın emir ve yasakları topluma hâkim kılınırsa, Kur'an haricinde dinde hüküm sahibi yapılmış kitaplar (hadisler) tümünden reddedilirse Yüce Allah o topluma rahmetini bağışlar. Artık o toplum için hüznün ve mutsuzluk söz konusu olmaz. Topluma hizmet eden yöneticiler içinde sadece Kur'an'a teslim olmuş erdemli kişilerin artması mutlak ki Yüce Allah'ın o topluma rahmetini bağışlama olasılığını artırır.

Sonuç

Yüce Allah'a şükürler olsun ki Kur'an'ın verdiği haberleri anlama yetisini bizlere bahşetti. Kur'an'ı yine Kur'an ayetleriyle anlayarak, Yüce Allah'ın "ilmelyakin" olarak bizlere tanıttığı kesin ilim ışığında okuduğumuzda Kur'an'ın mucizeleri tecelli etmektedir. 1400 yıldır kim olduğu kesin olarak bilinmemiş olan Zülkarneyn'in kim olduğunu bilimsel verilerle (kanıtlarla) bulmayı Yüce Allah bizlere nasip etti. Büyük Kiros olarak bilinen yüce gönüllü, adaletli Pers Kralı II. Kiros'un Zülkarneyn olduğunu delillerle görmemizi rahmeti gereği bize bağışladı. Kur'an'ın verilerinin tarihî ve arkeolojik verilerle kesin olarak örtüştüğünü gördük. Muhammed peygamberin bilmesinin asla mümkün olmadığı tarihî bilgilerin Kur'an'da yer aldığını gördük. Bu da bizlere Kur'an'ın mutlak ki Yüce Allah katından (indinden) geldiğini ayan beyan gösterir.

Ne mutlu buna tanık olanlara!

Ne mutlu tek tanrıcı olanlara!

Ne mutlu sadece Kur'an diyenlere!

En doğrusunu Allah bilir.

Kaynaklar:

1. <https://iranicaonline.org/articles/darband-i-ancient-city>
2. Der Kaukasus und seine Völker ... Mit Textabbildungen, etc" Author: ERCKERT, R. von. Shelfmark: "British Library HMNTS 10006.e.9." Page: 238
3. <https://en.wikipedia.org/wiki/Derbent>
4. <https://en.wikipedia.org/wiki/Ichthyophagi>
5. Strabo, 11.7.1; 8.8; ibid., 11.13.3, ibid., 11.13.4
6. Xenophon Cyropaedia 5.2.25
7. Xenophon, Cyropaedia 5.3.22ff.; 4.15-23; 7.5.51; 8.3.18; Nicolaus Damascenus, in Jacoby, Fragmente, frag. no. 66)
8. Xenophon Cyropaedia 8.7.11
9. <https://www.iranicaonline.org/articles/cadusii-lat>
10. [https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Cyrus_II_\(The_Great\).jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Cyrus_II_(The_Great).jpg)
11. https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/e/e4/Cyrus_Great.jpg
12. https://tr.wikipedia.org/wiki/Sultansazlığı_Millî_Parkı#/media/Dosya:Sultan_Sazlığı.jpg
13. T.C. Kültür Bakanlığı Sultan Sazlığı tanıtım filminden bazı resimler alınmıştır. (<https://www.youtube.com/watch?v=26nxlzmvG7I>)
14. Sultan Sazlığına Gün batımı aşağıdaki videodan alınmıştır. <https://www.youtube.com/watch?v=JfYic6DSqwA>
15. <https://earth.google.com/web/@38.2760869,35.23240955,1075.08639087a,24788.6924625d,35y,-0h,0t,0r>
16. <https://www.rfamfound1.org/proj28find.html>
17. Dr. Öğretim Üyesi Neyire AKPINARLI; Kiros Silindirinin İnsan Hakları Hukuk Tarihi ile Sınavı ya da İnsan Hakları Hukuk Tarihinin Kiros Silindiri ile Sınavı. İnsan Hakları Yıllığı, Cilt 36, 2018, s.1-29
18. https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/75/Jeunes_femmes_oudi_de_Warthachen.jpg
19. [https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Soulier, E.; Andriveau-Goujon, J. Anciens Empires Jusqua Alexandre._1838_\(BJ\).jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Soulier,_E.;_Andriveau-Goujon,_J._Anciens_Empires_Jusqua_Alexandre._1838_(BJ).jpg)

20. <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/71/Kimerian.jpg>
21. <https://en.wikipedia.org/wiki/Cimmerians>
22. Krzewińska, Maja; et al. (October 3, 2018). "Ancient genomes suggest the eastern Pontic-Caspian steppe as the source of western Iron Age nomads". *Science Advances*. American Association for the Advancement of Science. 4 (10).
23. [https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Haplogroup_R1b_\(Y-DNA\).PNG](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Haplogroup_R1b_(Y-DNA).PNG)
24. [https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Haplogroup_Q_\(Y-DNA\).PNG](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Haplogroup_Q_(Y-DNA).PNG)
25. Järve, Mari; et al. (July 11, 2019). "Shifts in the Genetic Landscape of the Western Eurasian Steppe Associated with the Beginning and End of the Scythian Dominance". *Current Biology*. Cell Press. 29 (14): 2430–2441.
26. https://www.eupedia.com/europe/Haplogroup_R1a_Y-DNA.shtml
27. [https://tr.wikipedia.org/wiki/Haplogrup_N_\(Y-DNA\)](https://tr.wikipedia.org/wiki/Haplogrup_N_(Y-DNA))
28. Alik Ismail-Zadeh ve ark. Geodynamics, seismicity, and seismic hazards of the Caucasus. *Earth-Science Reviews*. Volume 207, August 2020.
29. <https://www.iranicaonline.org/articles/cyrus-v-tomb>
30. https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/5/5d/Skythian_archer_plate_BM_E135_by_Epiktetos.jpg
31. https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/d/d5/Skythian_archer_Louvre_G106_full.jpg
32. Joris R. Delanghe, Marijn M. Speeckaert, in *Advances in Clinical Chemistry, 2022; 'Host polymorphisms and COVID-19 infection'*
33. https://commons.wikimedia.org/wiki/File:London_320.JPG
34. https://it.wikipedia.org/wiki/La_Brea_Tar_Pits#/media/File:USA_tar_bubble_la_brea_CA.jpg
35. https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Melted_raw_iron.jpg
36. <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/75/Thraco-Cimmerian.png>
37. <https://www.peyzax.com/sultan-sazligi-milli-parki-ve-ramsar-alani/>
38. <https://peyzax.com/wp-content/uploads/2021/07/WhatsApp-Image-2021-07-17-at-11.23.14-1.jpeg>

39. https://en.wikipedia.org/wiki/Croesus#/media/File:Croesus_portrait.jpg
40. https://en.wikipedia.org/wiki/Croesus#/media/File:Kroisos_stake_Louvre_G197.jpg
41. Eric Gilli, Ali Yamac ve Ezgi Tok, 2014, Halys deviation tunnel and cliff dwellings of Sarlıdır (Cappadocia - Turkey), Opera ipogea, 2 : 29-36
42. Eray Karaketir, Pers Kralı II. Kyros (hayatı, şahsiyeti ve siyasi faaliyetleri). Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Anabilim Dalı
43. Nathaniel L. ve ark. Direct evidence for the co-manufacturing of early iron and copper-alloy artifacts in the Caucasus. Journal of Archaeological Science 123 (2020)
44. <https://kutsalkitap.info.tr/?q=ysa%2045>
45. <https://www.gutenberg.org/files/2707/2707-h/2707-h.htm>
46. https://commons.wikimedia.org/wiki/File:I_am_Cyrus,_Achaemenid_King_-_Pasargady01.jpg
47. <https://tr.wikipedia.org/wiki/Udinler#/media/Dosya:Удинка.jpg>
48. <https://masimovasif.net/die-geschichte-und-kultur-der-udinen-in-aserbajdschan/>

KİTABIN İNDEKSİNE KAREKODU TARAYARAK ERİŞEBİLİRSİNİZ

